

ครั้งที่ ๕

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๒๘ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

กลุ่มงานชวเลข ๒ สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘
สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๖ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๒๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑

๑. รับทราบ เรื่อง คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เรื่อง ประธานวุฒิสภาส่งความเห็นของ สมาชิกวุฒิสภาให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง กรณีร่างพระราชบัญญัติการผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๘ มีความโดยสรุปว่า ร่างพระราชบัญญัติ การผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มีข้อความที่ขัด หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ ซึ่งข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ไม่เป็นสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติ จึงไม่เป็นผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันตกไป ทั้งฉบับ แต่ตกไปเฉพาะข้อความในมาตรา ๓๘ ที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๖๒ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญ

๑

๒. รับทราบรายงานการเงินของแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และรายงานการเงินของแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕

๒

LIIRT

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๕

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายสมพงษ์ สระกวี	๓
- นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์	๗
- นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา	๘, ๒๓
- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	๕
- นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล	๑๒
- คุณหญิงจินตนา สุขมาก	๑๒
- นายสมพร คำชื่น	๑๔
- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๒๑
- นายวงศ์พันธ์ ฤๅ ตะกั่วทุ่ง	๒๘
- นายสุรใจ ศิริบุญพงษ์	๓๐
- พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ	๓๒
- พันเอก สมคิด ศรีสังคม	๓๕, ๓๕, ๔๐
- นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง)	๑๗, ๓๖

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

๔๑

เรื่องด่วน

- เลือกกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
แห่งชาติ (ตามมาตรา ๖ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ
องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓)

๔๑

LIART

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๕

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายเสรี สุวรรณภานนท์

๔๓, ๖๐

- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

๔๓, ๔๔, ๔๖,

๔๗, ๔๘,

๕๑, ๕๖

- นายศรีเมือง เจริญศิริ

๕๓

- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี

๕๕

- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์

๕๖, ๕๗

- นายพร เพ็ญพาส

๑๒๔

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาร่างเสร็จแล้ว

๖๐

๔.๑ รายงานการพิจารณาติดตามและประเมินผลการปฏิรูป

ระบบราชการ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

๖๐

ผู้อภิปราย

- นายอนันต์ คาโสดม

๖๑

- นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

๖๑

๔.๒ รายงานผลการพิจารณาศึกษาเรื่องการแก้ไขปัญหา

การถือครองที่ดินทำกินของประชาชนที่ทางการยังไม่ออก

เอกสารสิทธิให้ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

๖๒

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๕

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายปราโมทย์ ไพบูลย์	๖๓
- นายบุญยืน ศุกสาร์สาทร	๖๔, ๑๑๕
- นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์	๖๕
- นายสวัสดิ์ กฤตรัชตนันต์	๗๐
- นางประทีป อึ้งทรงธรรม	๗๒
- นายประเกียรติ นาสิมมา	๗๕
- นายพนัส ทศนียนนท์	๘๐
- นายเสรี สุวรรณภานนท์	๘๔
- นายผ่อง เล่งอี้	๘๐
- นายพิชัย จำเพชร	๘๓
- นายจำเริญ จิตรธร	๘๕
- นายอุคร ตันติสุนทร	๑๐๑, ๑๐๘
- นายบุญทัน คอกไธสง	๑๐๘
- นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	๑๑๐
- นายจรูญ ยิ่งประภากร	๑๑๒

๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษารายงานกิจการประจำปี งบดุล
บัญชีกำไรและขาดทุนของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่ง
ประเทศไทย ประจำปี ๒๕๔๓ และปี ๒๕๔๔ และรายงานการพิจารณา
ศึกษารายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุนของธนาคาร
เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๔๕
ซึ่งคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน
พิจารณาเสร็จแล้ว

๑๒๑

LIIRT

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๕

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

๑๒๔

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

๑๒๔

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่นๆ ไม่มี

๑๒๕

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๒๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๗๖ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาครบองค์ประชุม
แล้ว ผมขอเปิดประชุมรับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญมีหนังสือแจ้งว่า ตามที่ประธานวุฒิสภา
ส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒
วรรคหนึ่ง กรณีร่างพระราชบัญญัติการผลิตภัณฑ์ชีส พ.ศ. มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง
มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘
และศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งให้รับคำร้องดังกล่าวไว้ดำเนินการ และรับไว้พิจารณา
วินิจฉัยนั้น

บัดนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติการผลิตภัณฑ์ชีส
พ.ศ. มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มีข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘
มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๘ ซึ่งข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ไม่เป็นสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ จึงไม่เป็นผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นอันตกไปทั้งฉบับ
แต่ตกไปเฉพาะข้อความในมาตรา ๓๘ ที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๖๒
วรรคสี่ของรัฐธรรมนูญ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ
ที่ ๓๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่ได้จัดไว้ให้ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านเพื่อจะได้
ตรวจสอบข้อถูกต้อง จึงขอเรียนมาต่อที่ประชุมเพื่อทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

LI RT

สำหรับเรื่องรับทราบตาม ๑.๑ คือเรื่องรับทราบรายงานปฏิบัติงานของ ศาลปกครองและสำนักงานของศาลปกครองปี ๒๕๔๔ เนื่องจากต้องรอให้คณะกรรมการ กิจการองค์การอิสระพิจารณารายงานการปฏิบัติงานของศาลปกครองและสำนักงาน ศาลปกครองประจำปี ๒๕๔๕ และ ๒๕๔๖ ให้เสร็จเรียบร้อยเสียก่อน จึงขอเลื่อนเรื่องนี้ ออกไป เมื่อสักครู่ผมได้ปรึกษาท่านประธานคณะกรรมการกิจการองค์การอิสระ คือ ท่านหม่อมราชวงศ์กำนุนเทพ ทางคณะกรรมการได้ตรวจสอบเสร็จแล้ววันนี้ แต่ เนื่องจากว่าการประสานงานกับทางศาลปกครองยังไม่พร้อมที่จะมาชี้แจงวันนี้จึงขอเลื่อน เรื่องนี้ออกไปก่อน ซึ่งคราวหน้าคงจะได้มีการพิจารณากัน

- ๑.๒ รับทราบรายงานการเงินของแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และรายงานการเงินของแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕

ประธานวุฒิสภา : ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานการเงินของแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๔ และประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ ตามที่กระทรวงการคลัง เสนอแล้ว และได้นำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อทราบตามนัยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการ งบประมาณ ๒๕๐๒ รายละเอียดตามปรากฏในเอกสารที่ได้ส่งให้สมาชิกฯ ได้ศึกษาแล้ว และในการนี้คณะกรรมการการงบประมาณของวุฒิสภาได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ วิสามัญกิจการวุฒิสภาให้เป็นผู้พิจารณาศึกษาแล้วก็รายงานต่อที่ประชุมของวุฒิสภา ซึ่งวันนั้น ทางคณะกรรมการการงบประมาณได้พร้อมที่จะรายงานแล้ว แต่เพื่อให้การรายงานนั้น มีการได้ซักถามหรือตอบข้อซักถามทางผมถึงให้ทางสำนักงานเลขาธิการเชิญรัฐมนตรี ที่เกี่ยวข้องหรือกำกับเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณนี้ ให้มาร่วมรับฟังรายงานด้วย ซึ่งวันนี้ทาง รัฐบาลได้ส่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง คือท่านวราเทพ รัตนากร มาร่วมรับฟัง คณะกรรมการการงบประมาณที่พร้อมแล้วขอเชิญรายงานข้างบนดีไหมครับ หรือจะเอา ข้างล่างครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมพงษ์ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ กระผม สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในนามของคณะกรรมการ การงบประมาณ วุฒิสภา ซึ่งได้รับมอบหมายจากวุฒิสภาเพื่อศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับด้านการเงิน การงบประมาณของประเทศ ซึ่งจากการศึกษาเรื่องนี้ ท่านประธานฯ ก็ทราบดีว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับ บัญชีบัญชีเป็นหลัก แล้วก็ทางคณะกรรมการก็ได้ศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้วไปทั้ง ๒ ปี คือ ปี ๒๕๔๔ และปี ๒๕๔๕ แต่อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการจะขออนุญาตท่านประธานฯ รายงานสั้น ๆ เฉพาะซึ่งเป็นข้อสังเกต ส่วนเรื่องอื่น ๆ ซึ่งเพื่อนสมาชิกฯ สงสัย ผมคิดว่า ทางท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ทางท่านวราเทพก็ได้มานั่งอยู่ ณ ที่นี้แล้ว ซึ่งคง จะได้ตอบคำถามในนามของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องหรือกรมบัญชีกลางซึ่งเป็นเจ้าของเรื่อง เรื่องนี้จะได้ออกท่านสมาชิกฯ ที่สงสัยได้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ๒๕๐๒ ซึ่งเรื่องเกี่ยวกับงบการเงินของแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งทางกรมบัญชีกลางได้รายงานมายังรัฐสภาและ ทางวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการการงบประมาณของวุฒิสภาได้ศึกษาเรื่องนี้

ซึ่งเสร็จสิ้นไปตั้งแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ คือพิจารณาศึกษาและตรวจสอบรายงานการเงินของแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และได้พิจารณาศึกษาและตรวจสอบรายงานการเงินของแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ทางคณะกรรมการได้ศึกษาแล้วเสร็จและได้นำเสนอต่อวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗ แล้วก็ได้นำเข้าสู่รายงานต่อวุฒิสภาในวันนี้ในปี ๒๕๔๘ ซึ่งเรื่องนี้ก็นับว่าไม่ช้าท่านประธานฯ ยังดีกว่ารายงานเรื่องอื่น ๆ อยู่หลายเรื่อง ท่านประธานฯ ครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลาในช่วงที่ท่านสมาชิกฯ กำลังเข้าร่วมประชุมหรือกำลังเดินทางมาในวันนี้ หัวข้อใหญ่ใจความท่านประธานฯ ในรายงาน ๒ ฉบับ นั้น ผมคิดว่าอยู่ที่ข้อสังเกตคร่าว ๆ ผมต้องขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านนิดหนึ่ง คงไม่เป็นไร ผมเอาปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ มารวบยอดเป็นข้อสังเกต ๒ ปี รวบยอดเป็นข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการงบประมาณ วุฒิสภา ซึ่งท่านสมาชิกฯ ดูได้ในหน้า ๕ ของรายงานปี ๒๕๔๕ เป็นหลัก -----

ข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้นเห็นว่า รายงานการเงินของรัฐบาลประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๕ นั้น มีความรวดเร็วขึ้นและเป็นระบบมากขึ้น เนื่องจากกระทรวงการคลังได้มีการปรับปรุงการบริหารและได้นำอุปกรณ์ที่ทันสมัย เรื่องของคอมพิวเตอร์มาใช้มากขึ้น รวมทั้งคณะกรรมการเห็นว่า ทางกระทรวงการคลังถึงแม้จะมีเครื่องมือที่ทันสมัยแล้วก็ตาม แต่ยังคงยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานในการจัดทำรายงานการเงินของแผ่นดินให้สูงเทียบเท่าสากล และนำวิวัฒนาการใหม่ ๆ มาใช้เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการ และการที่จะจัดให้มีหัวหน้าฝ่ายการเงินที่เรารู้จักกันในนามของซีเอฟโอ (CFO) แล้วก็มีระบบการบริหารการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้ก็คงจะอธิบายความได้ว่า ในโลกยุคปัจจุบันนั้นบริษัทใหญ่ ๆ ไม่ว่าจะบริษัทของคนไทยเองหรือบริษัทข้ามชาติ บทบาทของหัวหน้าฝ่ายการเงินหรือเรียกว่า ซีเอฟโอ นั้นมีบทบาทมากขึ้นเพื่อดูแลการเงินขององค์กร ฉะนั้นก็ฉะนั้นนั้น องค์กรของภาครัฐตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด หรือ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินนั้น จำเป็นที่จะต้องมีซีเอฟโอที่ทันสมัย ซึ่งที่จริงก็น่าจะมีอยู่แล้วที่เราเรียกว่า คลังจังหวัด อะไรทำนองนั้น ท่านประธานฯ ครับ แท้ที่จริงรายงานการเงินที่กระทรวงการคลังได้ทำเสนอมานั้นก็ยังคงดำเนินการมาเหมือนทุก ๆ ปี คือจัดทำระบบบัญชีเงินสด รายได้ บัญชีรายรับ – รายจ่าย ซึ่งรายงานการเงินของแผ่นดินรวมถึงภาระหนี้สินของประเทศก็ยังคงยึดถือตามนโยบายบัญชีเรื่องการรับรู้รายรับ – รายจ่าย และระบบเกณฑ์เงินสด เฉพาะรายที่มีรายรับหรือรายจ่าย ทำให้เกิดปัญหาในการรายงานการเงินยังไม่ครบถ้วนนัก ไม่สามารถคาดการณ์หรือตรวจสอบฐานะของหน่วยงานภาครัฐได้อย่างถูกต้อง จึงควรที่จะปรับบัญชีดังกล่าวให้เป็นเกณฑ์คงค้าง ซึ่งลักษณะเกณฑ์คงค้างนี้ ลักษณะของบัญชีจะเหมือนกับภาคเอกชนยิ่งขึ้น และชี้ให้เห็นถึงทุน หนี้สินและทรัพย์สินที่เป็นจริง รายงานคงค้างนี้หากว่ารับเงินมาแล้ว ยังไม่ได้จ่ายอะไรก็แสดงไว้ทั้งหมด และจะเป็นการเก็บข้อมูลจากส่วนราชการทั้งหมด แล้วนำมารวบรวมเป็นภาพรวมใหญ่ ดังนั้นจึงควรที่จะปรับระบบบัญชีภาครัฐให้มีรายรับรายจ่ายเหมือนภาคเอกชน ซึ่งจะทำให้มีการแสดงบัญชีต้นทุนสะสม หนี้สินและทรัพย์สินของแต่ละหน่วยงานมากขึ้น จากเดิมที่เคยรายงานเฉพาะหนี้สิน ดังนั้น กระทรวงการคลัง

จะต้องเร่งทำรายงานการเงินในภาพรวมทั้งประเทศเสนอรัฐบาล แทนที่จะแสดงเรื่อง การเบิกจ่ายเงินเพียงอย่างเดียว ซึ่งข้อสังเกตข้อนี้ท่านประธานฯ ใครที่ติดตามหน่วยราชการ หรือเคยทำราชการก็คงรับรู้ ว่าการจ่ายเงินภาครัฐนั้นที่อ้อ ๆ เราไม่ค่อยรู้ว่าจังหวัดนั้น เจริญเติบโตอย่างไร มีเงินเหลืออย่างไร ใช้จ่ายเงินเป็นอย่างไร ก็มีแต่เบิกจ่าย เบิกจ่าย เพราะมีความรู้สึกเหมือนกับใช้เงินหลวง แต่ในยุคที่ผู้ว่าฯ ซีอีโอ (CEO) ในยุคที่มีการ กระจายการเงินลงไปสู่ท้องถิ่น ระบบการเงินของจังหวัดหรือระบบการเงินของภาครัฐที่มี ลักษณะที่คล้าย ๆ บริษัท หรือคล้าย ๆ ภาคเอกชนนั้น เราก็จะได้รู้ฐานะการเงินของ ภาคราชการได้มากขึ้น ท่านประธานฯ ครับ ผมก็คงไม่เสียเวลากรรมังครับ เพราะว่าเรื่อง การเงินของแผ่นดินนั้นเป็นเรื่องของบัญญัติบัญญัติจริงๆ แต่ยังเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกฯ คงจะ สนใจศึกษา หรือสนใจที่จะถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังอยู่ไม่น้อย สำหรับผมนั้นขออนุญาตท่านประธานฯ ได้ขอให้เพื่อนสมาชิกฯ ได้ดูในข้อสังเกตและ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการซึ่งเสนอเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในรายงานของคณะกรรมการการงบประมาณ ทั้งปี ๒๕๔๔ และปี ๒๕๔๕ ที่ท่านสมพงษ์ได้รายงานโดยสังเขปเมื่อสักครู่ นั้น ท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะมีความเห็นเพิ่มเติมครับ เชิญท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ท่านประธานฯ ครับ ก่อนจะเข้าถึงรายงาน ต้องขอขอบคุณท่านประธานฯ สุขุม ซาลีเครือ แล้วก็คณะกรรมการการคลังฯ และคณะกรรมการการเศรษฐกิจฯ วุฒิสภา ที่ได้ไปเปิดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมา ท่านประธานฯ ครับ ปราบฎว่าอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ เกี่ยวข้องกับรายงานด้วย แล้วท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ท่านวราเทพก็มาที่นี้แล้ว ก็ถือ โอกาสฝากให้ท่านช่วยดูแลหน่อย เพราะเป็นเรื่องที่สำคัญมาก พี่น้องประชาชนชาวภูเก็ตมาร้องเรียนในที่ประชุม ๑,๐๐๐ กว่าคน ท่านประธานฯ ครับ เขาว่าอย่างนี้ท่านประธานฯ เขาบอกว่าเรื่องของสึนามิ (Tsunami) เงิน ๒๐,๐๐๐ กว่าบาทต่อหลัง เขาตั้งเบิกมาเป็นเดือนแล้ว ๓ เดือน ที่ผ่านมายังไม่ได้เลยครับท่านประธานฯ จังหวัดกระบี่ ผมต้องชมเชยว่านี่ท่าน ส.ว. กระบี่ก็ไปด้วยวันนั้น ชดเชยไปแล้ว ๓๐๐ - ๔๐๐ หลัง แล้ว ท่านประธานฯ ทราบไหมที่ภูเก็ตเขาได้ก็หลัง ใต้แค่ ๑๑ หลัง เองครับท่านประธานฯ แล้วไม่ทราบว่า ดิค้องปัญหาตรงไหนท่านประธานฯ ครับ พี่น้องชาวภูเก็ตเขาบอกว่า นี่ท่าน ส.ว. ช่วยดูแลหน่อย เมื่อวันเสาร์ที่ท่านประธานฯ ไปรับเรื่องกับผม ประมาณ ๒,๐๐๐ ราย ท่านประธานฯ ครับ เขาบอกว่าเอกสารก็พร้อมทุกอย่างแต่ไม่มีคำตอบว่าเมื่อไรจะให้ ผมก็ต้องฝากในเรื่องการเงินของแผ่นดินว่า ช่วยตรวจสอบดูหน่อยว่าทำไมระบบการจ่ายมีปัญหาตรงไหน แล้วปราบฎว่าเงินของคลังจังหวัด ๒ ล้านบาท หายไป ไม่รู้ว่าเกี่ยวข้องกับอย่างไรกัน เขาบอกว่าไม่ทราบว่าเพราะเงินหาย ๒ ล้านบาท ก็เลยทำให้เงินชาวบ้านหายไปด้วย ชาวบ้านฝากท่านประธานฯ ว่า ฝาก ส.ว. ฝากคณะกรรมการมาช่วยตรวจสอบหน่อย วันนี้ท่านรัฐมนตรีมา ผมฝากท่านรัฐมนตรีวราเทพว่าช่วยกำชับว่าให้กระทรวงต่าง ๆ ที่เป็นเจ้าของเงินช่วยส่งเงินให้ถึง ถ้ามีปัญหาช่วยบอกชาวบ้านเขาด้วยว่าทำไมเงื่อนไขไม่ตรงกันหรืออย่างไร หรือว่าติดกับปัญหา ๒ ล้านบาท หรือเปล่า ผมฝากท่านประธานฯ ครับ และขอบคุณอีกครั้งหนึ่งครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ท่านไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ ที่ถูกแก้ เมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมาคณะกรรมการ ๒ คณะ ไปรับฟังความคิดเห็นแล้ว ก็พี่น้องประชาชนให้ความสนใจมาก เพราะว่าเกี่ยวกับเรื่องฟื้นฟูด้วยหลังจากเกิดภัยพิบัติ เชิญท่านสมาชิกฯ ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา เชิญครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ พுகถึงเรื่องงบประมาณ ขอประทานโทษครับ นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ครับ พอพุกถึงเรื่องสินามิ เผอญคณะกรรมการ ท่องเที่ยว วุฒิสภา ซึ่งท่านประธานสุรเดช ยะสวัสดิ์ ท่านค่านวณ เหมาะประสิทธิ์ ท่านประ โภชน์ แล้วก็รวมทั้งผมนี้ไค้ลงไปพื้นที่ด้วย ไปรับฟังความเคือคร้อนของเขา ปรากฏว่าตามที่ท่านไพบูลย์พุกนี้ เขาพุกค่อนี้ครับ พุกที่บุกรุกบริเวณชายหาดที่ไม่มี เอกสารสิทธิ ปรากฏว่าไค้จัดการชคใช้ค่านเวนคินรายละ ๒๐.๐๐๐ บาท ปรากฏว่าผู้ทีบอกว ทำถูกค้อตามกฎหมาย มีเอกสารสิทธิ อยู่คิบริเวณชายหาดไค้รับความเสียหายจากสินามิ เหมือนกัน ปรากฏว่าไม่ไค้รับคินเงินช่วยเหลือ ๒๐,๐๐๐ บาท เขาบอกวเขาเป็นคนทำ อะไรถูกค้อตามกฎหมายทุกออย่าง เมื่อไค้รับความเสียหายจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ก็น่าจะไค้รับการช่วยเหลือเหมือนกับพุกทีประสบความเสียหายที่ไม่ถูกค้อ พุกทีบุกรุก ด้วย เพราะฉะนั้นก็เลยขออนุญาตฝากท่านประธานฯ ไปถึง ๔พณฯ วราเทพ รัตนกร ครบว คนทีถูกค้อตามกฎหมาย เสียภานีถูกค้อ ไม่ไค้บุกรุกชายหาด สร้างในสถานที่ ทีทางราชการกำหนด แต่ปรากฏไม่ไค้ค่านเวนคิน ส่วนคนทีบุกรุก ไม่มีเอกสารสิทธิ ไม่ถูกค้อ แต่ไค้ค่านเวนคินครับ ขออนุญาตให้เสมอภาคกันทั้งคนจน คนรวยครับ ผมไม่ไค้มาค้อด้านเพื่อจะช่วยเหลือแต่คนรวย คนจนไม่ช่วย ช่วยเหลือหมด ช่วยเหลือ คนทีถูกค้อตามกฎหมาย คนทีปฏิบัติอะไรตามนโยบายของรัฐบาลครับ เพราะฉะนั้น ในเมื่อเขาเสียภานีถูกค้อ จำภานีให้กับรัฐ ก็น่าจะมีการคอบแทนให้เขาตามสมควร ตามทียุติธรรมครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ตามที่ท่านประธานฯ ได้จัดให้มี
 การสัมมนารับเรื่องร้องทุกข์และติดตาม และท่านสมาชิกวุฒิสภาไพบูลย์ได้ตั้งข้อสังเกต
 ในเรื่องของการชดเชย ผมในฐานะเป็นรักษาการเลขานุการคณะกรรมการการคลังฯ
 ก็ขอรับเรื่องของท่าน ไพบูลย์ติดตาม กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ครับ
 ในวาระที่ ๑ ของวันนี้เราศึกษา ผมได้ดูว่ารายงานการเงินของแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ
 พ.ศ. ๒๕๔๔ และ ๒๕๔๕ ผมยังสับสนอยู่ท่านประธานฯ ว่า การรายงานการเงิน
 ของแผ่นดิน คำจำกัดความของเงินของแผ่นดินนี้ ท่านประธานฯ พอมารู้แล้วกลายเป็น
 รายงานของกรมบัญชีกลาง เสมือนหนึ่งว่า ถ้าประเทศไทยนี้จะดูว่า ณ วันนี้เขาสับสน
 ก็คือว่า ประเทศไทยบอกว่ามีหนี้อยู่ ๓ ล้านล้านบาท ที่รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของหนี้
 เท่านั้นเองครับท่านประธานฯ อย่างผมเปรียบเทียบท่านประธานฯ ผมไปดูรายละเอียด
 เราไปดูงบดุล สินทรัพย์ ทรัพย์สิน ปี ๒๕๔๔ กับปี ๒๕๔๕ จะต่างกันอยู่นิดเดียวครับ
 ท่านประธานฯ ถ้าท่านประธานฯ ไปดูว่า สินทรัพย์ของปี ๒๕๔๕ นี้เพิ่มขึ้นเป็น
 ๑.๖ ล้านล้านบาท ขณะที่ในปี ๒๕๔๔ ๑.๕ ล้านล้านบาท ต่างกันเท่าไรครับท่านประธานฯ
 ครับ ๔ แสนกว่าล้านบาท ผมไปดูนี่กว่าจะเป็นอะไรที่ต่าง ที่ต่างท่านประธานฯ ถ้าท่าน
 สังเกตจะมีเรื่องเดียวครับท่านประธานฯ จำนวนเงินที่จะต้องจัดหาชำระหนี้เงินกู้ แสดงว่า
 สินทรัพย์ หนี้สินของประเทศเฉพาะกรมบัญชีกลางที่เพิ่มขึ้น ๔ แสนล้านบาท ไม่ใช่เรื่อง
 อะไรเลยครับ เป็นเรื่องของการใช้หนี้เงินกู้เท่านั้นเอง ก็กราบเรียนท่านประธานฯ
 นั้นแหละครับว่า ปีเดียวเพิ่มขึ้น ๔ แสนล้านบาท ถ้าสังคมชาวบ้านเขาถามว่า ณ ปีเดียว
 เพิ่มขึ้น ๔ แสนล้านบาท ปัจจุบันนี้เป็นปี ๒๕๔๗ เพิ่มขึ้นเท่าไร แต่เนื่องจากนี่เป็นเรื่อง
 ของงบดุลในปี ๒๕๔๔ กับ ๒๕๔๕ ก็ขอกราบเรียนถามท่านประธานฯ ไปถึงท่านรัฐมนตรี
 เพื่อให้ประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเขาได้สบายใจว่าส่วนหนี้สิน โดยเฉพาะเงินในส่วนนี้
 ที่ไปชำระหนี้เงินกู้ อันนี้เป็นเรื่องของปี ๒๕๔๕ ปัจจุบันนี้ถ้าเพิ่มปีละ ๔ แสนล้านบาท
 ในปี ๒๕๔๕ ๑ แสนกว่าล้านบาท ถามว่าในปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ นี้จะเป็นเท่าไร

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธานฯ คณะกรรมการสามัญของเราได้ตั้งประเด็นไว้ว่า การชี้แจงนี้เป็นชี้แจงเฉพาะ ถ้าดูแล้วก็เหมือนกรมบัญชีกลางนี้เป็นเพียงแค่ว่าเป็นส่วนหนึ่งก็เป็นแค่บัญชีเงินสดเท่านั้นเอง ผมอยากจะเห็นประเทศ โดยเฉพาะรัฐบาลชุดนี้ผมได้ตั้งข้อสังเกตมาหลายครั้งแล้วว่า รัฐบาลน่าที่จะจัดทำบดุลของประเทศให้เห็นว่า ทุกวันนี้เรากล่าวกันเฉพาะในเรื่องของหนี้สิน ปัจจุบันประเทศไทยมีหนี้สินที่เป็นหนี้สาธารณะอยู่ ๓.๓ ล้านล้านบาท รัฐบาลเองได้แถลงนโยบายไปเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว มีนโยบายที่จะจัดทำพัฒนาประเทศนี้ท่านประธานฯ จะต้องลงทุนเป็นเงินอีกประมาณ ๒ ล้านล้านบาท ณ วันนี้เท่าที่ผมติดตามข่าว ภายใน ๔ ปี นี้อาจจะต้องลงทุนในโครงการที่เกี่ยวข้อง เช่นเงินถึง ๑.๕ ล้านล้านบาท และในแต่ละโครงการท่านประธานฯ ก็ต้องยอมรับครับว่าเป็นจำนวนเงินที่สูง แต่ถ้าไปพูดถึง ไปดูรายละเอียดแล้วเป็นโครงการที่เราทำได้ อย่างเช่น โครงการไม่ว่าจะเป็นน้ำแก่งน โครงการแก้ปัญหาต่าง ๆ แต่สิ่งหนึ่งที่ประชาชนเขาเป็นห่วงมาก ก็คือว่า ปัจจุบันนี้มีหนี้อยู่แล้ว ๓ ล้านล้านบาท ถ้าไปลงทุนอีกประมาณ ๑.๕ ล้านล้านบาท เขาเป็นห่วงครับท่านประธานฯ คราบไคที่ถ้ารัฐบาล โดยเฉพาะกระทรวงการคลังนี้ยังไม่ทำงานการเงินที่เต็มงบเลย แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันนี้ แม้หนี้ในประเทศเราจะมี ๓.๓ ล้านล้านบาท ก็ไม่น่าห่วง เพราะอะไรครับท่านประธานฯ เพราะทรัพย์สินของเรานี้มีมากจริง ๆ ครับ แต่เนื่องจากทรัพย์สินปัจจุบันนี้กระทรวงการคลังไม่สามารถจะชี้แจงให้ประชาชนทราบว่า ทรัพย์สินจริง ๆ มีอยู่เท่าไร เราเห็นเฉพาะทรัพย์สินในส่วนที่เป็นรัฐวิสาหกิจเท่านั้น แต่ทรัพย์สินในส่วนที่เป็นของหน่วยงาน รัฐบาล หน่วยงานของรัฐ นี้เราไม่สามารถจะคิดออกมาได้ ผมได้เรียนถาม โดยเฉพาะกรมธนารักษ์ เราก็เห็นว่าหน้าที่ปัจจุบันนี้เราขายงาน โดยเฉพาะงานประเมินอะไรต่าง ๆ จากกรมที่ดินมาอยู่กรมธนารักษ์ ผมคิดว่าถ้าท่านรัฐมนตรีจะได้กรุณามอบภารกิจนี้ ให้กรมธนารักษ์เป็นหนึ่งในกรรวบรวมทรัพย์สินของประเทศ อย่างน้อย ๆ ให้ประชาชนเขาสบายใจว่า ประเทศไทยเป็นประเทศเดียว แม้จะมีหนี้ถึง ๓ ล้านล้านบาท แต่โดยศักยภาพของประเทศไทยแล้วเรามีทรัพย์สินอีกมากมาย เพราะฉะนั้นการที่จะลงทุนอะไรต่าง ๆ ประเทศไทยนี้มีศักยภาพที่จะลงทุนได้อีกมาก เพราะฉะนั้นเมกอะ โปรเจกต์ (Make a project) หรือ โครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลคิดจะทำนี้ พุดแล้ว ถ้าประเทศไทย คือ

บริษัท หรือเป็นกิจการหนึ่งแล้วนี้ เรามีศักยภาพที่จะลงทุน ไม่จำเป็นต้องรอเวลา
ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า ขอให้ท่านได้พิจารณาว่าทำอย่างไร
เราจะทราบว่า ทรัพย์สินของประเทศ ณ ปัจจุบันนี้เป็นเงินเท่าไร ปีนี้ทำไม่สำเร็จ
ก็ไม่เป็นไร เพราะจะต้องใช้เวลา แต่ขอว่า ได้เริ่มทำ ผมก็ฝากท่านประธานฯ ว่า
งบของกรมบัญชีกลางนี้เป็นแค่ส่วนหนึ่งของงบของประเทศเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น
ไปเขียนว่า งบการเงินของแผ่นดิน ผมดูแล้วก็ได้เพียงแต่เสี้ยวหนึ่งเท่านั้นเอง กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ

- ๖/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล ครับ
 นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียน
 ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจาก
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับรายงานการเงินของแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ
 พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งทางกรมบัญชีกลางได้เสนอมานี้ ผมมีประเด็นใกล้เคียง
 กับท่านประธานคณะกรรมการการงบประมาณ และท่านนิรันดร์ อยู่ภาคี ในประเด็น
 เรื่องการจัดทำงบการเงินของประเทศ คือผมจำได้ว่าตั้งแต่ ๔ ผนฯ นายกรัฐมนตรี ได้มาดำรง
 ตำแหน่งสมัยแรกนี้ ท่านได้นำแนวความคิดในเรื่องที่จะทำงบการเงินของแผ่นดิน งบกำไร
 ขาดทุน รวมทั้งงบที่แสดงให้เห็นถึงทรัพย์สินของแผ่นดินว่ามีเท่าไร และในปีหนึ่ง ๆ นี้
 เราสามารถที่จะสร้างรายได้จากทรัพย์สินที่เรามีได้มากน้อยเท่าไร นอกเหนือจากการจัดเก็บ
 ภาษี ซึ่งเป็นรายได้ประจำของรัฐบาล คือ งบรายงานการเงิน ก็อย่างที่ท่านสมาชิกฯ
 ผู้ทรงเกียรติได้กล่าวไปเมื่อสักครู่ที่ว่า เป็นงบที่แสดงว่าปีนี้นี้เราจัดเก็บภาษีได้เท่าไร
 ประมาณการได้เท่าไร เก็บจริงได้เท่าไร รายจ่ายมีเท่าไร ขาดเท่าไรก็ไปกู้ ซึ่งเป็นงบ
 ซึ่งค่อนข้างง่าย เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ ผมอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า
 งบการเงินของแผ่นดินที่แสดงผลประกอบการของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ จะมีขึ้น
 เมื่อไร ผมจำได้เมื่อที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวปิดการแถลงนโยบายว่า ท่านอยากเห็น
 การผ่อนหนี้ดีกว่าผ่อนความสุข ซึ่งก็เป็นความคิดที่ดี แต่เราก็อยากทราบว่า เมื่อเราสร้างหนี้แล้วนี้
 เราจะมีทรัพย์สิน หรือมีกำลังในการที่จะหาเงินมาผ่อนหนี้อันนั้นได้มากน้อยเท่าไร
 ผมฟังเมื่อวานที่มีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการของท่านนายกฯ ท่านได้พูดถึงการที่จะให้
 กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ทำงบรายงานประจำปี งบการเงินของแต่ละกระทรวงเข้ามา
 ซึ่งเป็นความคิดที่ดี อยากจะทราบว่าเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้จะทำได้เมื่อไรครับ ขอบพระคุณครับ
 ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคุณหญิงจินตนา สุขุมาก อภิปรายครับ
 คุณหญิงจินตนา สุขุมาก (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ดิฉัน จินตนา สุขุมาก สมาชิกวุฒิสภาจาก จังหวัดนนทบุรี ดิฉันมีเรื่องที่จะต้องทวงถาม
 ท่านรัฐมนตรีผ่านไปยังท่านประธานฯ เรื่องงบผูกพันเงินของสถานทูตไทยในต่างประเทศนี้

ทั่วโลก เพราะว่าคราวที่แล้วเมื่อก่อนการเลือกตั้งได้กราบเรียนถามท่านรัฐมนตรี ท่านก็บอกว่ามีงบอยู่เพียง ๕ ล้านบาท เท่านั้นทั่วโลก ท่านก็บอกว่าตอนนี้ ทางรัฐบาลได้จัดสรรให้แล้ว ๕๐๐ ล้านบาท ดิฉันก็ดีใจมากเลย ก็พยายามที่จะเฝ้าดูว่างบจำนวนนี้ตอนนี้ได้ใช้หรือยัง แล้วก็ไปอยู่ที่ไหน ดิฉันก็พยายามติดตามไปที่กระทรวงการต่างประเทศ ก็ได้รับคำตอบจากกระทรวงการต่างประเทศว่ายังคงได้ ๕ ล้านบาท เช่นเดิม แล้วก็ใน ๕ ล้านบาทนี้ แบ่งไปทั่วโลก ซึ่งทางสถานเอกอัครราชทูตก็บอกว่าขาดสมมากเลยเวลาจะส่งคนไทยกลับ หรือว่าจะแก้ปัญหาให้คนไทยที่มีปัญหาในต่างประเทศ ไม่เพียงพอ ๕ ล้านบาทนี้ก็ยังจะต้องแบ่งปันไปให้กับส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอื่นด้วย เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่า อยากจะติดตามที่ท่านได้พูดไว้ ถ้า ๕๐๐ ล้านบาทนี้ทางสถานเอกอัครราชทูตในต่างประเทศ ถ้าได้รับก็คงจะทำให้กล่องตัวขึ้นกะ ขอกราบเรียนท่านเพียงแค่นี้ค่ะ ดิฉันทวงถาม ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านสมาชิกฯ จะอภิปรายใหม่ครับ เชิญท่านสมพร
คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร์ ท่านประธานฯ ครับ ผมว่าของปี ๒๕๔๖
ปี ๒๕๔๗ นี้คงจะได้รายงานให้เราทราบในวาระที่ยังเหลืออยู่ปีหนึ่งนี้ เพราะว่าของเดิมนี้
ผมก็พูดกันมาบ่อยแล้ว พวกเราพูดบ่อยแล้ว ค้างอยู่นานแล้วของโบราณไม่ทันยุคทันสมัย
ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ มาปี ๒๕๔๘ ของย้อนหลังไปแล้วครับ บางทีพูดย้อนหลังไม่ทัน
ปัจจุบันกาล ท่านประธานฯ ครับ ฉะนั้นผมก็อยากจะกราบเรียนทางผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ
ในเรื่องนี้น่าจะดำเนินการให้เป็นปัจจุบันหน่อย อย่างน้อยก็สะท้อนความจริงให้ประชาชน
ได้รับทราบบ้าง เรื่องเงินเรื่องทองของแผ่นดินนี่จะเป็นเรื่องใหญ่ครับ ท่านประธานฯ ครับ
อย่างปีที่ผ่านมานี้งบประมาณก็ตั้ง ๗ แสนล้านบาท บวก ๕ แสนล้านบาท ๗ แสนล้านบาท
บวก ๕ แสนล้านบาท ก็ ๑.๒ ล้านล้านบาท แล้วงบกลางปีอีกครึ่งครึ่งเป็นเท่าไร อันนี้เราก็
อยากรู้หรืออยากทราบว่า การใช้จ่ายเงินของแผ่นดินเป็นอย่างไรบ้าง ผมอยากจะกราบเรียนว่า
ตอนนี้ฝนบางจังหวัดก็ตกบ้างแล้ว แต่เรื่องของเงินที่จังหวัดที่ประธานสมพงษ์
ประธานคณะกรรมการการงบประมาณได้รายงานไปเมื่อสักครู่นี้ว่า บางที่เราไม่ได้รู้เงินที่
ผู้ว่าฯ ซีอีโอ ใช้ในแต่ละจังหวัดเป็นอย่างไรบ้าง เรื่องภัยแล้งก็ดี น้ำท่วมก็ดี ชอบกันนัก
ท่านประธานฯ ครับ ใช้จ่ายโดยใช้อำนาจเลข ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท อนุมัติใช้จ่ายได้เลย
ในขอบเขตของอำนาจ แล้วบางที่มีฝนตกลงมาแล้ว ไม่แล้งแล้วบางที่ น้ำมีแล้วในห้วย
ในแม่น้ำ ก็ไปกันกันอยู่อย่างนั้น แล้วใครไปตรวจสอบ นี่ประเด็นที่หนึ่ง ผมอยากจะ
กราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ให้ดูแลตรวจสอบ
คือการตรวจสอบภายในของกระทรวงก็มีครับ ทุกกระทรวงก็มีการตรวจสอบภายใน
ถ้าหากว่า สดง. ไม่ไปสุ่มตรวจที่จังหวัดนั้น จังหวัดนี้ ประชาชนก็ร้องเรียนมาพอสมควร
ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้ทำให้ช่วย ตรงนี้เป็นเงินที่ คือมีภัยมาเป็นเงินร้อนนะ
ท่านประธานฯ ใช้จ่ายไว อยู่ในอำนาจของผู้อนุมัติ เงิน ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท อนุมัติ
ได้เลย ใช้ได้เลย แต่บางทีเหตุการณ์ผ่านพ้นไปแล้ว บรรเทาเบาบางไปแล้วนี้ เงินก็ใช้จ่าย

ไปแล้ว แทนที่เงินจะบรรเทาเบาบางไปหน่อย เพราะว่าเหตุการณ์ได้คลี่คลายไปในทางที่ดี อันนี้ต้องมีการตรวจสอบท่านประธานฯ ไม่อย่างนั้นจะรั่วไหลครับ ท่านประธานฯ ครับ

เรื่องที่ ๒ เพื่อนสมาชิกฯ พูดยกกันในเรื่องของกรณีพิบัติ หรือภัยพิบัติที่เกิดขึ้นทางภาคใต้ท่านประธานฯ อันนี้ก็เช่นเดียวกัน อนุมัติเงิน ไปเป็นพัน เป็นหมื่นล้าน แต่ว่าในการตรวจสอบการใช้จ่ายเป็นอย่างไร ถึงมือประชาชนใหม่ ประชาชนได้รับความเดือดร้อนแล้วแก้ไขปิดเป่าทันทีใหม่ มาร้องกันนี้ประธานฯ สุขุม ผมก็รับเรื่องร้องเรียน เรื่องร้องเรียนนี้ผมเห็นในทีวี (TV) มีประธานหลายคณะกรรมการไปนั่งรับทราบปัญหาเหล่านี้อยู่ ประชาชนมาจากจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่มาแล้ว พังงามาแล้ว เงินไม่ได้รับ ตอนนี้เหตุการณ์ก็ผ่านพ้นไปแล้ว เงินทองเหล่านี้เป็นเงินพันล้าน หมื่นล้านนี้ และมีการเลือกตั้งในระหว่างนั้นด้วย อันนี้ต้องดูท่านประธานฯ ว่าเงินทองไปอยู่ตรงไหน ใครเอาไปใช้จ่ายอย่างไร ได้เปรียบเสียเปรียบกันอย่างไร เป็นอย่างไรด้วย เงินใช้จ่ายในช่วงที่มีภัยพิบัติ เป็นเรื่องร้อน ผู้อนุมัติก็อนุมัติไปใช้ไป อย่างไร ไปนี้ แล้วมีการเลือกตั้งด้วย ผสมโรงกันไปนี้ พรรคเล็ก พรรคน้อย ก็โดนสีนามิกวาดลงไปหมดเลยนี้ พรรคใหญ่ได้ขึ้นมามหาศาล อย่างนี้ต้องใช้จ่าย ต้องตรวจสอบดู เรื่องเงินเรื่องทองนี้สำคัญ เพราะเงินทองของประเทศมาก แล้วบางที่เราไม่รับบริจาคของต่างประเทศด้วยนะ เราไม่โซ่มหาอำนาจทางเศรษฐกิจเหมือนญี่ปุ่นหรือเหมือนประเทศบางประเทศในยุโรปหรืออเมริกา ต้องรับครับ ประชาชนเราเดือดร้อนอยู่ ทหารอากาศไปสร้างบ้านก็แค่ ๘๐ หลัง หลังละ ๕๐,๐๐๐ บาท ก็แค่ ๔ - ๕ ล้านบาท หรือหลังละ ๕ แสนบาท ก็เป็นเงินแค่ ๕๐ ล้านบาท เท่านั้นเอง แต่เงินเราเป็นพัน เป็นหมื่นล้าน เพราะฉะนั้นประชาชนยังเดือดร้อนอยู่ อยู่เต็นท์ อยู่อะไรอยู่ ยังคอยรับบริจาคอยู่ ไม่มีที่ดินทำกินหรือไม่มีอาชีพ สิ้นเนื้อประดาตัว อันนี้ต้องดำเนินการแก้ไข ปิดเป่าให้เร็ว บางคนก็สุขสบายอยู่ทางนี้ แต่ว่าทางใต้เดือดร้อน หลาย ๆ ที่เดือดร้อนก็ต้องแก้ไข เงินที่จังหวัดผมพูดไปแล้วขอให้ทางผู้รับผิดชอบได้ตรวจสอบด้วย ที่ประธานสมพงษ์ ได้รายงานไปว่า เราไม่ได้ล้วงลึกไปถึงตรงนั้น

เรื่องที่ ๓ สุดท้าย การเบิกจ่ายฎีกา กระทรวงการคลังใช้ระบบใหม่ครับ ใช้ระบบทันสมัย เราก็ผลิตไม่ได้ ก็สั่งซื้อมาจากต่างประเทศทั้งนั้น พวกนี้ก็รู้อยู่ เวลาจัดซื้อ จัดจ้างเอามาระดับมหภาค ระดับใหญ่ ๆ นี่ ลงไปนี่เป็นเงินเยอะ เป็นร้อย เป็นพันล้าน แต่เอาไปให้จังหวัดใช้ จังหวัดก็อย่างว่า บางทีคลังจังหวัดก็มีบุคลากรไม่พอเพียง แล้วก็ คนที่เป็นผู้รู้ ผู้ชำนาญในการใช้ก็ยังไม่ชำนาญ ก็มีปัญหา ๒ - ๓ เดือน ที่ผ่านมา เบิกจ่ายคลัง ก็ช้าครับ ท่านประธานฯ ครับ มีผู้ประกอบการหลาย ๆ ผู้ประกอบการมาร้องกับผมว่า เบิกเงินที่จังหวัดช้า เพราะวาระบบของกรมบัญชีกลางที่ไปที่คลังจังหวัดนี้ยังปรับไม่ทัน เพราะว่าผู้รู้ ผู้ชำนาญมีไม่เพียงพอ แล้วเกิดปัญหาในการที่จะใช้จ่าย เบิกจ่ายเชื่อมโยงระบบ เข้าทั่วประเทศ ซึ่งกระทรวงการคลังได้ปฏิรูประบบนี้ อันนี้ผมขอให้แก้ไขด้วยครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในส่วนของรายงานการเงินของแผ่นดิน ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ คือทางคณะกรรมการการงบประมาณของเรานี้ ได้ตรวจสอบและได้ตั้งข้อสังเกตเสร็จแล้ว แล้วก็ส่วนของปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ อยู่ระหว่างดำเนินการอยู่ ถ้าการตรวจสอบหรือว่าการศึกษารายงานเบื้องต้นเสร็จแล้วก็จะทยอยส่งมาให้สภาเราได้รับทราบหรือจะเห็นด้วยกับรายงานหรือไม่ก็ที่ประชุมเป็นผู้ตัดสิน ขณะนี้ท่านรัฐมนตรีพร้อมจะชี้แจงไหมครับ เชิญครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ก่อนอื่นต้องขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งประเด็นคำถามหรือว่าข้อห่วงใยที่ฝากไปให้กับส่วนราชการ แล้วก็ต้องขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงกับคณะกรรมการ โดยเฉพาะท่านประธานคณะกรรมการการงบประมาณที่ได้ไปศึกษาเรื่องของรายงานการเงินของแผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาในวันนี้ ผมใคร่อยากจะขอเรียนว่า รายงานที่นำเสนอต่อวุฒิสภาแห่งนี้ก็เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณปี ๒๕๐๒ มาตรา ๓๐ ซึ่งกำหนดให้ทางคณะรัฐมนตรีจะต้องรายงานหลังจากที่ สดง. ได้ตรวจสอบแล้วต่อสภาได้รับทราบ ก็คือ รายงานทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ซึ่งในทุกปีมีคำถามและข้อเสนอแนะที่จะดูเหมือนคล้าย ๆ กัน ก็คือ เรื่องของการต้องเร่งปรับวิธีการบัญชีใหม่ ก็คือ วิธีการบัญชีจากระบบเกณฑ์เงินสดให้เป็นเกณฑ์คงค้ำ ซึ่งเป็นวิธีการที่น่าจะเหมาะสมที่สุดในยุคปัจจุบันเพื่อที่จะได้ทราบในฐานทรัพย์สิน หนี้สิน รายรับ รายจ่ายของประเทศอย่างแท้จริง ตรงนี้เป็นนโยบายที่รัฐบาลนี้ได้กำหนดไว้แล้วตั้งแต่เมื่อเข้ามาบริหารประเทศเมื่อ ๔ ปี ที่ผ่านมา แต่เนื่องจากว่าข้อจำกัดในการที่จะทำระบบบัญชีทั้งประเทศใหม่ทั้งหมดคงไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะทำได้เสร็จภายในปีหรือ ๒ ปี แต่อย่างไรก็ตามข้อเสนอแนะและคำถามของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรตินั้นได้ถูกนำไปปฏิบัติแล้ว ในปี ๒๕๔๗ กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ได้ให้ส่วนราชการได้นำเสนอหรือว่าปรับวิธีการรายงาน ซึ่งก็จะเป็นการเบื้องต้น ยังไม่สามารถบอกได้ว่าสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าในปี ๒๕๔๘

ซึ่งเราจะใช้ระบบการรายงานการเบิก การรับ – จ่ายทางอิเล็กทรอนิกส์หรือเรียกว่า จีเอฟเอ็มไอเอส (GFMIS) เข้ามา ถ้าทั้งระบบเต็มรูปแบบในปีงบประมาณ ๒๕๔๘ นี้ ซึ่งขณะนี้ได้เริ่มใช้แล้วตั้งแต่เดือนมกราคมเป็นต้นมา ขณะนี้ทุกส่วนราชการจะต้อง มีการเบิกจ่ายเงินให้กับเจ้าหน้าที่หรือว่าเอกชนที่มาเป็นผู้รับในเรื่องของการประมูลงาน หรือว่าเรื่องของการที่จะต้องจ่ายค่าสินค้าหลังจากที่ส่งมอบให้ราชการนี้ เราใช้วิธีการ เบิกตรงจากระบบบัญชี ไม่ต้องไปผ่านส่วนราชการ ซึ่งก็จะทำให้เกิดความคล่องตัว แล้วก็อาจจะพูดได้ว่าตัดประเด็นปัญหาความไม่โปร่งใสที่ส่วนราชการไปเก็บเงินไว้ แล้วก็อาจจะมีการร้องเรียน ที่ผ่าน ๆ มา ก็คือ การเรียกรับเงินก่อนที่จะจ่ายเงินให้กับ เอกชนไป ซึ่งระบบจีเอฟเอ็มไอเอสและระบบการปฏิรูประบบบัญชีที่จะเป็นเกณฑ์คงค้าง นั้นคงจะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์หลังจากปีงบประมาณ ๒๕๔๘ นี้ ผมคาดว่าในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ คงจะได้เห็นการรายงานระบบบัญชีคงค้างตามที่ท่านสมาชิกฯ ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ หรือว่าเสนอแนะไว้

ผมมีประเด็นข้อฝากที่ท่านสมาชิกฯ ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านไพบูลย์ ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ ท่านนิรัตน์ แล้วก็หลาย ๆ ท่านที่ฝากไว้เรื่องเกี่ยวกับการ เบิกจ่ายเงิน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสินามิกก็ตาม ผมได้รับข้อมูลวันนี้ก็จะรีบดำเนินการ ไปประสานงาน แล้วก็ติดตามตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ไปรับฟังคำถามมาจากพื้นที่ มีตัวเลขบางตัวเลขที่ทางท่าน ส.ว. นิรัตน์ อยู่ภาคใต้ ได้กรุณาสอบถาม เรื่องของปี ๒๕๔๖ และปี ๒๕๔๗ ตัวเลขเงินกู้จะเป็นอย่างไร ท่านกรุณาบอกปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ แล้ว ปี ๒๕๔๖ ก็จะอยู่ที่ ๑.๖ ล้านล้านบาท ปี ๒๕๔๗ อยู่ที่ ๑.๘ ล้านล้านบาท อยากจะเรียนว่า การบริหารเงินกู้ขณะนี้รัฐบาลได้มีนโยบายในเรื่องของการที่จะลดการกู้เงินจากต่างประเทศ อันนั้นคือมาตรการที่ ๑ เพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่งสภาพคล่องหรือว่าเงินในประเทศ เพื่อไม่ให้ พึ่งพาเงินกู้จากต่างประเทศ

จะเห็นได้ว่านโยบายนี้ได้ถูกสั่งการให้รัฐวิสาหกิจปฏิบัติด้วย การพึ่งพาเงินกู้จากต่างประเทศ
ก็ลดลง ก็จะใช้เงินในประเทศ ถึงแม้จะเป็นการกู้เงินในประเทศก็ตาม เราก็จะบริหารเงินกู้
ไม่ให้เกินไปกว่าข้อจำกัดหรือว่าข้อกำหนดที่มาตรฐานสากล ก็คือ เรื่องของการกู้เงิน
ในแต่ละปีงบประมาณจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของวงเงินงบประมาณประจำปี แล้วก็ถ้าพูด
ถึงยอดหนี้สาธารณะที่มีอยู่ปัจจุบันนี้เทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศหรือจีดีพี
(GDP) ตอนนี้ก็ลดลงอย่างมาก อย่างที่ท่านได้เห็นว่าคุณนี้ลดลงเหลือเพียงร้อยละ ๔๗
จากมาตรฐาน อยู่ที่ร้อยละ ๕๕ ของเราก็ค่อนข้างต่ำ เพราะฉะนั้นแล้วในความเป็นห่วง
เรื่องเงินกู้ก็อยากจะเรียนว่ารัฐบาลนี้ได้คำนึงเป็นอย่างดี ส่วน โครงการที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
โดยเฉพาะ โครงการขนาดใหญ่ การบริหารจัดการเรื่องเงินนั้นขณะนี้ได้มีการมอบหมายให้
ทางกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปบริหารจัดการ
ในเรื่องของเงินกู้ที่จะมาใช้ในโครงการขนาดใหญ่ หรือว่าเงินงบประมาณ หรือว่าเงินรายได้
จากเงินประจำปีให้เหมาะสมที่สุด ส่วนยอดเงินแต่ละ โครงการจะออกมาเท่าใดนั้นก็อยู่ที่
ข้อสรุปสุดท้าย คงจะได้แจ้งหรือว่ามีโอกาสที่เหมาะสมรายงานต่อสภาให้ทราบต่อไป
ผมมีประเด็นอีกนิดเดียวของท่านคุณหญิงจินตนาขอภัยที่เอ่ยนาม ผมจะขอรับไป
ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ผมจำไม่ได้ชัดเจนว่าผมได้แจ้งให้ท่านทราบหรือไม่ว่ามีอยู่แล้ว
๕๐๐ ล้านบาท ถ้าอย่างไรก็ต้องขอภัยเพราะว่าอาจจะจำไม่ได้แล้วว่าไม่แน่ใจว่า ถ้าหากจะ
ผ่านวิธีการงบประมาณจะต้องอยู่ในเอกสารงบประมาณ แต่อย่างไรก็ตาม จะรับไปประสาน
กับสำนักงานงบประมาณและกระทรวงการต่างประเทศในเรื่องของการเพิ่มของค่าใช้จ่ายให้กับ
สถานทูตทั่วโลก ซึ่ง ๕ ล้านบาท ถ้าเป็นอย่างนี้ก็คงจะต้องขอให้ทางสำนักงานงบประมาณ
สนับสนุน แล้วเมื่องบประมาณเข้าสภาก็ฝากให้ท่านช่วยสนับสนุนผ่านทางกรรมาธิการ
กรรมาธิการในค่านวุฒิสภาด้วย ผมคงต้องขอขอบคุณ ส่วนประเด็นอื่น ๆ ก็ขอจะรับไป
เพื่อนำเสนอให้กับส่วนที่เกี่ยวข้องไปปฏิบัติต่อไป ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ในประเด็นรับทราบรายงานการเงินของแผ่นดิน
ปี ๒๕๔๔ และปี ๒๕๔๕ ยังมีประเด็นใดที่ยังจะซักถามอีกไหมครับ มีอีก ๓ ท่าน
เชิญท่านบอชทัน แล้วก็ท่านเจิมศักดิ์ครับ เชิญท่านบอชทันครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม บุญทัน ดอกไธสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา กระผมให้ความสนใจ
 ในกรณีรายงานปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ของการติดตามประเมินผลการปฏิรูประบบราชการ
 ซึ่งกระผมขอกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีกระทรวงการคลัง
 ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ บุคลากรถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทางฝ่ายติดตาม
 ประเมินผลได้สรุปประเด็นของการเปลี่ยนระบบการบริหารงานบุคคลในข้อที่ ๑ ว่า
 เร่งสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่เป็นหัวกะทิเข้ามาสู่ระบบราชการ ไทยนั้น
 ผมอยากจะกราบเรียนว่าทางกระทรวงการคลังซึ่งถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง มีภารกิจ
 ในการเตรียมพร้อมปฏิบัติการตามข้อที่ ๑ อย่างไร

ในประเด็นที่ ๒ ทบทวนปรับเปลี่ยนระบบจำแนกตำแหน่งพีซี (PC)
 และค่าตอบแทนซึ่งกระผมเห็นว่าระบบพีซีในปัจจุบันนี้ล้ำสมัย เราจะเห็นว่าบุคคลที่มีพีซี
 สูง ๆ นั้นเป็นบุคคลที่ใช้ซีพียู (CPU) เก่า มีความรู้แต่ขาดความสามารถในยุคปัจจุบัน การที่
 รัฐบาลจะนำเอาเพนเทียม (Pentium) ๔๕ ไปใส่ระบบซีพียูเก่า ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ยากมาก
 เพราะฉะนั้นระบบพีซีนั้นน่าจะมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างไรที่จะได้คนรุ่นใหม่ที่มีความรู้
 ความสามารถเข้าไปบริหาร ในปัจจุบันนี้กระผมได้สังเกตเห็นว่า เราจะใช้คนรุ่นใหม่ที่มี
 ความรู้ความสามารถแต่เงินเดือนถูก เงินเดือนไม่เป็นที่ที่จะจูงใจให้เขาทำงานในระบบ
 ราชการ -----

ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีว่า กระทรวงการคลังนั้นน่าจะมีบทบาทในการเสาะแสวงหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถรุ่นใหม่ แต่มีค่าตอบแทนเหมาะสมเหมือนกับบริษัทเอกชนธุรกิจที่เขาใช้เฮดฮันเตอร์ (Headhunter) ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

ประการที่ ๓ กระจ่ผมอยากจะกราบเรียนว่า การเพิ่มผลิตภาพโพรดักทิวิตี (Productivity) ของราชการนั้น ไม่ทราบว่าทางกระทรวงการคลังนั้นมีมาตรการในการเข้าไปควบคุม แก้ไข ตรวจสอบ ประเมินบุคลากรให้มีคุณภาพในยุคปัจจุบัน ในยุคใหม่ที่รัฐบาลพยายามเร่งรีบที่จะพัฒนาบุคลากรที่จะมารับใช้สนองตอบนโยบายแห่งรัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาชาติบ้านเมืองอย่างไร จึงขอกราบเรียนคำถาม ๓ ประเด็น ไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีผ่านท่านประธานฯ ด้วยความเคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ รายงานนี้เป็นรายงานการเงินของแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้ ถ้าฟังคุณเผิน ๆ ก็คงจะไม่สัมพันธ์กับเรื่องรายงานทางการเงินมากนัก เพราะว่าการเงินของแผ่นดิน รายงานทางการเงินนี้ก็ไปพัวพันกับเรื่องการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดิน จึงมีรายงานทางการเงินเกิดขึ้น แล้วการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินนี้ก็อยู่ที่วิธีคิด วิธีตั้งงบประมาณของแผ่นดิน ผมขอเรียนถามสั้น ๆ นิดเดียวเท่านั้น ก็คือว่า ระบบงบประมาณที่เราคิดกันแล้วรัฐบาลเองก็อยากที่จะเห็น ก็คือ ระบบใช้วิธีแบบใหม่ที่ดูผลสัมฤทธิ์ว่าเราต้องการจะไปไหน และเราก็ตั้งงบประมาณกัน กับระบบเดิม ๆ ที่ผ่านมา เราก็จะตั้งงบประมาณตามที่เคยตั้ง เองงบประมาณเดิมที่เคยตั้งว่าเคยตั้งกันไว้อย่างไร บวก ลบ ว่ากัน ไป ซึ่งผมเชื่อว่ารัฐบาลเองก็ไม่อยากจะเห็นแบบเก่า แล้วถ้าเป็นแบบเก่ารายงานการเงินก็จะออกมาลักษณะหนึ่ง ถ้าเป็นแบบใหม่รายงานการเงินก็จะออกมาเป็นอีกลักษณะหนึ่ง คงไม่เหมือนกันทีเดียวท่านประธานฯ ครับ ในระบบในการที่เราตั้งงบประมาณแบบเก่านี้ ผมว่ามีปัญหาเยอะ คงไม่ต้องพูดมาก เดียวก็บอกว่าไม่ตรงทีเดียว ผมกราบเรียนแล้วว่าไม่ตรงทีเดียวกับเรื่องวันนี้ มีปัญหามากไม่ต้องพูดละ แต่มีปัญหาอีกอันหนึ่งที่วิธีคิดของหน่วยงาน

ทั้งหลายในระบบราชการนี้ยังคิดแบบเก่าอยู่ตลอด ท่านจะปรับอย่างไรให้คิดวิธีการตั้งงบประมาณ เพื่อที่จะเอามาใช้แบบใหม่ ซึ่งทุกวันนี้จะสัมมนา จะพูดคุยกันก็ครั้งนี้ก็ออกมาเหมือนเก่าทุกที แต่เราก็สามารถจะเรียกชื่อแบบใหม่ได้ แต่ว่าทำก็ทำแบบเก่า ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีก็คงจะหนักใจเหมือน ๆ กับผมเหมือนกัน ปัญหาตรงนี้นำมาซึ่งวิธีคิดในหน่วยงานทั้งหลายว่า

๑. ถ้ามีงบประมาณแล้วไม่ใช้ก็ต้องกินคลัง วันหลังก็จะตั้งลำบาก ทุกคนก็คิดเหมือนกันหมดเลยทั้งประเทศ เราก็ไม่ต้องประหยัด ไม่ต้องใช้ให้มีประสิทธิภาพ เพราะเดือนสิงหาคม กันยายน ก็ต้องเร่งใช้กันให้หมด ไม่ใช้ก็ไม่ได้

๒. ถ้าเราเป็นหน่วยงานเล็ก ๆ อยู่ในหน่วยงานใหญ่ ถ้าเราไม่ใช้คนอื่นเขาเอาไปใช้ เพราะว่าเขาก็เกลียดได้ เขาก็จัดประเภทเดียวกันได้ กรม กอง อื่น หน่วยงานก็หยิบไปใช้ เราก็เสีย เพราะฉะนั้นมีเงินดีกว่าไม่มีเงิน เราก็ใช้ ท่านประธานฯ กับท่านรัฐมนตรีก็คงจะทราบใช้ไหมครับ ว่าวิธีคิดอย่างนี้ เราไม่ได้ใช้เพื่อประสิทธิภาพสูงสุด เราใช้เพราะว่าระบบวิธีคิดในเรื่องงบประมาณเป็นอย่างที่ผมกราบเรียนแต่ต้น พอเป็นเช่นนั้นรายงานการเงินก็สะท้อนกลับมาที่วิธีใช้ก็จะกลายเป็นว่าใช้ในเรื่องอะไร อย่างไร เอาไปทำอะไรบ้าง แทนที่จะเหลือ คิน แทนที่จะเก็บไว้เป็นเงินออม ทำไม่ได้หมด เพราะว่าทุกคนก็จะมีวิธีคิดอย่างนี้ ก็กราบเรียนถามสั้น ๆ เท่านั้นแหละครับว่า เราจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไรให้ลุล่วง ผมอยากจะเอาใจช่วยรัฐบาลเต็มที่ตรงนี้ว่า ทำอย่างไรให้เปลี่ยนวัฒนธรรมและความคิดของหน่วยงานราชการที่เราเอาเงินภาษีของประชาชนมาใช้จะได้มีประสิทธิภาพ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน).

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ศรีรับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา จากนครสวรรค์ครับ เผอิญผมเห็น ๔ พณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ผมชื่นชมท่านมาตลอดครับว่า มีการประชุมทุกครั้งท่านมาแต่เช้า แล้วก็มารอดอบคำถาม แล้วก็มารอคิว ถึงแม้จะนานเท่าไรก็ตาม รัฐมนตรีคนอื่นน่าจะปฏิบัติเอาเยี่ยงเอาอย่างดี ๆ อย่างนี้ แม้กระทั่งประชุมร่วมกันตั้งแต่วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ ที่แล้ว ท่านก็อยู่ตลอด ท่านดูเทพบันทึกได้เลย ผมชื่นชมอย่างนี้ครับ แต่เมื่อสักครู่ท่านพูดว่า รับปากว่าจะดำเนินงานตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลายที่ท่านถามนี้ อยากจะถามนิดหนึ่งว่า แล้วพวกผมจะทราบอย่างไรว่า ท่านให้แต่ละหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามคำถามที่พวกเราถาม เราจะทราบอย่างไรว่าผลสืบหน้าไปอย่างไร ท่านมีหน้าที่แจ้งมาทางวุฒิสภา หรือทางประธานวุฒิสภา แล้วก็มาแจ้งให้พวกเราทราบ ไม่เหมือนกับท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านสุรเชษฐา คณะกรรมการไปพบกับ ๔ พณฯ นายกฯ แล้วก็มีคำถามหลาย ๆ เรื่อง ให้ ๔ พณฯ นายกฯ นายกฯ ก็บอกรับปากแล้วก็มีหนังสือตอบกลับมาถึงคณะกรรมการ ว่า ได้ดำเนินการตามที่ท่านได้ร้องเรียนมา ได้สอบถามมาทุกเรื่อง ก็เลยอยากจะขอทราบ ๔ พณฯ ว่าท่านจะดำเนินการไปแล้วนี้ และจะตอบกลับให้พวกเราได้เข้าใจอย่างไร เพื่อเราจะได้ออกกับประชาชนทั้งหลายที่ข้องใจที่ร้องเรียนมา

อีกประการหนึ่งครับ ผมทราบจากรายงานการเงินของแผ่นดินนี้ จริง ๆ ไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะการแสดงรายรับ – รายจ่าย การเงินของแผ่นดินมุ่งเน้นไม่เกี่ยวกับเรื่องนโยบายของงบประมาณครับ เพราะฉะนั้นเรียนว่างบประมาณที่จะเข้าใหม่ในปี ๒๕๔๕ ที่จะเข้านี้ ผมขออนุญาตเรียนถามท่านนิดหนึ่งครับ เผอิญคณะกรรมการในตอนปิดสมัยประชุมนี้ได้ไปต่างประเทศกันหลายประเทศครับ เผอิญคณะกรรมการท่องเที่ยวนี้ก็ไปประเทศที่สำคัญ ๆ สำหรับการท่องเที่ยว ปราบกฏว่าเอกอัครราชทูต

๒๕

ว.๕ (ส.ทั่วไป)

นนทพร ๑๑/๓

ทำให้ประเทศเสียหาย ผิดพลาด ไม่ใช่ฎเกิดเสียหาย ๘๐ – ๘๐ เปอร์เซนต์ เสียหายจริง ๆ
๑๕ – ๒๐ เปอร์เซนต์ เท่านั้น ท่านไปลงข่าวรวมเหมาหมดเลย เกะพีพี เขาหลักไปอยู่ป่าตอง
ฎเกิดหมดเลยอย่างนี้ก็เลยไปคุยกับเขา เขาเข้าใจครับ แล้วเขาก็ชื่นชมมากเลย-----

- ๑๒/๑

แล้วเขาก็บอกว่าคราวหน้าให้เอกอัครราชทูตมาประสานเองก็แล้วกัน เพราะพวกผมคงไม่ได้ไปอีกแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ต้องให้งบประมาณเขารับ ท่านครับ ที่จะได้ช่วยประชาสัมพันธ์ แล้วอีกอย่างหนึ่ง เวลามีการงานคนไทยในแต่ละประเทศจัดงานครับ เขาก็ต้องขอสปอนเซอร์ (Sponsor) จากเอกอัครราชทูตไทย เป็นต้นว่า ตัวเครื่องบินบ้าง ที่พักประเทศไทยบ้างอย่างนี้ เอกอัครราชทูตจะเอาที่ไหนให้ครับถ้าไม่มีงบประมาณก็ยังฝากขอสปอนเซอร์พวกเราเลย บอกท่าน ถ้ามีตัวเครื่องบินหรือว่าโรงแรมพอที่จะให้ประเทศเขาได้ใช้เวลาจับสลากหรือเป็นของขวัญสมนาคุณนี้ช่วยกรุณาช่วยเหลือด้วยนะ เพราะว่าจะเป็นบุญคุณด้วย เพราะว่าพวกนั้นจะได้นำชาวต่างชาติมาเที่ยวเมืองไทย พ่วงไปด้วย แล้วก็ท่านกรรมาธิการการท่องเที่ยว ท่านสุรเดชก็พยายามประสานแล้วก็จัดให้ไปหลายประเทศแล้วครับ ท่านสอบถามไปได้เลย เพราะได้รับความเอื้อเฟื้อจากนายกสมาคมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นายกสมาคมโรงแรม เจ้าของคูสิตฯ เจ้าของโบยคนี้ แม้กระทั่งการบินไทย ทีจี (TG) ก็สนับสนุนตัวครับ คุณกนก อภิศิเห็นเคียว ๆ อย่างนั้น แต่ไปขอความช่วยเหลือจริง ๆ เพื่อประเทศนี้แกก็ช่วยครับ ท่านวิกรมนี้ แม้กระทั่งเมื่อวานนี้ ส.ว. พบเขาวชนที่จังหวัดอ่างทอง ก็ยังช่วยตัวเครื่องบินไปตั้ง ๒๐ ที่นั่ง แสดงว่าเอกชนก็ให้ความร่วมมือ เพราะฉะนั้น ๆ ผนฯ วราเทพต้องช่วยเหลือครับ เพราะผมว่าท่านนี่เหมาะเหลือเกินที่จะเป็นรัฐมนตรีว่าการสักทีหนึ่ง เพราะว่าท่านโชว์ผลงานปกป้องรัฐบาลก็ดี ทำงานเซ็คหน้าชูดาก็ดีเหลือเกิน เพราะฉะนั้นอยากให้ท่านได้ดูแลเรื่องนี้ครับ เพราะว่าท่านยังอยู่อีกนาน ยังคนหนุ่มไฟแรงด้วย ท่านต้องตอบผมด้วยว่าจะสนับสนุนไหมด้วย เพราะว่าเคียวถ้าท่านไป^{ไป}รัฐมนตรีว่าการผมจะได้ เออ ตามที่ผมพูดไว้ที่พยากรณ์ไว้แล้ว ถึงแม้ผมไม่ได้เป็นหมอดูแบบท่านบุญเลิศ ไพรินทร์ มือปืน แต่ผมก็พูดเรื่องจริง เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนว่าท่านต้องให้คำตอบเราว่า จะไปติดต่อบอกหน่วยงานให้รับทราบเรื่องที่เราได้ร้องเรียนไป อะไรอย่างนี้ แล้วงบประมาณที่ผมฝากท่านเกี่ยวกับเรื่องเอกอัครราชทูตทุกประเทศนี้ครับ จำเป็นครับ เคียวนี้ทูตเขาก็กลัวว่าจะเอาคนอื่นมาทำตำแหน่งแทน เพราะว่าไม่ต้องผ่านงานพิธีทางการทูตคุณก็สามารถมาเป็นเอกอัครราชทูตได้ เพราะฉะนั้นเขาก็กลัว เขาก็

๒๓

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

ภาวนา ๑๒/๒

อยากทำงานครับ ไม่มีขอรู้อบรมราคาตัดค้เหมือนเดิมแล้ว คุณต้องเป็นทั้งทุดพาณิชย์ด้วย
ทุดการค้า ทุดท่องเที่ยวด้วย ต้องทำอะไรเพื่อประเทศชาติ ไม่ใช่ว่าอยู่เฉย ๆ รัับแค่วีซ่า
(VISA) เข้าประเทศไทยเท่านั้น ไม่มีแล้ว เคียวนี้ไม่มี ทุดบางประเทศนี้ประชาสัมพันธ์
เมืองไทยเสียจนพวกผมนี้กลัวเลย นำคณะผู้สื่อข่าว สื่อมวลชนของแต่ละประเทศเข้ามา
ประเทศไทยนี้ อย่างท่านทูตรัสเซีย ท่านสรวุทธ ผมดูท่าทางไม่น่าจะเป็นทุดเลย
น่าจะเป็นผู้การท่องเทียวเสียคึกว่า ประชาสัมพันธ์ประเทศดี เอาโทรทัศน์มาถ่ายทำที่
เมืองไทย แล้วถึงบประมาณผมถามมีไหม บอกไม่มี ขอสปอนเซอร์เขาทั้งนั้นนั่นแหละ
อาศัยว่าทุดเก่งเลขขอสปอนเซอร์ได้หลายหน่วยงาน ทั้งการบินไทย ทั้งการท่องเทียว
ทั้งการ โรงแรม ได้หมดเลย เพราะฉะนั้นหายากครับ ทุดแบบที่แอ็กทีฟ (Active)
อย่างนั้น มีแต่ไปนั่ง เป็นอะไร จะเข้าเมืองไทยหรือ จะไปกี่วัน ไปอยู่ที่ไหนบ้าง
เอาเงินไปทำอะไร อย่างนั้นไม่ได้แล้ว หมดสมัยแล้ว เพราะฉะนั้นฝากเรียนท่านครับว่า
ต้องให้งบประมาณ กองทัพเดินด้วยท่อง เอกอัครราชทูตจะทำงานก็ต้องใช้เงินด้วย
แล้วยังพวกกรรมการ พวกเรา ทั้ง ส.ส. ส.ว. นี้ไปแต่ละครั้งไปล่ออาหารไทยต่อ
เอกอัครราชทูตเขาทั้งนั้นแหละครับ ไม่มีงบให้เขาเลย เขาก็ไม่เป็นไร ท่านมานี้เรายินดี
ต้อนรับ ผมถือเป็นเกียรติมาสถานทูต แต่ที่ไหนพอกลับไป งบประมาณค่าใช้จ่ายเท่าไรนี้
ไวน์ (Wine) ก็มาเลี้ยงอย่างคิเลย อาหารก็ต้องเอาอาหารขึ้นชื่อแต่ละประเทศมา
บวกอาหารไทยนิดหนึ่งเดี๋ยวจะเสียชื่อเป็นเอกอัครราชทูต แบบนี้นะครับ แล้วเรายัง
ไม่ให้เขาหรือ ผมเห็นว่า ๕ แสนบาท น้อยไปแต่ละปีนี้ครับ อย่างน้อยผมว่า ๕ ล้านบาท
ที่คุณหญิงจะเจตนาเมื่อสักครู่ทุดว่าเท่าไร ๕ ล้านบาท ผมก็ว่ายังจะน้อยไปเสียด้วยซ้ำ
ถ้าทำให้ประเทศมีชื่อเสียง ทำให้นักท่องเทียวได้เข้าประเทศไทยมาก ๆ ผมกรุณาฝาก
ท่านแล้วก็ขอคำตอบด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวงศ์พันธ์ครับ

- ๑๓/๑

LIART

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพังงาครับ ท่านประธานฯ ครับ
 เมื่อตอนต้นวาระนี้มีสมาชิกฯ หลายท่านได้พูดถึงเรื่องสีนามิ ผมในฐานะที่เป็น
 สมาชิกวุฒิสภาของจังหวัดพังงา ก็ขออนุญาตท่านประธานฯ พูดถึงสีนามิสักเล็กน้อยครับ
 ท่านประธานฯ ครับ ที่จริงวาระนี้เป็นวาระรายงาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิศิษฐุทธศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ความจริงเป็นรายงานการเงินของปี ๒๕๔๕ ที่นี้ผมว่า
 สั้น ๆ กัน เพราะว่าพูดกันหลายท่านแล้ว

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ครับ เคียวขออนุญาตท่านครับ
 ท่านประธานฯ ครับ ของปี ๒๕๔๕ นี้ ถ้าผมจะรอปี ๒๕๔๕ ผมก็ไม่ได้อยู่แล้ว
 ท่านประธานฯ ผมต้องพูดไว้ก่อน นี่ปี ๒๕๔๘ แล้วก็เพิ่งมารายงานเอาปี ๒๕๔๕ จะให้
 ผมรอเรื่องได้อย่างไรครับ ปีเดียวครับ ขออนุญาตเถอะครับ ที่ผมพูดไม่ใช่เป็นการท้วงติง
 ะไร แต่เป็นเรื่องที่จะบอกว่าให้รัฐบาลควรจะต้องทำ ไม่ใช่เป็นเรื่องตำหนิการทำงาน
 ของรัฐบาล สีนามิมาคราวนี้ โคน ๖ จังหวัด ท่านประธานฯ รัฐบาล หน่วยงานของรัฐ
 กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งเอกชนต่าง ๆ ก็เข้าไปช่วยเหลือกันเต็มที่ ช่วยได้
 มากบ้าง น้อยบ้าง ปิดเป้าความทุกข์ยากของประชาชนได้จำนวนไม่น้อยท่านประธานฯ
 เป็นผลงานของรัฐบาลครับ แต่ก็ไม่ได้ว่าทำได้ทุกอย่าง แต่สิ่งที่ผมจะพูด ก็คือว่า
 หน่วยงานของรัฐก็ดี รัฐวิสาหกิจก็ดี ได้ทุ่มเทเงินมหาศาล ทุ่มเท ทั้งเงิน ทั้งคน
 ท่านประธานฯ บางหน่วยงานบอกว่าตรงนั้น ๕,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนั้น ๒,๐๐๐ ล้านบาท
 ๑๐๐ ล้านบาท ๓,๐๐๐ ล้านบาท เบ็ดเสร็จเท่าที่ทราบ ตามจริง ๆ ครับท่านประธานฯ ว่า
 ยอดเงินทั้งหมดจริง ๆ เท่าไร ใครตอบผมได้ว่ายอดเงินจริง ๆ เท่าไร แล้วเม็ดเงินที่ไปช่วย
 ถึงประชาชนเท่าไร หรือว่าส่วนหนึ่งเม็ดเงินที่ให้ไปนั้น เป็นค่าพาหนะ ค่าใช้จ่าย ค่าเบี้ยเลี้ยง
 ค่าที่พักของเจ้าหน้าที่ราชการด้วยหรือเปล่า ผมอยากทราบจริง ๆ ครับว่า ตรงนี้เราแบ่งกัน
 ไหมครับ ท่านประธานฯ ครับ ตรงนี้มีประ โยชน์อย่างไรครับ ถ้าทางรัฐบาลหรือ โดยเฉพาะ

กระทรวงการคลังได้นำประเด็นนี้ไปดู แล้วมาคำนวณดูซิว่า คนที่ลงไปจำนวนมหาศาลกับ
 เม็ดเงินที่ไปถึงมือประชาชนนั้น อัตราส่วนเท่าไร ครึ่งนี้เองครึ่งหนึ่งที่จะได้เป็นประโยชน์
 ของรัฐบาลที่ได้ประเมินประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการทำงานว่า คราวนี้ประสิทธิภาพ
 ประสิทธิผลของการทำงานเป็นเท่าไร คราวหน้าท่านประธานฯ ครับ เกิดขึ้นอีกเราจะได้
 มีระบบ วางระบบการทำงาน ไม่ใช่เฮโลสาระพาไปอย่างนี้ คราวนี้ไม่ว่ากันท่านประธานฯ
 เราไม่เคยเกิด เป็นครั้งแรกไม่ว่ากัน ทุกคนตกใจ ผมก็ตกใจ ข้าราชการในท้องถิ่นก็ตกใจ
 ก็มารวมมาช่วยกันทำ แต่สืบไปภายนอกต้องมีระบบครับ ทำอย่างนี้ผมคิดว่าไม่น่าจะ
 เหมาะสมเกี่ยวกับงบประมาณ เพราะงบประมาณทุกบาททุกสตางค์นั้นเป็นของประชาชน
 รัฐวิสาหกิจ ผมคิดว่ารวมถึงรัฐวิสาหกิจด้วยครับ ถ้าใครต้องแบ่งเงินไปส่วนหนึ่ง ผมก็อยากจะ
 ขอให้ทางกระทรวงการคลังช่วยตรวจสอบดูซิ ถามทุกหน่วยงานว่าได้ใช้เงินไปเท่าไร
 เบี้ยเลี้ยงบางแห่ง เหมาะค่าเครื่องบินไปด้วยผมได้ทราบ ว่าจำนวนเท่าไร แล้วเอาตัวเลข
 ทั้งหมดมาดูกันซิว่า ถึงเม็ดเงินประชาชนเท่าไร เพราะที่แจกจ่ายไปประชาชนเรารู้ครับเท่าไร
 จังหวัดผมได้เท่าไร ภูเก็ตเท่าไร ๆ ก็ขอความกรุณาต่อท่านประธานฯ ถึงท่านรัฐมนตรี
 กระทรวงการคลังว่าช่วยแยกตัวเลขตรงนี้ดู แล้วมาทำอัตราส่วนดูซิว่า ถึงจริง ๆ เท่าไร
 เพื่อจะทราบประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของเหตุการณ์คราวนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เรื่องสีนามินีน่าจะขึ้นเป็นกระทู้หรือจะเป็นญัตติอะไร
 ขึ้นมานะ เพราะว่าเป็นปัญหาที่ยังคาราคาซัง แล้วก็ไม่ใช่ไปตามเป้าเท่าที่ทราบมา
 การช่วยเหลือพี่น้องประชาชน ท่านสุจริตครับ

นายสุรใจ ศิริบุหงศ์ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสุรใจ ศิริบุหงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ก่อนอื่นกระผมขอแสดงความยินดีที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า การรายงานรายได้รายจ่ายของรัฐบาลนั้นกำลังจะก้าวไปสู่ทิศทางที่เป็นการรายงานที่เป็นความจริง และเป็นรายงานที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ก็สำเร็จในรายงานของปี ๒๕๔๘ ซึ่งกระผมคิดว่า ถ้าจะกรุณาเร่งรัดให้สำเร็จเร็วขึ้น ในการรายงานของปี ๒๕๔๗ นี้ถ้าสามารถจะเร่งรัดได้ กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะการรายงานรายรับและรายจ่ายของรัฐบาลที่เป็นเพียงส่วนหนึ่งตั้งแต่เดิมมาจนกระทั่งถึงบัดนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง คือ รายรับ รายจ่ายรับ - จ่ายเงินสด ส่วนที่ค้างจ่ายบางที่ตามหลักบัญชีแล้วนี่ เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนว่า ถ้าท่านจะกรุณาให้การทำบัญชีรายได้ รายจ่ายของรัฐบาลอยู่ในรูปที่เป็นแอ็กคิวแรนท์รีซีพท์ (Accurant receipt) เร็วขึ้น ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และ ๔ ปี ที่รัฐบาลนี้จะอยู่รับผิดชอบก็จะได้เห็นถึงช่องทางที่เป็นจริง แล้วก็จะได้มีส่วนสร้าง มีหลักฐานที่ชัดเจนให้สามารถที่จะเร่งรัดในการควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐก็ดี การใช้จ่ายในรูปที่น่าจะเกิดประโยชน์ ประสิทธิภาพก็จะเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัวด้วย อันนี้ขอเรียนท่านไว้เพื่อนำไปปฏิบัติ แล้วผมคิดว่าท่านคงจะทำสำเร็จในเร็ววันนี้ และในขณะเดียวกันรายงานปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ นี้ น่าจะได้เร่งรัดให้เร็วขึ้น เพราะถ้ายังคงช้าอยู่อย่างคราวก่อน ๆ โฉนที่เป็นมาแล้วนี้ เราไม่สามารถจะใช้ประโยชน์จากสิ่งที่ผ่านมาแล้วให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารเงินของชาติได้เท่าที่ควร อันนี้ผมขอฝากไว้ด้วย

ประการที่กระผมใคร่จะเรียนสั้น ๆ ในวันนี้ที่จะฝากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง เพราะว่าท่านได้ติดตามเรื่องนี้ ท่านได้เห็นเหตุการณ์มา แล้วก็เป็นเรื่องที่ท่านรู้อันหนึ่งที่ได้นำมาเรียนต่อที่ประชุมนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวิเคราะห์การรายงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่รายงานเข้ามานี้ค่อนข้างจะเป็นรายงานแต่เพียงส่วนเดียวครับ เป็นรายงานที่เพียงแต่รายงานข้อมูล ไม่มีการวิเคราะห์ ไม่มีการประเมิน จริงอยู่ความจริงแล้ว ถ้าจะให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงจากการที่ขึ้นเข้ามาสู่สถาบันให้สภาพิจารณานี้ ตรี/ผมใคร่ฝากว่า ควรจะเน้นให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินนั้นได้ทำการวิเคราะห์ในเรื่องที่ควรวิเคราะห์ กระผมไม่ประสงค์ที่จะให้ต้องวิเคราะห์ในรายละเอียดทุก ๆ อย่าง

ในคำใช้จ่ายละเอียดนี้ แต่คำใช้จ่ายที่เป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายจ่ายที่เรียกว่า เมกซ์โปรเจกต์ หรือรายจ่ายอื่น ๆ ที่ไม่เรียกว่าอย่างนั้น แต่เป็นรายจ่ายส่วนใหญ่ ก็ควรจะ ได้มีการวิเคราะห์ขั้นต้นเข้าสู่สภาฯ เพื่อสภาฯ ได้ถือเป็นข้อมูลในการที่จะช่วยลงไปดูใน รายละเอียดได้ละเอียดยิ่งขึ้นในทุก ๆ เรื่อง ที่สำคัญที่สุดที่กระผมใคร่จะกราบเรียนในวันนี้ โดยที่เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นประสงค์ที่จะให้จำแนกหรือ โอนเงินส่วนหนึ่งไปสู่รัฐบาลท้องถิ่นให้มากขึ้น ซึ่งในที่สุดก็ถึง ๓๕ เปอร์เซ็นต์อยู่แล้ว การรายงานของส่วนท้องถิ่น ของรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแล การควบคุมของ กระทรวงการคลังด้วย -----

กระผมใคร่เห็นว่า ขอฝากท่านรัฐมนตรีว่า ได้โปรดกรุณาให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้เร่งรัด ได้ปรับปรุงประสิทธิภาพ แม้จะอ้างว่ามีประสิทธิภาพอยู่แล้วในขณะนี้ ก็ขอให้มีประสิทธิภาพยิ่งขั้นกว่านี้ครับ ในการตรวจสอบการใช้จ่ายของรัฐบาลท้องถิ่น เพราะเป็นของใหม่ที่รัฐบาลท้องถิ่นนั้นส่วนใหญ่จะยังไม่พร้อมในเรื่องที่จะดูแลเรื่องการเงิน ให้เป็นไปตามหลักสากล ให้มีประสิทธิภาพที่สามารถจะเป็นหลักฐานหรือว่าสอดคล้องกับ หลักการบัญชีที่ถือว่าทันสมัย เพราะฉะนั้นการที่จะให้สามารถที่จะควบคุมรายได้ของ แผ่นดินซึ่งถูกโอนไปให้รัฐบาลท้องถิ่น ใช้จ่ายนั้นควรจะได้อยู่ในเรื่องนี้ ควรจะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนอื่นที่เป็นการใช้จ่ายของรัฐบาลในส่วนราชการ ต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องที่เป็นมาแล้วนับกาลนาน แล้วก็มีเจ้าหน้าที่อยู่เพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ อย่างนี้ ปฏิบัติในทางการเงินให้เป็นที่ไว้เนื้อเชื่อใจได้ตามสมควร แต่รัฐบาลท้องถิ่นนั้น ก็เป็นที่ทราบกันอยู่ว่า ยังมีเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายการเงินที่มีประสิทธิภาพที่มีความรู้ อย่างเช่น ส่วนราชการปกติยังไม่เท่าเทียมกันครับ กรณีนี้ผมขอฝากไว้ด้วย ที่กระผมใคร่จะเน้น ประการที่ได้กล่าวเมื่อสักครู่ นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรายงานของคณะกรรมการ ตรวจเงินแผ่นดิน จำเป็นอย่างยิ่งครับที่จะทำการวิเคราะห์ ถึงแม้ว่าจะเพียงไม่ลงไปถึง รายละเอียดอะไรก็ตาม แต่ถ้ามีการวิเคราะห์เข้ามาที่ กระทรวงการคลังเองก็สามารถจะเห็น เป็นช่องทางที่เห็นเป็นช่องทางว่าส่วนใดที่เป็นเรื่องที่จะต้องผ่าน สิ่งใดที่จะต้องตั้งเป็น ข้อสังเกตว่าน่าจะได้มีการทบทวนดูเสีย เพราะการทำบัญชีเฉย ๆ เป็นการให้ข้อมูลเฉย ๆ นั้น ไม่ช่วยให้ระบบบัญชีในความหมายของการบัญชีสมบูรณ์แบบที่จะใช้ในการวิเคราะห์ ผลได้ผลเสียที่จะนำมาใช้ในการพิจารณางบประมาณในโอกาสต่อ ๆ ไปได้เท่าที่ควร กระผมขอฝากไว้สั้น ๆ เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตราจารย์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่าน พลตำรวจเอก ประทีน ครับ

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :
เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ ส.ว. กรุงเทพมหานคร
เรื่องรายงานการเงินของแผ่นดินในวันนี้ ตามรายงานนั้นผมจะไม่พูดถึง แต่ว่าอยากจะเรียน

ท่านประธานฯ ถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ด้วยความที่เป็นห่วงครั้นว่า รัฐวิสาหกิจของเราหลายแห่งที่เป็นหนี้เป็นสินเอกชนอยู่ในขณะนี้ แล้วก็เอกชนได้คิด ดอกเบี้ยสูงกว่าราคาที่ธนาคารคิดกับทั่ว ๆ ไป เช่น ร้อยละ ๑๕ ต่อปี เช่น ขสมก. ผมยกตัวอย่างให้ฟังว่า เกี่ยวกับการเช่ารถยนต์ (Euro II) ๕๐๐ คันนี้ ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ ได้เช่ารถเกินกว่าที่กระทรวงการคลังกำหนดถึงคันละ ๑,๐๐๐ บาทต่อวัน สัญญาเช่านี้ ก็แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน รถวิ่งเข้าวันละ ๒,๔๐๐ บาท รถซ่อม ซ่อมหรือไม่ซ่อมก็ต้อง จ่ายค่าซ่อมวันละ ๒,๔๐๐ บาท รถจอดก็ต้องจ่ายค่าเช่าวันละ ๒,๔๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น สัญญาอย่างนี้ทางราชการเสียหายมาก ปัจจุบันนี้ก็ยังคงคาราคาซังอยู่จนถึงทุกวันนี้ เรื่องนี้ เกิดปลายปี ๒๕๔๔ -----

ถึงจะเรียนถามทางรัฐบาลอันหนึ่งว่า ขสมก. เวลานี้เป็นหนี้ทั้งหมดประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็อยากจะเรียนถามว่า หนี้ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้ใครรับ เสียดอกเบี้ยให้กับใครบ้างจำนวนเท่าใด แล้วถ้าเผื่อเสียเท่ากับเจ้าหนี้ของรถยูโร ๕๐๐ คัน ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ย ๑๕ เปอร์เซ็นต์ต่อปีนี้ อันนี้ก็ยอดประมาณเกือบ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ตั้งแต่เข้ามาไม่เคยจ่ายค่าเช่าแม้แต่บาทเดียว เจ้าหนี้สบาย อย่างไรก็ตาม เป็นเจ้าหนี้หน่วยงานของรัฐนี้ต้องได้เงินแน่นอน อย่างนี้อยากจะเรียนถามว่า กระทรวงการคลังส่งเจ้าหน้าที่ของกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการ ขสมก. ด้วย อยากจะทราบว่าเรื่องอย่างนี้คาราคาซังอยู่ได้อย่างไร มีการแก้ไขกันหรือไม่

• อีกเรื่อง เรื่องที่ ๒ เรื่องเกี่ยวกับธนาคาร ธ.ก.ส. ซึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยคนที่นั่งอยู่ปัจจุบันนี้ได้มาร่วมประชุมกับผม ผมก็ตั้งใจที่ท่านมาร่วมประชุมด้วย แล้วท่านเป็นคนถามผมเลยว่า ท่านมีบุคคลภายนอกที่มีฝีมือด้านกฎหมายในการสอบสวนไหม ผมก็เสนอชื่อไปให้ท่าน ท่านก็ได้แต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ที่ผมเรียนนี้ก็คือว่า ธนาคาร ธ.ก.ส. มีที่ดินในท้องตลาดเพื่อสร้างสำนักงานใหญ่มีที่ดิน ๑๓๘,๐๐๐ บาท แต่ในช่วงนั้นกรมทางฯ เขาเวนคืนที่ดินในบริเวณเดียวกันเลย ดัดทำถนน เขาซัดเขยรวมทั้งสิ่งปลูกสร้าง รวมทั้งพืชผลต่าง ๆ ตารางวาละ ๗๐,๐๐๐ บาท ครับ ท่านรัฐมนตรีก็สนใจตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลของการสอบสวนข้อเท็จจริงก็ออกมาว่ามีมูล ผมก็ไม่ทราบว่าเมื่อมีมูลแล้วขณะนี้ทางกระทรวงการคลังได้ตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไรบ้าง ผลออกมาเป็นอย่างไร ช่วยตอบกระผมด้วย

เรื่องที่ ๒ ก็คือว่า ผู้จัดการ ธ.ก.ส. ท่านก็ทราบ ทั้ง ๆ ที่ที่ดินแปลงตรงนี้สร้างอาคารสูงไม่ได้ในช่วงนั้น ก็สั่งให้ลงมือตอกเข็ม ไปเลย หดไป ๔๕ ล้านบาท และต่อมากรุงเทพมหานครแจ้งว่าที่ตรงนี้สร้างอาคารสูงไม่ได้ นี่ทางราชการเสียหาย นอกจากนั้นยังไม่พอ ยังตั้งบริษัทควบคุมงานอีก ๒๐ ล้านบาท รวมแล้ว ๖๕ ล้านบาท จนถึงปัจจุบันนี้ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบันนี้ ๒๕๔๘ แล้ว ไม่ได้ขยับเลย ความเสียหายเกิดขึ้นเพราะการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ก็ไม่ทราบว่าทางกระทรวงการคลังดำเนินการอย่างไรกับผู้จัดการ ธ.ก.ส. คนปัจจุบันครับ ที่เรียนอย่างนี้เพื่อช่วยเหลือ

ทางราชการ ช่วยเหลือรัฐบาล เพราะรัฐบาลนี้มีนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ผมยังมีเรื่องมากกว่านี้อีกเยอะครับท่านประธานฯ ก็เอาเฉพาะที่เข้าเกี่ยวกับกระทรวงการคลังตรง ๆ และเฉียด ๆ ไว้ก่อนเพียงแค่นี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่าน พันเอก สมคิด ครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันเอก สมคิด ศรีสังคม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี กระผมขอเรียนถามผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีไม่มากหรอกครับ สั้น ๆ แต่มาเกี่ยวกับเงินของแผ่นดินนี้เองครับ เกี่ยวกับข้าราชการผู้น้อย อันนี้เป็นมาเป็นเวลาช้านานแล้ว ผมถามข้าราชการผู้น้อยที่ได้รับเงินเดือนเกี่ยวกับเงินค่าล่วงเวลาหรือเงินล่วงเวลาที่ พวกสมาชิกวุฒิสภาหรือว่า ส.ส. นี้ เบี้ยประชุมที่เราขอไปก็ได้เพิ่มมา แต่อันนี้ผมเคยกราบเรียนถามท่านประธานฯ ซึ่งเป็นท่านประธานฯ สุขุม หรือว่าท่านประธานฯ มนูญกฤต ผมก็จำไม่ได้ บอกว่า ข้าราชการผู้น้อย เวลาทำงานล่วงเวลาน่าจะ让他คุ้มค่า เงินเดือนก็น้อยอยู่แล้ว แล้วที่นี้พอทำงานหลังจาก ๑๖.๓๐ นาฬิกาได้เพียง ๑๐๐ บาท ทำจนถึงเที่ยงคืนก็ยังได้ ๑๐๐ บาทอยู่ อันนี้ไม่ยุติธรรม ผมว่า ไม่ยุติธรรมหรอกครับ แล้วก็รัฐวิสาหกิจนี้ก็เงินแผ่นดินเหมือนกัน เขาคิดให้เป็นรายชั่วโมง เป็นการเลือกปฏิบัติอย่างนี้ เลือกปฏิบัตินี้ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญนะ บุคคลจะต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน -----

แล้วก็เมื่อวันที่ ๒ วันนี้ผมไปราชการพร้อมกับคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ที่จังหวัดมหาสารคาม แล้วผมเลยไปที่จังหวัดร้อยเอ็ด ไปเยี่ยมผู้ต้องขังที่นั่น แล้วก็ได้รับแจ้งจากผู้บัญชาการเรือนจำที่นั่นบอกว่าก็แบบนี้ละครับ ไม่ได้รับความยุติธรรมอย่างนี้ เวลาทำงานล่วงเวลาที่ได้ ๒๐๐ บาท แต่ในกระทรวงยุติธรรมนั้นข้าราชการกระทรวงยุติธรรมได้ ๔๐๐ บาท อยู่ในกระทรวงเดียวกันครับ ทำไมปฏิบัติไม่เสมอภาค เลือกปฏิบัติอย่างนั้นมีชอบหรือครับ เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะกราบเรียนถามผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ท่านจะได้กรุณาเพิ่มเงินล่วงเวลานี้ให้แก่ข้าราชการชั้นผู้น้อยให้มีความเสมอภาคกัน ไม่เลือกปฏิบัติได้ไหม คือข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ได้ ๑๐๐ บาท ก็ให้เป็น ๒๐๐ บาทเสีย หรือในกระทรวงยุติธรรมนี้ข้าราชการเรือนจำที่ได้ ๒๐๐ บาท แต่ในขณะที่เดียวกันข้าราชการกระทรวงยุติธรรมอยู่ในกระทรวงเดียวกันกลับได้ ๔๐๐ บาท อันนี้ถ้าได้ ๔๐๐ บาท ก็ควรจะได้ ๔๐๐ บาท เสมอภาคกัน สิทธิเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นก็ขอความกรุณาที่ท่านว่าท่านตอบให้ผมทราบด้วยครับ แล้วก็ข้าราชการชั้นผู้น้อยก็คงจะพึงอยู่ รวมทั้งข้าราชการราชทัณฑ์ทั่วไปครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขออนุญาตตอบชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง จากประเด็นคำถามของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติหลายท่านซึ่งก็มีหลากหลายทั้งเรื่องของการฝากให้ไปตรวจสอบและการไปดำเนินการ ผมขอแจ้งท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ ขอภัยที่เอ่ยนามก่อน ก็จะขอรับว่าจะตอบมาเป็นเอกสารเพื่อท่านจะได้มีบันทึกอาจจะรายงานส่งไปให้คนที่ร้องเรียนท่านด้วย สำหรับเรื่องของการชดเชยเงินช่วยเหลือสินามิที่จังหวัดภูเก็ต ส่วนเรื่องของเงินสถานทูตต่างประเทศ อันนั้นก็คงจะเป็นเรื่องที่อยู่ในปีงบประมาณใหม่คงจะได้หารือกับสำนักงบประมาณ แล้วก็ผลักดันในคณะกรรมการต่อไป จะได้มากขึ้นอยู่ด้วยความเหมาะสม อีกครั้งหนึ่ง ส่วนท่านบุญทันเรื่องของการปฏิรูประบบราชการเรื่องการบริหารงานบุคคล ผมคงตอบไม่ได้ละเอียดดีเท่าที่หน่วยงานที่รับผิดชอบ ก็คือ ก.พ. และ ก.พ.ร. แต่อย่างไร

๓๓

ว.๕ (ส.ทั่วไป)

สฤษฎ ๑๗/๒

ก็ตาม ในส่วนของกระทรวงการคลังเราก็สนับสนุนที่จะให้การปรับเปลี่ยนเรื่องของการบริหารงานบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนวคิดที่ท่านบอกว่าต้องการให้คนรุ่นใหม่หรือว่าเป็นคนที่สามารถเลื่อนระดับชั้นจากรู้ความสามารถได้มากกว่าไต่ระดับไป ขณะนี้เท่าที่ทราบก็อยู่ในแนวทางที่ทาง ก.พ. และ ก.พ.ร. ได้กำลังศึกษาอยู่ ผมคงตอบรายละเอียดไม่ได้ เพราะว่าเป็นเรื่องที่ไม่ได้รับผิดชอบโดยตรง แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าในส่วนของกระทรวงการคลังเราเองปัจจุบันนี้เราก็พยายามใช้วิธีในเรื่องของการที่จะหาบุคคลเข้ามาสู่ตำแหน่ง แต่ก็เป็นเรื่องที่ยากเหมือนกันกับการที่จะไปล้างระบบเก่าในเรื่องของคนที่มีความมุ่งมั่นทำงานมา ไต่ระดับมาตั้งแต่ขั้นต่ำ ๆ เมื่อมีโอกาสแล้วก็มีคนใหม่เข้ามาในระดับสูง เรื่องนี้ก็คงจะต้องผสมผสานกันอย่างเหมาะสมต่อไป ส่วนของท่านอาจารย์เจิมศักดิ์เห็นตรงกันอย่างมาก ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องที่สุดว่าวันนี้ถ้าเรื่องวิธีการคิด ถ้าทฤษฎีไป แต่คนไม่ไปนี่อย่างอะไรก็ปฏิบัติไม่เกิดผล เป็นเรื่องที่ยาก แต่ว่ารัฐบาลก็ต้องทำ พยายามทำทุกวิถีทางที่จะให้เกิดผลในแนวทางที่ท่านอาจารย์เสนอนี้ ก็คือการตั้งงบประมาณจะต้องเป็นการตั้งงบประมาณที่มีตัวชี้วัด ที่มีการประเมินประสิทธิภาพ ซึ่งในปี ๒ ปี งบประมาณในรัฐบาลที่ผ่านมาผมก็มีโอกาสเข้าไปนั่งเป็นกรรมการงบประมาณอยู่ประจำ ก็มีการเห็นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการตั้งเป้าหมายตัวชี้วัด แต่ถามว่าได้ผล ๑๐๐ เปอร์เซนต์ หรือไม่ ก็ยังครับ เรียบตามตรงว่าก็ยังมียระบบเดิม ๆ ซึ่งไม่สามารถที่จะขจัดไปได้ แต่อย่างไรก็ตาม ก็จะพยายามที่จะผลักดันให้ได้มากที่สุด.....

- ๑๘/๑

แล้วผมคิดว่าเรื่องนี้เมื่อรัฐบาลปรับทิศทางใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่งของรัฐบาลนี้ทุกอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าแนวคิดของราชการก็คงจะตามในเรื่องนี้ได้ ก็คงจะต้องติดตามต่อไป

ส่วนท่านวงศ์พันธุ์อยากให้มีการรวบรวมยอดเงินของการช่วยเหลือกรณีกรณีพิบัติภัยหรือว่าสึนามิ ผมคิดว่าขณะนี้ มี ๒ ส่วน ส่วนของเงินราชการกับส่วนของเงินบริจาค ส่วนของเงินบริจาคท่านนายกรัฐมนตรีได้สั่งการแล้วว่า ให้ท่านรองนายกฯ วิษณุ เครืองาม รับผิดชอบเพื่อที่จะได้ชี้แจงให้กับผู้บริจาคได้เกิดความมั่นใจว่า เงินในส่วนของการที่รับบริจาคมา โดยเฉพาะผ่านทางทำเนียบรัฐบาลนี้เป็นยอดเงินเท่าไร แล้วถูกใช้ไปเท่าไร เมื่อบัญชีเสร็จคงจะได้ประกาศต่อสาธารณะต่อไป ในส่วนของการถ้าเบิกผ่านระบบงบประมาณ กรมบัญชีกลางก็คงจะมีตัวเลขนี้ ผมก็จะขอไปประสานกับกรมบัญชีกลางว่า ถ้าอย่างไร ได้ตัวเลขก็จะมาประสานส่งให้ท่านเป็นเอกสารต่อไปในส่วนของท่าน กรมบัญชีกลาง แต่ในส่วนของรัฐวิสาหกิจ จะลองประสานดูว่า ในเรื่องของท่านต้องการว่า อยากจะเห็นทั้งหมด ทั้งค่าใช้จ่าย ค่าเดินทาง ค่าที่พักอะไรนี่ อาจจะได้น้อยแค่ไหน คงจะต้องลองไปประสานงานอีกครั้งหนึ่ง แต่ผมเห็นด้วยกับท่านประธานฯ ถ้าหากจะมีคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาในเรื่องนี้ แล้วเอาเรื่องนี้ไปพิจารณาทั้งหมดก็จะเป็นการดี เพราะจะได้รายละเอียดมากขึ้น

ผมขออนุญาตไปที่ละท่านเลขนะครับ ท่านสุรใจ เรื่องของ สดง. ผมจะรับไปประสาน ถึงแม้ว่าจะอยู่ในรั้วเดียวกันของกระทรวงการคลังถึงเรื่องแนวคิดที่จะให้ สดง. ทำการวิเคราะห์ในเรื่องของการใช้จ่ายเงินงบประมาณ โดยเฉพาะเน้นเรื่องประสิทธิภาพของโครงการที่สำคัญและเรื่องของท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตาม ก็รับกวนฝากท่านด้วย ไม่มีเจตนาอย่างอื่น ถ้า สดง. มารายงานการดำเนินการประจำปี ท่านกรุณาได้สนับสนุนชี้ประเด็นนี้ให้กับ สดง. โดยตรงก็จะเป็นการดีจะได้เพิ่มน้ำหนัก แต่ว่าเบื้องต้นนี้ผมจะรับไปประสานเป็นการภายใน เพราะว่าอำนาจสั่งการไม่ได้ขึ้นอยู่กับกระทรวงการคลังแล้ว เรื่องท่าน พลตำรวจเอก ประทีน ขอบกั๊ยที่เอ่ยนาม ของท่านมี ๒ ประเด็น ก็คือ เรื่องของ ขสมก. และ ธ.ก.ส. ขสมก. นี้ผมไม่มีข้อมูลเลยเพราะว่าไม่ได้ดูแล แต่อย่างไรก็ตามที่ท่านบอกว่ามีตัวแทนของกรมบัญชีกลางไปอยู่ในนั้นก็ให้รวบรวมตัวเลขที่ท่านอยากได้

๓๘

ว. ๕ (ส. ทั่วไป)

ขวัญเมือง ๑๘/๒

ในเรื่องของอัตราดอกเบี้ย แล้วก็ในเรื่องของสัญญา หรือว่าในเรื่องของค่าเช่ารถ ส่วนการแก้ไขปัญหา ขสมก. ในฐานะที่นั่งอยู่ใน กรม. ด้วย ก็ทราบว่ากำลังมีการดำเนินการ เรื่องนี้อยู่ อันนั้นคือเรื่องแรก

เรื่องที่ ๒ เรื่อง ธ.ก.ส. ซึ่งผมเกี่ยวข้องโดยตรงในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีกำกับ และเป็นประธาน ธ.ก.ส. ก็ไม่อยากจะใช้เวลาทำนประธานฯ มาก อยากจะเรียนท่านว่า ได้มีการดำเนินการไปตามขั้นตอนกระบวนการทางราชการแล้ว ก็คือ มีการตั้งกรรมการ สอบวินัย แล้วก็มีการตั้งกรรมการทั้งกระทรวงการคลังและ ธ.ก.ส. รายงานทราบว่า เสร็จทั้งหมดแล้วก่อนการเลือกตั้งที่ผ่านมา ผมเข้าใจว่าได้เซ็นหนังสือผ่านส่วนงานต่าง ๆ แล้วก็คงจะรายงานมาให้ท่านกรรมการ ก็คือ ท่านประธาน พลตำรวจเอก ประทีป อีกครั้งหนึ่ง ขออนุญาตว่าหลังจากท่านได้รับรายงานแล้วผมยินดีที่จะเข้าไปชี้แจงต่อ ถ้าหากมีประเด็นสงสัย เพื่อจะได้ประหยัดเวลาไม่ได้บอกรายละเอียดในวันนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าที่ประชุมรับทราบรายงานการเงินของ แผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว ท่านสมาชิกฯ ครับ จากการศึกษาของคณะกรรมการการงบประมาณ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานฯ ครับ กระผมหารือ นิดหนึ่งครับ ที่กระผมถามไปนั้นท่านจะกรุณาตอบให้ทางเจ้าหน้าที่เขาได้ชื่นใจหน่อย ได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่นี้ท่านรับไปแล้ว

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : เรื่องค่าล่วงเวลานี้ครับ ท่านรัฐมนตรีจะกรุณาตอบได้ไหมครับ มีทางที่จะช่วยเหลือได้ไหม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) : รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจะขอรับไป

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านจะรับไปพิจารณาหรือครับ

ว. ๕ (ส. ทั่วไป)

ขวัญเมือง ๑๘/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยชูยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุตรธานี) -: ขอความกรุณาให้ให้ได้ก็แล้วกันครับ
ขอบคุณครับ

- ๑๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครั้น คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับรายงานการเงินของแผ่นดินทั้ง ๒ ฉบับด้วย ผมจะขอดถามที่ประชุมว่า จะเห็นชอบให้ส่งรายงานของคณะกรรมาธิการการงบประมาณทั้ง ๒ ฉบับ พร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาคำเนินการต่อไปหรือไม่ ครั้น ท่านสมาชิกฯ ครั้น ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะให้ความเห็นชอบส่งรายงานของคณะกรรมาธิการการงบประมาณทั้ง ๒ ฉบับ พร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาคำเนินการต่อไปหรือไม่ เชิญท่านสมาชิกฯ ลงมติครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบยกข้อมติ เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบยกข้อมติไม่เห็นด้วย ลงคะแนนเรียบร้อย พอดีวันนี้คณะกรรมาธิการ ๒ คณะ มีจัดสัมมนาเรื่อง เอฟทีเอ (FTA) อยู่ มีสมาชิกฯ เข้าไปร่วมประชุมกันมาก ลงคะแนนเสร็จแล้ว ปิดการลงคะแนนครับ รวมผลคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครั้น ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ส่งรายงานของคณะกรรมาธิการการงบประมาณทั้ง ๒ ฉบับ พร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาคำเนินการต่อไป ขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องด่วน เลือกกรรมการกิจการกระจายเสียง และกิจการ โทรทัศน์แห่งชาติ (ตามมาตรา ๖ ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ด้วยคณะกรรมการสรรหา กสช. ได้พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ จำนวน ๑๔ คน เพื่อให้วุฒิสภามีมติเลือกเหลือจำนวน ๗ คน สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติและข้อมูลของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ ปราบกฏตามเอกสารที่ได้จัดส่งให้สมาชิกฯ ทุกท่านแล้ว ในการเลือกกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาตินี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ ไม่ได้กำหนดให้ต้องตั้งคณะกรรมการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อก่อนที่จะทำการเลือกแต่อย่างใด แต่เมื่อครั้งที่วุฒิสภา จะลงมติเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติหรือ กทช. ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้ตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อก่อนที่จะทำการเลือกเป็นกรรมการ กทช. สำหรับการเลือกคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ หรือกรรมการ กสช. ในครั้งนี้ ได้รับทราบจากการประสานงานของคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาว่า สมควรจะดำเนินกระบวนการและขั้นตอนเช่นเดียวกับเมื่อครั้งที่วุฒิสภาเลือกกรรมการ กทช. นั่นคือควรตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมการ กสช. ด้วย ทางคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาจะแถลง หรือจะชี้แจงอะไรใหม่ครับ เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ก็กราบเรียนท่านประธานฯ ขอให้ดำเนินการเหมือนกับที่เลือก กทช. มาแล้ว โดยเสนอให้คณะกรรมการวิสามัญแต่ละคณะเสนอชื่อมาคณะละ ๑ คน ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้องครับ

• นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตเชิญ
ท่านพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ เลขานุการ เสนอรายชื่อครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เดี่ยวถามความเห็นที่ประชุมก่อนว่ามีใคร
ไม่เห็นด้วยที่จะให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นตรวจสอบประวัติ เชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
กระผมเห็นด้วยกับการที่จะตั้ง แต่ว่ากระผมจะขออนุญาต คงจะต้องแสดงให้เห็นถึงสภาพ
ปัญหาปัจจุบันให้วุฒิสภาได้รับทราบประเด็นนี้ ขออนุญาต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าตั้งก่อนก็เอาตั้งก่อน ตั้งแล้วเรามาว่าความเห็นกัน
ควรจะต้องอย่างไร

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ คิดว่า
ตั้งเสร็จแล้วจะอนุญาตให้ผมเล่าให้ฟังใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณครับ ถ้าอย่างนั้น
ตั้งเสียก่อนแล้วเดี๋ยวผมขออนุญาต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ คือขอมติ คือทางท่านประธานเสรี ประธาน
คณะกรรมการกิจการวุฒิสภาเสนอให้ตั้งคณะกรรมการสามัญขึ้นตรวจสอบประวัติ
และความประพฤติของผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ กสช. มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่
นี้ผมได้พูดอย่างรวดเร็วกับกรรมาธิการนี้ คือมีความเห็นว่าถ้าท่านประธานฯ กรุณาให้ผม
บอกถึงสภาพปัญหาที่ท่านประธานฯ เราจะได้เลือกหรือเราจะได้ตั้งคณะกรรมการ
ได้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ท่านประธานฯ กรุณาวินิจฉัยนิดหนึ่งถ้ากรุณา ผมจะเล่าให้ฟัง
สั้น ๆ แล้วก็เราจะได้เลือกสรรจำนวนหรืออะไรต่ออะไร ได้ถูกต้องครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ประเด็นนี้เอาตั้งก่อน เพราะบอกตั้งแล้วมาพูด มาคุย
ถึงประเด็นปัญหา คือหมายความว่าให้มีการตั้ง เพราะยังไม่รู้จะตั้งจำนวนเท่าไร อะไร
อย่างไร วิธีการ อย่างนั้นนะครับ ผมขอให้ตั้งก่อน

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ส่วนจำนวนและวิธีการหรือ
ใครบ้างนี่เอาไว้ทีหลัง อันนั้นให้ผมได้พูดเสียก่อน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ยินดีตรงนั้น แต่ว่าขอมติตรงนี้ก่อน คือสมาชิกฯ
ท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติ
ให้ตั้งคณะกรรมการสามัญตรวจสอบประวัติและความประพฤติ ตามที่ท่านประธานเสรี
ได้เสนอ ท่านเจิมศักดิ์ เชิญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ เรื่องของการตั้ง กสช.

ผมขอเรียกสั้น ๆ ขออนุญาตเล่าให้ฟังนิดเดียวว่า กสช. และ กทช. นี้ต่างกันที่ตัว ส กับ ท
 ท นี้กิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติที่เราเลือกไปแล้ว เป็นเรื่องของการดูแล เรื่อง โทรคมนาคม
 หมายถึง เครือข่ายและระบบที่ท่านประธานฯ คิดต่อกับผม เช่น โทรศัพท์มือถือ ดาวเทียมนี้
 หรือ โทรศัพท์ตามบ้าน เราเรียกว่า เป็น โทรคมนาคม แต่ ส นี้มาจากว่าสื่อ ก็คือ
 สื่อสารมวลชน ก็จะเป็นการสื่อกับมวลชน คือเมื่อคนคนหนึ่งพูดมวลชนได้ยินทั้งหมด
 เห็นหลาย ๆ คน เราเรียกว่า สื่อมวลชน ก็มีคณะกรรมการที่ดูแลเรื่องนี้ก็คือ กสช.
 เพราะฉะนั้น กสช. นี้จึงเป็นผู้ที่ดูแลวิทยุและ โทรทัศน์เป็นหลัก ส่วน กทช. ดูแลเรื่อง
 โทรคมนาคม คราวนี้ปัญหาเรื่อง โทรทัศน์และวิทยุในปัจจุบันนี้มีอยู่ ๓ ประการใหญ่ ๆ คือ

- ประการที่ ๑ ความเป็นเจ้าของของ โทรทัศน์และวิทยุปัจจุบันนี้กระจุกตัวและ
 ผูกขาด ซึ่งไม่ต้องพูดทุกคนคงจะทราบ

ประการที่ ๒ เรามีรายการที่มีสาระน้อยมาก แล้วก็เป็นที่น่าเสียดายว่า
 คอกเตอร์มิ่งสรร ขาวสะอาด แห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ทำการศึกษาวิจัยให้กับทีดีอาร์ไอ
 (TDRI) พบว่าวันหนึ่งนี้โดยเฉลี่ยคนไทยดูทีวีมากกว่า ๓ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมงเศษ
 ท่านประธานฯ แต่น่าเสียดายเราไม่ได้ใช้ โทรทัศน์และวิทยุเพื่อประโยชน์ในการให้สาระ
 ให้ปัญญาแก่ผู้คน โดยเฉพาะในเวลาไพรม์ไทม์ (Prime time) เวลาที่ดีที่สุด

ประการที่ ๓ ปัจจุบันนี้เรามีวิทยุชุมชน ซึ่งมีการแอบอ้างว่าเป็นวิทยุชุมชน แล้วก็มีคลื่นรบกวนทั้งทีวีและวิทยุอื่น ๆ มากมาย แต่วิทยุชุมชนที่แอบอ้างนั้นกลายเป็นวิทยุของธุรกิจและเป็นวิทยุของนักการเมืองท้องถิ่น แล้วก็แอบอ้างว่าเป็นวิทยุชุมชน เหตุทั้งหมดก็เกิดขึ้นเพราะว่ารัฐบาลไปให้มีโฆษณาได้ ถ้าเราไม่ให้มีโฆษณานี้ชุมชนเขาต้องทำเท่านั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ครับ เคี้ยวขอนิดหนึ่ง ตรงนี้จะไกลไปหน่อย ที่นี้เรามาพิจารณาตรงนี้ดีกว่าว่า วันที่ที่เราจะตั้ง

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : นี้ผมจะเข้าแล้ว ท่านประธานฯ เข้าแล้วครับ เมื่อสักครู่นี้เล่าให้ฟังก่อนว่าสภาพปัญหาปัจจุบันเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเราต้องตั้ง กสช. แบบไหนที่จะไปดูแลปัญหาพวกนี้ รัฐธรรมนูญแก้ไขปัญหาตรงนี้เลยจะให้ มี กสช. อย่างไรครับ ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมพูดนี้ ตามมาตรา ๔๐ แล้วต้องดูย้อน ๑ มาตรา คือ มาตรา ๓๘ แล้วก็มาตรา ๔๑ ด้วย ก็จะเห็นว่า รัฐธรรมนูญให้มืองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่เสียใหม่ เพราะว่ากระจุกตัว ท่านประธานฯ ครับ กสช. ได้มีการสรรหามาเมื่อ ๔ ปีที่แล้วครั้งหนึ่ง เรื่องยังไม่เคยเข้าวุฒิสภาเลย กสช. มีแต่ กทช. กสช. มีการสรรหาเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว แต่มีปัญหาเรื่องการดำเนินการที่ถูกกล่าวหาว่าไม่โปร่งใส จนกระทั่งคณะกรรมการสรรหา ๒ ท่าน คือท่านอดีตนายกฯ อานันท์ ปันยารชุน และอาจารย์มณฑิธร บุญตัน นั้น ไม่เห็นรับรองผลของการสรรหา ท่านประธานฯ เห็นไหมครับ เข้าเรื่องแล้ว ไซ้ไหมครับ แล้วก็มีการกล่าวหาว่ากรรมการสรรหาหลายคนมีส่วนได้เสีย มีความผูกพันกับผู้สมัคร จนกระทั่งมีผู้ไปร้องต่อศาลปกครอง ศาลปกครองได้วินิจฉัยว่าการสรรหานั้นไม่ชอบ เพราะผิดกฎหมายทางการปกครอง กล่าวคือผู้ที่สรรหากับผู้ที่ถูกสรรหา กรรมการสรรหาและผู้สมัครมีส่วนสัมพันธ์ใกล้ชิด เกี่ยวข้อง มีส่วนได้เสีย และมีกรรมการสรรหาที่ทำไม่ชอบนั้น ๓ คน ถึง ๕ คน ด้วยกัน ผมไม่เอ่ยชื่อละครับ แต่ว่าอันนั้นเราจะเห็นกรรมการสรรหานั้นมีอยู่ ๑๗ คน ท่านประธานฯ ท่านประธานฯ ตามผมตรงนี้ ตรงนี้จะสำคัญมาก กรรมการสรรหา มีอยู่ ๑๗ คน ประกอบไปด้วยราชการระดับสูง ๕ คน ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสื่อ ประกอบไปด้วยนักวิชาการ ๔ ประกอบไปด้วยผู้แทนสมาคมวิชาชีพ ก็คือผู้ประกอบการทั้งหลายนั้น ๔ และประกอบไปด้วยองค์กรพัฒนาเอกชน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คืออาจารย์ รายละเอียดพวกนี้เราทราบอยู่เพราะกำหนด ในกฎหมาย

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : ท่านประธานฯ ครับ เดี่ยวผมจะชี้ให้เห็นว่า แต่ละอันมีปัญหาอะไรอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่นี้แบบนี้ครับ เราที่เจตนาเสนอตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อจะตรวจสอบตรงนี้ด้วย ผมว่าเราตั้งแล้วเราไปตรวจสอบรายละเอียดได้ไหมครับ มอบให้คณะกรรมการ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง : เดี่ยวชี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ใจเย็นชี้ครับ ถ้าผมไม่บอกว่าจะละจุดมีกี่คน แล้วใครลาออก ใครไม่ออก ผมกำลังจะบอกตรงนั้น เมื่อองค์กรพัฒนาเอกชนมีอีก ๔ ปรากฏว่าเมื่อศาลตัดสินว่าการดำเนินการสรรหา นั้นไม่ชอบ ปรากฏว่ากรรมการที่ยอมลาออก และคนที่ไม่ยอมลาออกนี้ไม่ยอมลาออกนะ ๖ คน ประกอบไปด้วย ตัวแทนของสมาคมวิชาชีพ คือพวกบริษัททั้งหลาย ๔ คน คนที่ไม่ลาออกนั้น ประกอบไปด้วยตัวแทนของนักวิชาการ ๑ คน คือเป็นเลขานุการ และตัวประธานที่เป็นตัวแทนขององค์กรพัฒนาเอกชนไม่ยอมลาออก ตกลงเรื่องจะต่างกับ กทช. อย่างสิ้นเชิง ในกรณีนี้ เมื่อไม่ยอมลาออกก็สรรหาใหม่เข้ามา สรรหาใหม่เข้ามานั้น ปรากฏว่าข้าราชการเก่า ๕ คน เกษียณอายุเปลี่ยนตัวใหม่เข้ามา ตกลงใน ๑๗ คน นั้นมีคนเก่าเพียงแค่ ๖ คน คนใหม่ ๑๑ คน ท่านประธานฯ ครับ แต่เขาอ้างว่าเป็นกรรมการชุดเก่า เพราะฉะนั้น ตัวประธานและเลขานุการ ก็ทำหน้าที่เหมือนเก่าตามเดิม ท่านประธานฯ เห็นประเด็นใหม่ครับ เสร็จแล้วนั้น มีปัญหาต่อมาว่า เมื่อสรรหาใหม่เข้ามา อ้างว่ามาเสริมกรรมการชุดเก่า อันนี้เป็นประเด็นที่สภาจะต้องพิจารณา ขณะเดียวกันนั้นก็มีผู้สมัคร กทช. เก่า ๑๐๓ คน ปรากฏว่า กรรมการสรรหาชุดใหม่นี้ไม่เปิดรับสมัครใหม่ ไม่เปิดใหม่ คนเก่า ๑๐๓ คน ที่สมัครไว้เมื่อ ๔ ปีที่แล้ว บางคนอายุเกิน ๗๐ ปี หมดยุคสมบัติ บางคนเสียชีวิต บางคนเพิ่งจะมีคุณสมบัติครบทั้งหมด โอกาสที่จะเข้ามาเลือกคนดีมากขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ ผมว่าอย่างนี้ คือช่วงนี้เราจะตั้ง
คณะกรรมการ ถ้ารายละเอียดพวกนี้ผมว่าไปว่าในคณะกรรมการ แล้วจาก
การประสานกันนี้ก็จะมีรายชื่ออาจารย์เป็นกรรมการอยู่ด้วย ผมว่าไปทำรายละเอียดตรงนั้น
ดีกว่า ตรงนี้ผมว่าคงจะใช้เวลา เพราะว่าเราจะตั้งคณะกรรมการไปทำงาน แล้ว
รายละเอียดทั้งหมดนี้อาจารย์รู้ดี อาจารย์อยู่ในนั้น ไปทำตรงนั้นดีไหมครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมเรียน
อย่างนี้ สถานะมีไว้ที่จะพูดให้คนอื่นเขาฟังด้วย ผมพูดสั้น ๆ แค่นี้ ท่านประธานฯ รู้ดี เพราะ
เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องพันเป็นแสนล้านบาท และเรามีองค์กรอิสระที่
รัฐธรรมนูญกำหนดให้เป็นองค์กรอิสระขึ้นมา ถึงแม้ว่าไม่ได้เป็นองค์กรอิสระตาม
รัฐธรรมนูญเหมือนมาตราอื่น แต่ว่ารัฐธรรมนูญก็ระบุในมาตรา ๔๐ แล้วมีปัญหาหนักอก
จริง ๆ ท่านประธานฯ ถ้าฟังผมอีกสักไม่เกิน ๕ นาที ได้ไหมครับ ขอเวลาแค่นั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์คืออย่างนี้ครับ ผมเห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่
เพราะว่าเกี่ยวกับผลประโยชน์มหาศาล เป็นแสนล้านบาท อย่างที่ท่านว่า ก็เลยให้
โอกาสท่านชี้แจง แต่ว่าถ้าไปลึกมากนั้ ผมว่าปล่อยให้เป็นเรื่องของคณะกรรมการที่เรา
จะตั้งอยู่แล้ว

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ จับเวลา ๕ นาที
ผมขอ ๕ นาที

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมอนุญาต จะฟังเหมือนกัน ถ้าได้ประโยชน์แก่
ประชาชนครับ ยินดี

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ กรรมการ
สรรหาคนที่เข้ามา บางคนก็ยังมีมติ คัดค้านของศาลปกครอง ยังร่วมในการพิจารณา
มีอยู่ท่านหนึ่งร่วมพิจารณาผู้สมัคร ๒ คน ทั้ง ๆ ที่ศาลปกครองตัดสินแล้ว โดยอ้างว่า

ปัจจุบันนี้เกษียณอายุแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อเกษียณอายุจากหน่วยงานที่เคยมีความสัมพันธ์กัน ตอนนี้ไม่มีความสัมพันธ์กันต่อไป เพราะฉะนั้นสามารถที่จะเข้ามาเป็นกรรมการสรรหาตัดสินได้ อันนี้มีปัญหาหรือไม่ สภาคต้องช่วยผมคิดด้วย ไม่ใช่ผมคนเดียว ท่านประธานฯ ครับ มีต่อไปอีกครับว่า ผู้สมัคร ๑๐๓ คน ไม่เปิดรับสมัครใหม่ เอาแต่ผู้สมัครเก่าที่มีสิทธิแล้วให้ผู้สมัครเก่านั้นยืนยันว่าจะสมัครหรือไม่ ผู้สมัครเก่าที่ยืนยันให้สมัครหรือไม่ก็เปรียบเสมือนการเปิดรับสมัครแต่เฉพาะผู้สมัครเก่าเท่านั้น เป็นการปิดกั้นโอกาสของผู้สมัครคนอื่น ๆ ปิดกั้นโอกาสในการที่จะได้คนดี ประเด็นนี้วุฒิสภาก็ต้องพิจารณาว่าอย่างนี้ทำให้คุณภาพของ กสช. ถูกบล็อก (Block) ถูกกีดกันหรือไม่ ท่านประธานฯ ฐิใหม่ ครับ ๑๐๓ คน ที่เขาบอกเข้ามาว่าเขาอยากจะทำสมัครต่อ มี ๓๖ คน เท่านั้นเอง ตกลงเหลือ ๓๖ คน ครับ พิจารณาสรรหาจาก ๓๖ คน ไม่ใช่ ๑๐๓ คน เพราะเขาไม่ยืนยัน เขาบอกเขาไม่เอาแล้วตกลงเหลือ ๓๖ คน ใน ๓๖ นั้น เลือกมาทั้งหมดคนนั้น ท่านประธานฯ ครับ ๘ รอบ รอบที่ ๑ เลือกให้ได้ ๒๑ คน แล้วรอบที่ ๒ เลือกให้ได้ ๑๔ คน ปรากฏว่าหลังจากเลือกให้ได้ ๑๔ คน เพื่อส่งให้เราเลือกลงถึง ๘ รอบ แล้วกติกา ก็คือเลือกในครั้งแรกใช้ ๒ ใน ๓ ได้มา ๕ คน รอบ ๒ ไม่มีใครได้ รอบ ๓ ได้มาอีก ๒ คน รอบ ๔ ไม่มี รอบ ๕ ไม่มีใครได้ ท่านประธานฯ ครับ กติกาได้เปลี่ยนเป็น แทนที่จะใช้คะแนน ๒ ใน ๓ ได้เปลี่ยนหลังรอบที่ ๕ เป็นคะแนนเหลือเพียงแค่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการก็เข้ารอบ หลังจากรอบที่ ๕ รอบที่ ๖ จึงได้ ๒ คน รอบที่ ๗ ไม่มีใครได้ และรอบที่ ๘ ได้ ๑ คน ท่านประธานฯ ครับ อันนี้เหมาะสมถูกต้องหรือไม่ เวลาที่กรรมการแต่ละคนไปลงคะแนน แทนที่จะใช้ใบลงคะแนนเหมือนวุฒิสภาแล้วลงเป็นความลับ แต่ใบลงคะแนนนั้น ถ้าจะให้เลือก ๑๔ คน ก็น่าจะมีรายชื่อทั้งหมดแล้วให้กา ๑๔ คน แต่ปรากฏว่าให้แยกบัตรเป็นใบ ๆ ไป ๒๑ คน แล้วจะเอาใครเอาไปหย่อน ตกลงประเด็นนี้วุฒิสภาไม่มีทางตรวจสอบได้เลย เพราะเดิมนี่เราเคยตรวจสอบว่า มีใครที่เลือกเป็นชุด ๆ เหมือนกันบ้างไหม เพราะเราเอาบัตรใบเดียวกันมาแท็ป (Tap) ดู เราก็จะดูออกว่ามีบัตรที่เลือกเหมือนกันเป๊ะเลยก็คน วุฒิสภาพอได้ร่องรอย---

แต่การใช้วิธีแยกบัตรเป็นใบ ๆ ไม่มีทางตรวจสอบประเด็นนี้ได้ท่านประธานฯ
 ยิ่งกว่านั้นอีก เราไปหย่อนในกล่องเป็นกล่องทึบ แต่ในครั้งนี่เขาให้หย่อนนี้ใบ ๆ หนึ่งนี้
 เบอร์อะไรหย่อนในกล่องที่โปร่งใส คว้าโปร่งใส แต่ทำให้คนดูได้ว่าใครหย่อนเบอร์อะไร
 ลงไปในกล่องที่เอากับไม่เอา แล้วมีการถ่ายวิดีโอ (VDO) ด้วย ท่านประธานฯ ครับ อย่างนี้
 ถูกต้องหรือไม่ ผมตั้งเป็นคำถาม วุฒิสภาต้องตัดสินใจไม่ใช่ผม ท่านประธานฯ ครับ ไม่มีการ
 ตรวจสอบคุณสมบัติเชิงลึกเลย ได้แค่ตรวจว่าผู้สมัครนั้นได้ส่งประวัติอะไรมาบ้าง กรรมการ
 บางคนบอกว่าประวัติที่ส่งมาไม่ครบ เพราะมีบางคนไปสัมพันธ์กันกับบริษัทเอกชน
 ที่มีส่วนได้เสียแต่ไม่ยอมเขียนในใบสมัครมา ไม่ยอมส่งเอกสารมา กรรมการตัดสินใจอย่างไร
 รู้ไหมครับ บอกว่าเรามีหน้าที่เพียงแค่ตรวจตามที่เขาเสนอมานะ หน้าที่นั้นเป็นหน้าที่ของ
 วุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ถ้ากรรมการสรรหาตรวจเฉพาะเอกสารของผู้สมัครที่เสนอ
 เสนอไม่ครบ เพราะมีประวัติที่สัมพันธ์กับเรื่องธุรกิจแต่ไม่บอก เขาก็ไม่สนใจที่จะถามไปดู
 แต่บอกว่าเป็นหน้าที่ของวุฒิสภาเองก็แล้วกัน ท่านประธานฯ อย่างนี้ผมว่ามีปัญหาแน่
 แล้วเรารับมาเราจะทำอย่างไรครับ ท่านประธานฯ เห็นประเด็นแล้วใช่ไหมครับ
 เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ ยิ่งกว่านั้นบางคนส่งเอกสารไม่ครบตามกำหนดเวลา
 แต่กรรมการก็บอกว่าผ่อนผันส่งวันหลังก็ได้ เลือกว่ากัน ไปก่อน อันนี้เป็นปัญหาหรือไม่
 ที่วุฒิสภาจะต้องตรวจสอบใหม่ว่า การทำเช่นนี้เป็นการเลือกปฏิบัติหรือไม่ เพราะเห็น
 ชื่อคนแล้วว่าใคร ไม่ส่งเอกสาร แต่กฎเกณฑ์เขียนไว้ว่าต้องส่งภายในวันที่เท่านี้ แต่ไม่ส่ง
 ก็ยึดหยุ่นเป็นราย ๆ อยู่ ๒ - ๓ ราย ผมไม่จำเป็นต้องเอ่ยชื่อในวันนี้ แล้วไม่นำเอาเบาะแส
 คำร้องเรียนของประชาชนมาสอบสวน ท่านประธานฯ ครับ เขาทำประชาพิจารณ์
 ตามกฎเกณฑ์ ทำวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๗ มีผู้เข้ามาทำประชาพิจารณ์เพียงแค่
 ๔๐ - ๕๐ คน เท่านั้นเอง กรรมการบางคนใน ๑๗ คนของเขาหลายคนยังไม่รู้เลยว่ามีการทำ
 ประชาพิจารณ์ วันที่ ๘ กันยายน แล้วถ้าเช่นนี้ผลของการทำประชาพิจารณ์เข้าที่ประชุมทันที
 วันที่ ๘ กันยายน บอกว่าประชาชนที่เข้ามา คนที่เข้ามาทำประชาพิจารณ์ไม่ได้มีข้อมูลอะไร
 มากมาย แล้วก็จบไว้ตรงนั้น แต่ท่านประธานฯ ครับ ถ้าไปดูให้ดีนี้ ถ้าเปิดให้กว้าง เราจะได้
 ไม่มีปัญหามาก เพราะเขาจะวิจารณ์กันว่าคุณไม่เปิดรับสมัครใหม่จะมีปัญหาอะไร
 ใช่ไหมครับ การเปิดรับสมัครแต่เฉพาะผู้ที่สมัครไว้ก่อนย่อมมีปัญหาแน่นอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ครับ รวมข้อมูลทั้งหมดให้คณะกรรมการ
แล้วท่านคงจะมีส่วนร่วมอยู่ด้วย แล้วที่ท่านขอไว้ ๕ นาที ผมก็ให้

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ผมเหลืออีก ๑๐ วินาที ครับ
ท่านประธานฯ ผมขอลอดครับ ขอให้ผมพูดให้จบ ๑๐ วินาที ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ๑๐ วินาที เชิญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ผมดูตามเวลาอยู่ตรงหน้า
ผมเลขครับ ท่านประธานฯ อย่าเพิ่งขัดครับ ถ้าไม่อย่างนั้นจบแล้ว ๑๐ วินาที

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมดูของผม ๕ นาที ผมตั้งอยู่ข้างบน

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ผมนั่งอยู่ข้างหน้าท่านครับ
ท่านประธานฯ ครับ ตัวผู้สมัครนั้น ที่สมัครแล้วก็ได้คัดเลือกมา ๑๔ คน ผมพูดได้เลย
แบ่งได้เป็น ๓ ประเภท

ประเภทที่ ๑ นั้นมีความสัมพันธ์กับผู้ประกอบการเจ้าของสถานี่เดิม
อย่างชัดเจน

ประเภทที่ ๒ เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์กับธุรกิจอย่างชัดเจน และ

ประเภทที่ ๓ มีความเป็นอิสระแต่จำนวนไม่มากนัก

เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นด้วยที่จะตั้งคณะกรรมการ
ตรวจสอบเรื่องนี้ และควรจะต้องตรวจสอบทั้งกระบวนการสรรหา ซึ่งอาจจะมีปัญหา
ในข้อกฎหมายหลายข้อ และควรจะมีนักกฎหมายที่เข้าช่วยดูประเด็นทางกฎหมายด้วย
ประเด็นของผมนั้น ก็คือ จะต้องได้มีมติที่ตรวจสอบประวัติเชิงลึกด้วย เพื่อที่จะดูประวัติ
เชิงลึก เพราะว่ากรรมการสรรหาไม่ตรวจสอบประวัติเชิงลึก ไม่ตรวจสอบประวัติ
ที่เขาไม่เสนอเข้ามาและมีส่วนได้เสีย คนที่มีส่วนได้เสียเป็นจริงอย่างที่เขาคิดหรือไม่ว่า
ปัจจุบันนี้ต่างเกษียณอายุไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้นตอนนี้ไม่มีส่วนได้เสียแล้ว เพราะเคยมี

๕๒

ว. ๕ (ส. ทั่วไป)

อังกริยา ๒๓/๓

ส่วนได้เสียอยู่ หน่วยงานสัมพันธ์กันจริง แต่ปัจจุบันนี้เกษียณแล้วถือว่าไม่เป็นไร แล้วก็
คนชุดเก่าที่ศาลปกครองตัดสินมาขังจะทำได้เหมือนเดิมหรือไม่ ท่านประธานฯ ครับ
ผมกราบเรียนที่ประชุมแก่นี้ด้วยครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ มากครับ

- ๒๔/๑

๕๓

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

สมบูรณ ๒๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยจุฑาทศศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ๑๐ นาที ท่านก็ท้วง ๑๐ วินาที ท่านก็ประท้วงผม
แต่ท่านใช้เวลาเกิน แต่ไม่เป็นไร คืออะไรที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนผมก็จะเปิดโอกาส
เพราะเรื่องนี้มีส่วนได้เสีย มีผลประโยชน์เป็นแสน ๆ ล้านบาท ท่านศรีเมือง เชิญครับ

นายศรีเมือง เจริญศิริ (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม ศรีเมือง เจริญศิริ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ประเด็นในวันนี้
ตามระเบียบวาระการประชุมก็มีหลายท่านที่เสนอประเด็น มีบางท่านเสนอประเด็นที่
เป็นห่วงในเรื่องที่เรากำลังจะทำกัน อย่างจะเลือก จะพิจารณาคณะกรรมการตรวจสอบ
ประวัติผู้สมัคร กสช. ผมเองในฐานะที่ได้ศึกษาเรื่องนี้มาโดยตลอดก็มีความเป็นห่วง
เช่นเดียวกัน พวกเราหลายท่านแล้วก็หลายวงการจากสื่อที่ปรากฏในทุกสื่อ ทั้งหน้า
หนังสือพิมพ์และวิทยุโทรทัศน์ ส่วนมากจะมีการกล่าวอ้างเฉพาะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐
แต่จะไม่มีใครกล่าวถึงบทเฉพาะกาล คือมาตรา ๓๓๕ (๒) ซึ่งการอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ในทางปฏิบัติ ผมไม่ใช่นักกฎหมาย แต่ผมเข้าใจว่าน่าจะต้องดูที่บทเฉพาะกาลเป็นหลักก่อน
ในการที่ปฏิบัติ เพราะรัฐธรรมนูญออกมา เกิดขึ้นมานั้นจะต้องใช้บทเฉพาะกาลก่อน
ในองค์กรที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง แต่ที่ยังไม่มีการออกกฎหมายหรือบุคคลมาใช้บังคับ
ผมได้ดูในมาตรา ๓๓๕ (๒) เขาบอกว่า “มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับ จนกว่า
จะมีการตรากฎหมายอนุวัติการให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่
วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้” อันนี้เป็นที่ชัดเจนว่า มาตรา ๔๐ ขณะนี้สำหรับผมแล้วยังไม่มี
ผลใช้บังคับ มีผลใช้บังคับเป็นบางส่วน คือการออกกฎหมายที่ตามมาตรา ๔๐ นั้นพวกเราก็รู้
กันโดยทั่วไป ขณะนี้ได้มีการอนุวัติออกกฎหมายไปแล้ว ๒ ฉบับ คือ พ.ร.บ. องค์กรจัดสรร
คลื่นความถี่ฉบับแรก ฉบับที่ ๒ ก็คือ พ.ร.บ. การประกอบกิจการ โทรคมนาคมซึ่งผมเป็น
ประธานคณะกรรมการพิจารณาเรื่องนี้เอง ประธานคณะกรรมการ ก็ได้ออกไปแล้ว
เหมือนกัน ผลที่ออกไปแล้ว ๒ ฉบับ เกิดอะไรขึ้นครับ เกิด กทช. แล้ว กทช. คือมีผลเป็นผู้ที่
จะมาใช้ พ.ร.บ. การประกอบกิจการ โทรคมนาคม ซึ่งสภานี้ได้เสนอแต่งตั้งไปแล้ว ๗ ท่าน
ซึ่งใช้เวลาทั้งหมดถ้าจำไม่ผิดก็ ๓ ปีเศษ ขณะนี้เมื่อ พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ได้
กำหนดให้มี กสช. อีกด้วย ซึ่ง กสช. จะมีหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการออกใบอนุญาต

พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการประกอบกิจการวิทยุโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง ซึ่งขณะนี้
 กฎหมายยังไม่มี กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์
 นั้นขณะนี้สภายังไม่ได้พิจารณา กสช. ผู้ที่จะมาใช้กฎหมายหรือเสนอกฎหมายสำหรับเรื่องนี้
 ก็ยังไม่มี เพราะฉะนั้นบางท่านที่บอกว่ามีสถานีวิทยุที่ใช้มาตรา ๔๐ มาตราเดียวก็เอาไปเปิด
 กันอยู่ทุกวันนี้ ก็เป็นสถานีที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย คือ ไม่มีผู้ออกใบอนุญาตเลย เพียงแต่ว่า
 ไปทำกันเอง เรื่องนี้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓๕ บัญญัติว่าให้ทำภายใน ๓ ปี ขณะนี้ปีนี้เป็น
 ปีที่ ๘ ที่ใช้รัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญใช้มาตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ ปีที่ ๘ ขณะนี้การที่
 ไม่ออกกฎหมาย การที่ไม่มีการคัดสรรบุคคลไปเข้าปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายได้
 รัฐธรรมนูญนี้เท่ากับออกมาแล้วเป็นหมัน-----

แต่ว่าความบกพร่องของรัฐธรรมนูญนี้ก็มี มาตรการนี้ไม่กำหนดว่าถ้าภายใน ๓ ปี สภาออกกฎหมายไม่ทันหรือว่าเลือกบุคคลไปทำงานให้ไม่ทันเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ไม่มีบทบัญญัติความผิดไว้ครับ นี่คือปัญหา ผมไม่ได้เป็นห่วงประเด็นว่าใครจะมีผลประโยชน์หรือไม่มีผลประโยชน์ เพราะว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ บอกว่า ให้ส่งเสริมการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม แล้วใน พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคมบทเฉพาะกาลก็บัญญัติว่า กทช. จะต้องไปกำหนดกฎเกณฑ์ให้มีการแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรม ซึ่งถ้าใครออกกฎเกณฑ์ไม่เสรี ไม่เป็นธรรม ใครไปเป็นกรรมการออกกฎไม่เสรี ไม่เป็นธรรม ปฏิบัติไม่เท่าเทียมกัน อันนั้นกฎหมายบังคับไว้ก็คงจะต้องมี โอกาสถูกฟ้องร้องแน่นอน อันนี้ผมไม่ค่อยเป็นห่วงเท่าไร แต่ผมเป็นห่วงว่าขณะนี้เวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ๓ ปี ถ้ามีคนบอกว่าเราทำผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญไม่พยายามทำให้เกิดผลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓๕ (๒) นี่ใครจะรับผิดชอบครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยจุฑาศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิรันดร์ครับ ผมขออีกท่านเดียวแล้วจะขอเสนอตั้งกรรมาธิการ

นายนิรันดร์ อยู่กักคี่ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมนิรันดร์ อยู่กักคี่ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ในฐานะที่เคยเป็นตัวแทนของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา เป็นตัวแทนในการตรวจสอบคณะกรรมการ กทช. ประเด็นปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่ในที่ประชุมนี้มีความกังวลใจ คณะกรรมการชุดนั้นก็ทำการสืบหาข้อมูลทุกอย่างแล้วมาตอบกับวุฒิสภาเพื่อให้สบายใจในการเลือก ขณะเดียวกันคณะกรรมการ กทช. กับ กสช. นี้ ถ้าตามบทบัญญัติแล้ว ๒ คณะกรรมการอย่างละ ๗ ท่าน จะต้องไปทำงานร่วมกันในหลายเรื่อง เพราะฉะนั้นเราเลือกไปแล้ว ๗ เขาก็ยังขาดอีก ๗ ผมคิดว่าหลายเรื่อง โดยเฉพาะที่อาจารย์เจิมศักดิ์ได้ให้ตั้งประเด็นไว้นี้ ผมคิดว่าคณะกรรมการที่เราเลือกไปเป็นตัวแทนของเรา โดยปกติแล้วก็ต้องนำประเด็นนี้เข้าไปดำเนินการหาข้อเท็จจริง โดยเฉพาะต้องมีคำตอบให้กับวุฒิสภาเราได้ทราบ ขณะเดียวกันผมก็คิดว่าสนับสนุนที่จะให้ตั้ง เพราะว่า ๗ คน ที่เราเลือกไปแล้วเขาก็ยังรอ ๗ คน คนนี้อยู่ เพราะฉะนั้นถ้าทำได้ผมคิดว่าอยากจะให้จบภายในสมัยประชุมนี้ งานจะได้เดิน ข้อสงสัยต่าง ๆ ผมก็ฝากให้คณะกรรมการ

ที่เราเลือกไปนี้เอาประเด็นของท่านอาจารย์เจิมและของวุฒิสภาของเราหลายท่าน แล้วก็ขอเสริมอีกนิดหนึ่งท่านประธานฯ ว่า ไม่ใช่เฉพาะประเด็นในวันนี้ ในขณะที่มีเราตั้งไปแล้ว ระหว่างการดำเนินการท่านใดที่มีข้อมูลก็กรุณาส่งไปที่คณะกรรมการครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญเสนอจำนวนกรรมการครับ ท่านพรหมจารีครับ
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขอ
นึกเดียว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็พอแล้วครับ แล้วเอาไปว่ากันในคณะกรรมการ
นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : มิได้ครับ เขาบอกว่า
อาจารย์เจิมนี้ไม่ถูกต้อง ผมชื่อเจิมศักดิ์ครับ เพราะอาจารย์เจิมเดียวเป็นอาจารย์ไปห่วยอะไร
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิรันดร์เป็นอาจารย์ดอกเตอร์เจิมศักดิ์ให้ครบถ้วน
สมบูรณ์ครับ เชิญท่านพรหมจารี

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ คิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ ๑. นายพร เพ็ญพาส

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จำนวนก่อนครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : จำนวน ๒๒ คน ค่ะ
ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกรายชื่อก่อนรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ๒๒ คน มีผู้รับรองถูกต้อง รายชื่อครบ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นกรราชสีมา) :

๑. นายพร เพ็ญพาส
๒. นายอำนาจ เขียรประมุข
๓. นายอคุลย์ วันไชยธนวงศ์
๔. นายสามารถ รัตนประทีปพร
๕. นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา
๖. นายวิญญู อุพารกุล
๗. นายรส มะลิผล
๘. นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา
๙. นายค่านวณ เหมาะประสิทธิ์
๑๐. นายสันต์ เทพมณี
๑๑. พลเอก มนต์ อร่ามศรี
๑๒. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล
๑๓. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
๑๔. นายอนุชาติ บรรจงศุภมิตร
๑๕. นายณรงค์ นุ่นทอง
๑๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๑๗. พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ
๑๘. นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์
๑๙. นายปราโมทย์ ไพชนม์
๒๐. นายพิเชฐ พัฒนโชติ
๒๑. นายแก้วสรร อติโพธิ
๒๒. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง มีสมาชิกฯ ท่านใดจะเสนอเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ รายชื่อ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เป็นอันว่ารายชื่อตามที่ท่านพรหมจารีเสนอ
เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและ
การจัดการ) : รายชื่อคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและ
ความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการ
กระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ

๑. นายพร เพ็ญภาส
๒. นายอำนาจ เรือประมุข
๓. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๔. นายสามารถ รัตนประทีปพร
๕. นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา
๖. นายวิญญู อุพารกุล
๗. นายรส มะลิผล
๘. นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา
๙. นายคำนวน เหมาะประสิทธิ์
๑๐. นายสันต์ เทพมณี
๑๑. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๑๒. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล
๑๓. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
๑๔. นายอนุชาติ บรรจงสุขุมิตร
๑๕. นายณรงค์ นุ่นทอง
๑๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๑๗. พลตำรวจเอก มีชัย นฤกุลกิจ
๑๘. นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์
๑๙. นายปราโมทย์ ไชชนม์
๒๐. นายพิเชฐ พัฒนโชติ
๒๑. นายแก้วสรร อติโพธิ
๒๒. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถูกต้อง/✓/รับ เพราะฉะนั้นการเลือกบุคคลที่จะเป็น
กรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการ โทรทัศน์แห่งชาติ ก็รอให้คณะกรรมการ
ดำเนินการเสร็จแล้วก็จะนำเข้าสู่ที่ประชุมเพื่อทำการเลือกต่อไป เป็นอันจบระเบียบวาระ
เรื่องด่วน กำหนดเวลาที่คณะกรรมการจะดำเนินการ ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา เรื่องระยะเวลาถ้าเทียบกับ
การตรวจสอบ กทช. คราวที่แล้วได้สอบถามเจ้าหน้าที่บอกใช้เวลาประมาณ ๖๐ วัน
ก็อยากจะเสนอในแนวทางเดียวกัน ๖๐ วัน แล้วถ้าหากคณะกรรมการได้ตรวจสอบ
รายละเอียดจากแต่ละหน่วยงานแล้ว ถ้าเกิดจะใช้เวลาเพิ่มเติมมากน้อยอย่างไรก็ค่อยมาขอ
ขยาย ก็ขออนุญาตใช้หลักการเดิม ๖๐ วัน ในเบื้องต้น ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ขอเวลาคณะกรรมการ ๖๐ วัน
ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ รายงานการพิจารณาคิดตามและประเมินผลการปฏิรูประบบราชการ
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากคณะกรรมการ
ได้เสนอรายงานการติดตามประเมินผลการปฏิรูประบบราชการในส่วนที่ ๒ มาด้วยแล้ว
แต่นำบรรจุระเบียบวาระการประชุมไม่ทัน แต่ผมพิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์
แก่การพิจารณาของที่ประชุม จะขอนำรายงานส่วนที่ ๒ เข้ามาพิจารณาในคราวเดียวกัน
เลยครับ ท่านสมาชิกฯ จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ รายงานส่วนที่ ๒
เชิญท่านกรรมการครับ

นายอนันต์ คาโลดม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายอนันต์ คาโลดม ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญ เนื่องจากว่าความจริงผมก็รอการที่จะรายงานร่วมกับท่านประธานอยู่ ในขณะนี้ผมไม่แน่ใจครับว่าทางท่านประธาน ได้พิจารณาภารกิจอยู่ที่ไหน ผมจึงกราบเรียนว่า เอกสารที่ได้เสนอ เป็นส่วนที่ ๒ ก็ได้มีการแจกไป ๑ ครั้งแล้ว แต่ว่าเนื่องจากว่าขณะนี้ผมไม่แน่ใจครับว่าการรายงานของทางประธานจะดำเนินการอย่างไร ผมคิดว่าขอให้ท่านประธานฯ ได้กรุณาวินิจฉัยด้วยครับว่า จะให้ทางคณะกรรมาธิการชุดนี้เลื่อนการรายงานออกไป หรือว่าจะให้ดำเนินการอย่างไรครับ ผมขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ประธานติคภารกิจอยู่ใช้ไหมครับ ถ้ายังไม่พร้อม เพราะว่ารายนางตรงนี้มีความสำคัญมาก คงเป็นเรื่องที่เราต้องพิจารณาละเอียดเกี่ยวกับการปฏิรูประบบราชการ เชิญท่านเจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมคิดว่าเห็นด้วยกับการที่จะเลื่อน แต่ว่าผมอยากจะตั้งข้อสังเกต ทางฝ่ายเลขานุฯ จะได้ช่วยกรุณาในครั้งหน้า เพื่อที่จะกำชับหรือที่จะบอกกับคณะกรรมาธิการว่าเรื่องของท่านนี้กำลังจะเข้าเมื่อไร และประมาณการเมื่อไร ไม่เช่นนั้นอย่างเรื่องสำคัญเมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมจะใช้เวลาสักหนึ่งก็รีบแทบตาย ตัดทิ้งตั้งเยอะแยะ แล้วก็รีบเพราะคิดว่าจะมีอย่างอื่นตามมา ผมก็รีบเหมือนท่านประธานฯ ท่านประธานฯ ก็อยากจะเร่งให้ไปให้ได้เร็ว ผมก็เหมือนกัน แต่ว่าพอเสร็จแล้วเราก็เจอปัญหาที่เราเสียเวลาอย่างนี้ ต้องขอความกรุณาท่านประธานฯ ให้ทางฝ่ายเลขานุฯ ต่อไปนี้ ในวาระต่าง ๆ ช่วยกรุณาประสานงานให้ท่านจะต้องอยู่ในที่ประชุม ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทุกครั้งที่ท่านก็อยู่ ท่านก็คอยที่จะรายงาน แต่ที่นี้เรื่องไม่ถึงเสียที ที่นี้วันนี้ท่านคงจะพิจารณาภารกิจอะไรอยู่ที่สำคัญ อย่างนั้นจะขอเลื่อนไปก่อน

๖๒

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

สุพิชญ์ลักษณะ ๒๗/๒

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑารัตนาศร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีสมาชิกฯ ท่านใดขัดข้อง ผมจะขอไป

๔.๒ รายงานผลการพิจารณาศึกษาเรื่องการแก้ไขปัญหาการถือครอง
ที่ดินทำกินของประชาชนที่ทางการยังไม่ออกเอกสารสิทธิให้ ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

๖๓

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

สุพิชญ์ลักษณ์ ๒๗/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการพร้อมไหมครับ เชิญครับ จะข้างบน หรือว่าจะข้างล่าง ยินดี ได้ทั้งนั้น ข้างบนก็ได้ครับ จะได้ว่าใครเป็นกรรมการ เพื่อจะตอบข้อซักถาม

นายปราโมทย์ ไพชนม์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ปราโมทย์ ไพชนม์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี ด้วยกระผมขออนุญาต ท่านประธานฯ ที่เคารพ ขอแถลงเบื้องล่าง เนื่องจากว่ามองดูคณะกรรมการวิสามัญ ขณะนี้ ในที่ประชุมแห่งนี้รู้สึกจะมีแต่กระผมคนเดียวครับ ขอโทษ มีท่านรองประธาน บุญยืนกับท่านสาครด้วยครับ เพราะฉะนั้นขอเป็นข้างบนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ข้างบนก็ได้ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิทัยจุฑาทศศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการ ๒ ท่าน หากท่านพร้อมแล้วเชิญแถลงครับ กรรมการที่จะแถลงชี้แจงมี ๒ ท่าน เชิญครับ

- ๒๘/๑

นายบุญขึ้น ศุภสารสาทร (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายบุญขึ้น ศุภสารสาทร ในฐานะกรรมการวิสามัญศึกษาและแก้ไข ปัญหาการถือครองที่ดินทำกินของประชาชนที่ทางการยังไม่ออกเอกสารสิทธิให้ ขอรายเรียงดังนี้ ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากว่าท่านประธานท่านก็เสียชีวิตไปแล้ว คือ ท่านประยุทธ์ ศรีมีชัย แล้วก็ท่านจิโรจน์ โชติพันธ์ เป็นรองประธาน คนที่หนึ่ง ก็ไปติด การสัมมนาอยู่ วันนี้มี ๒ คณะ ที่วุฒิสภาของเราไปสัมมนากัน ก็เลยทำให้กรรมการบกพร่อง ไปครับ กระผมรองกะแพรงหน้อย กระผมในฐานะเป็นรองประธาน คนที่สอง และ คุณปราโมทย์ ไพชนม์ เป็นเลขานุการครับ กระผมจะขอสรุปว่า จากการพิจารณาในประเด็น ที่ว่า เราจะแก้ไขปัญหายังไง ที่จะให้ราษฎรผู้ถือครองที่ดินทำกินที่ทางการยังไม่ออก เอกสารสิทธิให้ ให้ทำการออกเอกสารสิทธิให้ให้หมด เราสรุปปัญหาไว้ได้ ๗ ปัญหาครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ปัญหาที่ ๑ ก็คือว่า ปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตที่ดินที่สงวนหวงห้าม หมายถึงว่า เดียวนี้เอกสารสิทธิที่ราชการออกให้กับประชาชนไม่ได้ นั่น ปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่ง ก็คือ ประชาชนที่ครอบครองที่ดินอยู่ แต่ว่าไปครอบครองอยู่ในใกล้กับเขตป่า แล้วก็ไม่สามารถ จะชี้ชัดได้ว่า ตรงไหนเป็นป่า ตรงไหนไม่ใช่ หรือว่าตรงไหนเป็นที่สาธารณะ และตรงไหน ไม่ใช่ พอเป็นเช่นนี้เข้าครับ เจ้าหน้าที่ผู้ออกเอกสารสิทธิก็ไม่สามารถจะทำได้ แล้วก็ไม่มี ใครที่จะชี้ให้ ได้แน่นอนได้ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงเกิดปัญหาถึงประชาชนครับ แนวทางแก้ไข คณะกรรมการสรุปไว้ว่า รัฐต้องให้ความสำคัญ สนับสนุนงบประมาณแก่ส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการปักเขตพื้นที่สงวนหวงห้ามที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ชัดเจน หมายความว่า ป่าไม้ก็ต้องปักเขตป่าให้ชัดเจน ที่สาธารณะก็ต้องปักหลักเขตให้แน่นอน ที่ ส.ป.ก. ก็ต้องมีหลักเขตที่แน่นอน สามารถชี้ได้ ตรงไหนในเขต ตรงไหนนอกเขต ถ้าเป็นเช่นนี้แล้ว แล้วก็ปัญหาจะไม่มีผลกระทบไปนะครับ

ปัญหาที่ ๒ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องออกเอกสารสิทธิเขตปฏิรูปที่ดินครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ คือ เขตปฏิรูปที่ดินนี้ เดิมว่าอย่างนี้ว่า ตามกฎหมายปฏิรูปที่ดินนี้ ถ้าประกาศว่าอำเภอไหนเป็นเขตปฏิรูป อำเภอนั้นจะออกเอกสารสิทธิไม่ได้เลยครับ เพราะ เป็นการประกาศเป็นอำเภอ อำเภอไป เมื่อเป็นเช่นนี้ พอบอกว่าอำเภอ ก เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

นี้ครับ จริง ๆ แล้วราษฎรที่ครอบครองที่ดินอยู่ในเขตอำเภอนั้น อาจจะไม่ได้อยู่ในเขตปฏิรูป เพราะเขตปฏิรูปไม่ใช่ทั้งอำเภอ เพียงเป็นบางตำบล ก็เลยตำบลอื่นที่ไม่ได้อยู่ในเขตปฏิรูป ออกเอกสารสิทธิไม่ได้ด้วย เพราะว่ากฎหมายปฏิรูปบังคับไว้เช่นนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้แนวทางแก้ไข ก็คือว่า ขณะนี้ก็มี การแก้ไขแล้วครับ ก็คือแก้ไขเขตปฏิรูปที่ดินที่กำหนดเขตทั้งอำเภอไว้ ๒๑๐ อำเภอ ๓๘ ถึงอำเภอ ให้เหลือเฉพาะเขตตำบลที่ดำเนินการ หมายถึงว่า ต่อไปนี้ ประกาศเขตปฏิรูปนี้จะต้องประกาศเป็นตำบล อย่าไปประกาศเป็นอำเภอ เพราะถ้าไปประกาศเป็นอำเภอ ทั้งอำเภอออกไม่ได้มีปัญหา ต่อไปก็ให้ประกาศเป็นเขต เป็นตำบล ตำบลไป ตำบลที่ไม่ได้อยู่ในเขตประกาศก็สามารถออกเอกสารสิทธิได้ ขณะนี้ปัญหานี้ก็เสนอไปอย่างนั้นแล้ว แล้วก็รู้สึกว่าจะได้ดำเนินการแล้วด้วย ก็คงจะเป็นการแก้ปัญหาได้ อีกประการหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องการปฏิรูปที่ดินครับ

ต่อไปปัญหาที่ ๓ คือ ที่ดินที่ได้จัดให้กับสมาชิกในเขตนิคมสร้างตนเอง หรือในนิคมสหกรณ์นี้ ไม่สามารถออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ น.ค. ๓ หรือ กสน. ๓ ให้กับสมาชิกได้ เมื่อยังไม่อาจจะออกหลักฐาน นค. ๓ หรือ กสน. ๓ ได้ ก็เป็นเหตุให้ไม่สามารถจะออกโฉนดที่ดินได้ เพราะเกี่ยวเนื่องกัน-----

เมื่อเป็นเช่นนี้ ทำไมจึงออกให้ไม่ได้ เช่นว่า สมาชิกอยู่ในเขตนิคมสร้างตนเอง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมประชาสงเคราะห์เดิมนี้ ก็ปรากฏว่ามีปัญหามากที่ไม่อาจ ออก น.ค. ให้ คือหนังสือรับรองการครอบครองที่ดิน ถ้าหากว่าเป็นเขตของนิคมสหกรณ์ เรียกว่า กสน. ๕ ก็เหมือนกัน ทำไมจึงออกให้ไม่ได้ ปัญหาก็คือว่า ๑. เป็นสมาชิกต้อง เกินกว่า ๕ ปี ถ้าไม่เกินออกไม่ได้ อันที่ ๒ คือว่าชำระเงินช่วยทุนที่รัฐบาลได้ลงไปตาม มาตรการ ๑๐ และการชำระหนี้ที่เกี่ยวกับกิจการของนิคม หมายถึงว่า นิคมได้ไปทำถนน ไปขุดสระ ทำอะไรให้นี้ ตามระเบียบนี้เขาบอกว่า สมาชิกก็ต้องออกเงินส่วนหนึ่ง ในการปรับปรุงที่ในนิคมนั้น ทั้งนี้ถ้าหากว่าสมาชิกไม่อาจที่จะไปชำระหนี้ได้หมด หรือยังค้างชำระอยู่ ก็ทำให้ออกเอกสารให้ไม่ได้ เมื่อออก น.ค. ให้ไม่ได้ หรือ กสน. ให้ไม่ได้ ต่อไปเมื่อไม่ได้รับเอกสารอย่างนี้ก็จะไปออกโฉนดไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ แนวทางแก้ไขก็คือว่า เสนอขอให้แก้กฎหมายให้เวลาสมาชิกรับเวลาต่อเนื่องได้ เช่น

๑. สมาชิกเดิมถึงแก่กรรม ทายาทรับมรดกเข้ามาเป็นสมาชิกยังไม่ครบ กำหนด ๕ ปี ก็ให้นับต่อได้ เพราะว่ามีนับจากเจ้ามรดก ลูกมานับต่อได้ อย่างนี้เป็นต้น
๒. หาแหล่งเงินทุนให้สมาชิกกู้ยืมเพื่อชำระหนี้คืนให้กับนิคมหรือสหกรณ์ อันนี้ก็เป็นแนวทางเสนอเพื่อแก้ปัญหา ควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นอุปสรรคในการดำเนินการครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เราเสนอแนะผลเพื่อที่จะ แก้ไขปัญหาต่อไป

ปัญหาที่ ๔ คือปัญหาการประกาศเขตนิคมสหกรณ์ที่ราษฎรเข้าครอบครอง ทำประโยชน์ในที่ดินที่รัฐ ได้จำแนกเป็นที่จัดสรร และมอบให้กรมส่งเสริมสหกรณ์ ดำเนินการแล้ว แต่ไม่สามารถได้รับเอกสารสิทธิได้ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากว่า เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๕ ได้มีประกาศว่า ห้ามมิให้หน่วยงานอื่น นอกเหนือจาก ส.ป.ก. ทำการจัดสรรที่ดินแปลงใหญ่ หมายความว่า มีมติ ครม. ออกมา เมื่อปี ๒๕๒๕ ว่าอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเขตที่เขามีการตั้งเป็นสหกรณ์อื่น ๆ หลังปี ๒๕๒๕ หรือว่าก่อนแล้ว แต่ยังไม่เสร็จ นับตั้งแต่ ๒๕๒๕ เป็นต้นมา ก็เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะได้มีมติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ออกมาว่า ห้ามมิให้หน่วยงานอื่น นอกเหนือจาก ส.ป.ก. ทำการจัดสรรที่ดิน เพราะฉะนั้นทางแก้ปัญหาก็คือว่า ถ้าหน่วยงานใดที่เขาจัดสรร

ที่ดินอยู่ก่อนแล้วแต่ยังไม่เสร็จ หรือว่าหน่วยงานใดที่เขามีเป้าหมาย วัตถุประสงค์แน่นอน สามารถจัดสรรที่ดินทำกินให้กับราษฎร ได้อีกทางหนึ่ง ก็ควรจะผ่อนผันให้ทำได้ แนวทางแก้ไขก็คือ ขอให้ทบทวนมติ กรม. เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๕ เพื่อให้กรมส่งเสริมสหกรณ์สามารถดำเนินการจัดนิคมสหกรณ์ได้ต่อไป ให้มีการปรับปรุงพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งนิคมสหกรณ์ให้ตรงตามข้อเท็จจริง อันนี้ก็เป็นแนวทางเพื่อเสนอพิจารณา

ต่อไปครับ ปัญหาโฉนดที่ดินไม่มีหมายเลขหลักเขตที่ดิน หมายถึงว่าอย่างนี้ครับ ในข้อเท็จจริงว่า กรมที่ดินเร่งรัดในการที่จะออกโฉนดที่ดินให้กับประชาชนมาก แต่ว่าส่วนหนึ่งในการออกโฉนดที่ดินให้กับประชาชนก็คือ ออกตาม น.ส. ๓ ก เดิม ที่นี้ น.ส. ๓ ก เดิมนี้ไม่มีหลักเขตเหมือน โฉนดที่ดินที่ออกตามพระราชบัญญัติที่ดิน ต้องมีหลักเขตที่ดิน หมายเลขเท่าไร ติดกับใคร ติดที่ดินหมายเลขอะไร ถ้าการออกที่ดินตามแบบที่มี น.ส. ๓ ก เดิมนี้ครับ จะ ไม่มีหลักเขต เมื่อไม่มีหลักเขตแล้วเกิดปัญหาครับ เช่นว่า เขาไปทำนิติกรรมใด ๆ ก็อาจจะถูกรังเกียจว่า โฉนดฉบับนี้ยังไม่มีความแน่นอน ปัญหาก็คือว่า เมื่อไม่ได้รับความสะดวกหรือว่าไม่ได้รับการเชื่อถือในการออกโฉนดตาม น.ส. ๓ ก อย่างนี้แล้ว ทำให้ประชาชนนี้กลางแกลงใจ แล้วก็เดือดร้อนได้ -----

ข้อเสนอแนะ ก็คือว่า ควรให้กรมที่ดินทำโครงการสอบเขตที่ดินทั้งตำบลตามมาตรา ๖๕ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ทั้งนี้ หลังจากที่ดินที่กรมที่ดินได้ออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศเสร็จแล้วก็จะได้ทำการตรวจสอบเขตอีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะได้ออกหลักเขตที่ดินให้หมดทุกแปลง อันนี้ก็จะเป็นแนวทางแก้ไข

ปัญหาที่ ๖ ครับ โฉนดที่ดินที่ได้รับจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ถูกห้ามโอนโดยไม่มีกำหนด หมายความว่า ส.ป.ก. นี้ครับ ถ้ามีการจัดสรรให้แล้ว แล้วก็ออกโฉนดแล้วจะมีการห้ามโอนครับ เว้นแต่การตกทอดทางมรดกครับ คราวนี้ทางประชาชนก็บอกว่า จริง ๆ นี่ก็อยากจะให้เหมือนโฉนดที่ดินทั่ว ๆ ไป ก็คือว่าไม่ควรมีการห้ามโอนอย่างถาวร ควรจะมีระยะเวลาสักระยะเวลาหนึ่ง หลังจากนั้นแล้วก็น่าจะมีการโอนเปลี่ยนแปลงได้เหมือนดังโฉนดที่ดินทั่ว ๆ ไปครับ แนวทางแก้ไขก็ได้เสนออย่างนี้ครับว่า

๑. ในการปฏิรูปที่ดินควรจัดให้มีเกษตรกรเช่าซื้อ โดยมีระยะเวลาเช่าซื้อไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี เมื่อ ส.ป.ก. ได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่เช่าซื้อให้กับเกษตรกรผู้เช่าซื้อแล้ว ให้มีการห้ามโอนต่อไปอีก ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขที่จะต้องดำเนินการเสียก่อน ดังนี้คือ ให้มีการปักเขตที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าไม้ถาวร อุทยานแห่งชาติ และที่สาธารณะอื่น ๆ ทุกแปลงครบถ้วนแล้ว ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการบุกรุกที่ดินเหล่านั้นต่อไป

๒. มีการออกกฎหมายกำหนดสิทธิการถือครองในที่ดินของบุคคล มีการจัดเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้าและเรียกเก็บภาษีมรดก

ต่อไปก็คือ แก้ไขกฎหมายให้มีการโอนสิทธิที่ดินได้ แต่ยังคงให้พื้นที่นั้นเป็นพื้นที่การเกษตรเท่านั้น อันนี้เป็นข้อเสนอแนะครับ หมายความว่า ให้มีการโอนได้ แต่ขอให้คงไว้ว่าที่ดินเหล่านั้นต้องเอาไปใช้เพื่อการเกษตร อันนี้ก็จะเป็นข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

ปัญหาสุดท้าย คือ ปัญหาที่ ๗ ปัญหาโครงการจัดที่ดินของรัฐทับซ้อนกับที่สงวน เนื่องจากการจัดสรรที่ดินของรัฐโดยหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมประชาสัมพันธ์ กรมส่งเสริมสหกรณ์เกิดการทับซ้อนกันขึ้นกับพื้นที่สงวน

ต่าง ๆ เช่น ป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เป็นต้น ทำให้สมาชิกในพื้นที่จัดสรร
ที่นั้น ๆ ไม่สามารถมีเอกสารสิทธิหรือโฉนดที่ดิน ข้อเท็จจริง ก็คือว่า โครงการจัดที่ดิน
ของรัฐและการสงวนหวงห้ามที่ดินของรัฐมีหลายหน่วย และแต่ละหน่วยงานมุ่งที่จะ
ดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนการประสานงานที่ผ่านมา ไม่มีประสิทธิภาพ
เท่าที่ควร จึงเป็นเหตุให้เกิดการทับซ้อนที่ดิน เช่น กรณีพื้นที่จัดที่ดินทับซ้อนกับพื้นที่
ป่าสงวน เป็นต้น แนวทางแก้ไข คือ เร่งรัดให้มีการตรวจสอบและปักหลักเขตที่ดินของ
แต่ละหน่วยงานให้ชัดเจน ต่อไปก็คือ ปรับปรุงการประกาศเขตจัดที่ดินและสงวนที่ดิน
ให้ตรงตามข้อเท็จจริง เพื่อราษฎรสามารถมีเอกสารสิทธิเป็นของตนเอง

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ปัญหา ๗ ประการและที่แนวทางแก้ไขนี้
คณะกรรมการวิสามัญได้สรุปไว้ครับ แต่เนื่องจากว่า ท่านประธานฯ ท่านได้เสียชีวิต
ไปแล้ว ท่านมาจากกรมที่ดิน ท่านมีความชำนาญแล้วก็มีแนวทางที่จะกำหนดไว้ โดยเอา
เอกสารหลักฐานกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาค่อท้ายกับรายงานนี้ไว้ด้วยครับ กระผม
ขอกราบเรียนแต่เพียงเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่จบไปเป็นรายงานผลการพิจารณาศึกษาเรื่องการแก้ไขปัญหา
การถือครองที่ดินทำกินของประชาชนที่ทางการยังไม่ออกเอกสารสิทธิให้ มีผู้ประสงค์
จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นหรือจะซักถามคณะกรรมการ ~~เชิญครับ~~
เชิญท่านไพบูลย์จากภูเก็ตเชิญครับ

นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ สหัส พินทุเสนีย์
ที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ อุบัติศฤงค์ ส.ว. ภูเก็ตครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณ
คณะกรรมการวิสามัญศึกษาและแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดินทำกินของประชาชน
ที่ยังไม่ได้รับการออกเอกสารสิทธิให้โดยวุฒิสภา ผมต้องขอขอบคุณแล้วก็เอ่ยชมเชย
ประธานคณะกรรมการ ซึ่งปัจจุบันได้อยู่บนสวรรค์แล้ว ท่านประธานฯ ครับ
ท่านประยูทธ ศรีมิชัย ก็พยายามจะทำปัญหาทั้งหมดเพื่อให้เป็นรายงานของวุฒิสภา
ให้กับสมาชิกฯ แล้วก็ผู้บริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่งให้รัฐบาลได้ทราบ -----

ปัญหาทั้ง ๓ ปัญหาที่เสนอมา ผมเห็นด้วย แต่ที่ผมอยากจะเพิ่มเติม ก็คือ ปัญหาที่เกิดขึ้น ที่ดินตามเกาะทั่วประเทศไทยครับ ท่านประธานฯ ครับ ในปี ๒๕๓๕ นี้มีกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ บอกว่า ที่ดินบนเกาะที่มีหลักฐาน ส.ค. ๑ ครอบงอมหรือใบเหยียบย่ำจะออก เอกสารสิทธิไม่ได้ ตรงนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ก็เลยทำให้หลายจังหวัดหลายเกาะ ในประเทศไทยเราเนี่ย อย่างเช่น เกาะช้าง เกาะสมุย แม้กระทั่งเกาะภูเก็ตเองซึ่งเป็นเขตจังหวัด ก็ไม่สามารถจะออกโฉนดที่ดิน ออก น.ส. ๓ ได้เลย ตรงนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ก็เลย ทำให้พี่น้องประชาชนบนเกาะต่าง ๆ นี้เดือดร้อน ผมอยากจะให้ใส่เข้าไปเป็นลำดับที่ ๘ ก็คือ ที่ดินบนเกาะซึ่งมีปัญหาเนื่องจากว่าภาครัฐ ไปออกกฎกระทรวง ที่มีปัญหามากที่สุด คืออย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ที่ดินเขาเอากฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ย้อนหลัง ก็คือว่า ราษฎร มีเอกสาร มีหลักฐานต่าง ๆ คือพยายามจะเอาเอกสารมาให้ว่าเขาถือครองมาตั้งแต่ก่อน ปี ๒๕๓๕ ปัจจุบันเขาออกเอกสารสิทธิไม่ได้เลย อันนี้คือสภาพปัญหาซึ่งผมอยากให้เพิ่ม เป็นลำดับที่ ๘ เพราะว่าผมเกรงว่าถ้าฉบับนี้ออกไปเป็นรายงานของคณะกรรมการ แล้วในวุฒิสภานี้เราขาดอีกข้อหนึ่งซึ่งเป็นสภาพปัญหา ผมเกรงว่ารายงานไม่สมบูรณ์ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ เพิ่มเติมสภาพปัญหาเป็นลำดับที่ ๘ ด้วยครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เดี่ยวคณะกรรมการคงจะยืนยัน เดี่ยวฟังท่านสวัสดิ์ กฤตราชนันต์ เชิญครับ

นายสวัสดิ์ กฤตราชนันต์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ กฤตราชนันต์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ครับ ประการที่ ๑ ผมเห็นว่าในเรื่องเกี่ยวกับเอกสารสิทธิ หรือเรื่องเกี่ยวกับที่ดิน ของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศในขณะนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งขาด เนื่องจากว่าถ้าจะมอง จริง ๆ แล้ว ปัญหาร้อยแปดที่ตามมานั้นสืบเนื่องมาจากการที่ราษฎร ไม่มีที่ทำกิน หรือมีแล้ว ก็ไม่มีเอกสารสิทธิเสียเป็นส่วนใหญ่ อันนี้พูดในภูมิภาค ในจังหวัด ในอำเภอ ในตำบลต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการที่เราได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณา จึงเห็นว่าสมควร และจากการเสนอ ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดินทำกินของประชาชน

ที่ทางการยังไม่ออกเอกสารสิทธิให้ของวุฒิสภานี้ ได้นำเสนอค่อนข้างจะละเอียดถี่ ซึ่งจะเป็นแนวทางต่อรัฐบาลที่นำไปแก้ปัญหาได้ อย่างไรก็ดี ในขั้นต้นในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดขอบเขตที่ดินซึ่งยังไม่ดีและไม่เรียบร้อย ในปัญหาที่ ๑ นั้น ผมอยากจะเรียนว่า เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ครับ ในหลายพื้นที่ ในหลายแห่งทั่วประเทศไทย เรามีปัญหาทับซ้อนกันอยู่ระหว่างที่ของราษฎรกับของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงดิบ อุทยานแห่งชาติ เขตห้ามล่าพันธุ์สัตว์ป่า ที่สาธารณประโยชน์ที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือที่ราชพัสดุก็ตาม ปัญหานี้เรื้อรังมานานไม่ได้รับการแก้ไขที่ทันท่วงที พี่น้องประชาชนก็ร้องขอกันมากเหลือเกินทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นผมจึงคิดเห็นว่า ในเมื่อปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ แล้วก็จะเห็นได้ว่าไม่สอดคล้องกับการแก้ปัญหาของรัฐบาล ถ้าไม่หยิบยกขึ้นมาพูดหรือมากระทำให้ชัดเจน เราต้องการที่จะสร้างที่ดินทำกินให้กับพี่น้องประชาชน แต่ในขณะที่เดียวกันแก้ปัญหาให้เขาไม่ได้ ยังมีปัญหาเรื้อรังกันอยู่ระหว่างราษฎรกับรัฐ ซึ่งผมเคยพูดอยู่เสมอว่าสิ่งเหล่านี้แหละครับ นำไปสู่ปัญหาการกระทบกระเทือนระหว่างราชการกับชาวบ้าน มีอยู่ไม่หยุดไม่หย่อน วันดีคืนดีเจ้าหน้าที่ก็ไปทำการจับกุม เพราะบอกว่าเขานั้นอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหรือเขตป่าสงวน ชาวบ้านก็บอกว่า ป่าสงวนหรือเขตอุทยานนั้นประกาศขึ้นมาทีหลัง ชาวบ้านอยู่ก่อนแล้ว แล้วก็มาทับที่ของชาวบ้านหรือของราษฎรเป็นอย่างนี้แหละครับ แล้วก็ไม่ว่าจะชี้กันจริง ๆ แนวเขตอยู่ที่ใด ในแผนที่นั้นก็ไม่ชัดเจนเหมือนกัน อาจจะอยู่ในแผนที่แต่มาชี้ในพื้นที่จริงไม่ได้ อย่างนี้ผมคิดว่านำไปสู่การที่ทำให้ราษฎรไม่ศรัทธาต่อรัฐบาลด้วย ว่าไม่แก้ปัญหาอย่างจริงจัง -----

๓๒

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

ศรีอนงค์ ๓๒/๑

ฉะนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนเสนอว่าในเรื่องของขอบเขตของที่ดินระหว่างรัฐกับราษฎรนี้ควรจะทำให้ชัดเจน ให้เป็นนโยบายที่มีเป้าหมายชัดเจน สมมุติว่าเอาละ ๔ ปี ไม่พอจะขยายเป็น ๘ ปี ว่า ๘ ปี นี้ทั่วประเทศไทยจะทำให้เสร็จสิ้น ให้มีขอบเขตของที่ดิน ไม่มีทะเลาะเบาะแว้งกันต่อไป อย่างนี้เป็นต้น ผมคิดว่าน่าจะทำได้ ถึงแม้ว่าทางรัฐบาลจะมีนโยบายบอกจะแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน แต่แนวทางปฏิบัติไม่มีความชัดเจนก็ไม่มีผู้ปฏิบัติก็อิหลักอิเหลื่อ ผมสอบถามเจ้าหน้าที่ที่ดินก็ดี ป่าไม้ก็ตาม ก็บอกว่านโยบายไม่ทราบว่ารรัฐจะเอากันอย่างไร พูดออกมาลอย ๆ ทำจริง ๆ แล้วเจ้าหน้าที่ก็ทำไม่ได้ทำไปก็ไปกระทบกระทั่งกับราษฎร แล้วก็มีปัญหาร้อยแปดตามมา อย่างนี้เป็นต้นครับ เป็นปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่าน่าจะเพิ่มเติมขึ้นไปบอกว่าให้มีนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องนี้ มีกำหนดเป้าหมาย มีเวลาที่ชัดเจนด้วย ไม่ใช่ว่าพูดกันไปลอย ๆ

ประการที่ ๒ กรรมการต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วควรจะตั้งคานากันเสียทีหนึ่ง เพราะว่าถ้าพูดกันทางปฏิบัติแล้วไม่ค่อยจะได้ผล ไม่ว่าจะเป็นการบุกเบิกที่ดินก็ดี คณะอนุกรรมการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยก็ดี ไม่ค่อยจะได้ผล แล้วนาน ๆ จะมีการประชุม ผมอยู่ในภูมิภาคนี้รู้ดีว่าปีหนึ่งประชุมกันสักครั้ง ๒ ครั้ง หรือเปล่าก็ไม่ทราบ อย่างนี้แล้วงานจะเดินได้อย่างไร เพราะฉะนั้นน่าจะรวบรวมพิจารณาปรับปรุงเสียในคราวเดียวกัน แล้วก็เริ่มทำงานกันอย่างจริงจัง ถ้าอย่างนี้ถึงจะแก้ปัญหาได้ ท่านประธานฯ ครับ ผมก็ขอเรียนฝากไว้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประทีปครับ เชิญครับ

นางประทีป อังทรงธรรม ฮาดะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน ประทีป อังทรงธรรม ฮาดะ สมาชิกวุฒิสภา ดิฉันเองเกี่ยวกับเรื่องที่ดินที่ไม่ได้รับเอกสารสิทธิ ที่ทางการไม่ออกเอกสารสิทธิให้ ดิฉันก็ได้รับเรื่องร้องเรียนมาเป็นจำนวนมากอยู่ค่ะ แล้วโดยเฉพาะเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็ได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ที่ได้รับผลกระทบคลื่นยักษ์สึนามิ ท่านประธานฯ คงได้ยินเรื่องของชุมชนมอร์แกน ชุมชนมอร์แกนนี้เป็นชุมชนที่เขาอยู่ชายทะเลมาช้านานแล้วค่ะ บางชุมชนเขาอยู่จนกระทั่ง

๓๓

ว. ๕ (ส. ทั่วไป)

ศรีอนงค์ ๓๒/๒

มีสุสาน ปู่เขา พ่อเขา แล้วก็ตอนนี้เขาก็อายุ ๕๐ ปี ๖๐ ปีแล้ว แต่ปรากฏว่าเขาถูกจับไล่
พอหลังจากคลื่นสึนามิมานี่คลื่นก็เลยมาซักความเป็นชุมชนของเขาออกไปด้วย แล้วซัก
เขาออกไปจากที่ดิน หลังจากเกิดคลื่นแล้วมีเจ้าของที่ดิน ไปปักป้ายว่าที่ดินนี้เป็นของ
บริษัทนั้น บริษัทนี้ ห้ามคนเข้าไปบุกรุก อันนั้นก็เป็นชนกลุ่มน้อย เขาเรียกกันว่า
ชาวเล แต่ว่ามีทั้งมอร์แกน มีทั้งกูละละ ไร่ อีกหลายกลุ่มกะ ก็จะเจอกับปัญหาแบบนี้
อีกกลุ่มหนึ่ง ก็คือ กลุ่มชาวบ้านที่เข้าไปทำเหมือง ที่ดินที่ทำเหมืองบริเวณแถบนั้น
ก็คงจะได้รับสัมปทาน มีบริษัทรับสัมปทานเข้าไป แล้วก็มีคนงานเข้าไปทำงาน
หลังจากที่เหมืองหมดสัมปทานลงก็มีการออกเอกสารสิทธิให้กับบริษัทอีก-----

- ๓๓/๑

เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้าไปทำงานเขาก็มีบ้าน ปลูกบ้าน มีลูกมีหลานอยู่ในนั้น ก็อีกล่ะค่ะ พอคลื่นมานี้เขาก็ถูกซักออกไป แล้วก็ยังมีป้ายของบริษัทต่าง ๆ มาติดห้ามเข้าไปบุกรุก แม้แต่ศพที่อยู่ในพื้นที่นั้นก็ยังไม่มีการไปขุด ซึ่งญาติพี่น้องหลายคนก็บอกว่าเข้าไม่ได้ หน่วยราชการเองจะเอาเครื่องไม้เครื่องมือเข้าไปขุดก็ไม่กล้าเข้า เพราะเห็นว่ามีป้าย ปิดประกาศอยู่ คิดกันมีความแปลกใจมากค่ะ แปลกใจมากกว่าวิธีการออกเอกสารสิทธินี้ เขาออกกันอย่างไร เจ้าหน้าที่ไม่ได้ไปดูพื้นที่หรืออย่างไร ว่าตรงนั้น บริเวณแถบนั้นมีใคร อยู่บ้าง อย่างชุมชนชาวกุ่มน้อย พวกมอแกน พวกกุกะละละ ้วยนี้ เขาบอกเขาอยู่มานาน มีสุสาน มีอะไรต่าง ๆ ถ้าหากเราคิดว่าคนที่อยู่นานหลายชั่วอายุคนควรจะได้สิทธินี้ คนกลุ่มเหล่านี้เขาน่าจะได้สิทธิ ถูกไหมคะท่านประธานฯ แต่ปรากฏว่าไปให้สิทธิกับคนอื่น เหตุใดคนจนที่อยู่ในพื้นที่นั้นเวลาหน่วยงานไปดูจึงมองไม่เห็นว่าเขาเป็นคน คิดกัน เปรียบเสมือนว่าเวลามองก็มองข้ามไปเลย มองเขาเห็นเป็นก้อนดิน ก้อนหิน ก้อนอะไรต่าง ๆ เลย ไม่เห็นคนเหล่านี้ แล้วออกเอกสารสิทธิก็ไปออกให้กับคนรวยหมด อันนี้ ก็อยากจะฝากว่า ทำอย่างไรเจ้าหน้าที่เองจะออกเอกสารสิทธิน่าจะมีการปิดประกาศไม่ใช่ เฉพาะในที่สำนักงาน ปิดประกาศในบริเวณพื้นที่บริเวณแถบนั้นด้วย แล้วในการประชุม กับผู้นำ อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. อะไรต่าง ๆ กลุ่มต่าง ๆ นี้ต้องปิดประกาศให้เขา รับรู้รับทราบด้วย แล้วโดยเฉพาะคนที่อยู่ในบริเวณแถบนั้นนี้เขาต้องรู้ว่า ที่ที่เขาอยู่มานี้ ถ้าเขาจะไปแย้งสิทธิว่าเขาอยู่กันมาที่ชั่วอายุคนแล้วนี้ เขาน่าจะไปแย้งได้ แต่นี่เล่นไป แอบ ๆ ปิดประกาศไว้ตรงไหนก็ไม่ทราบ แล้วเสร็จแล้วก็บอกว่าเป็นที่ของบริษัท ไปแล้ว สูญเสียไปแล้ว นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เราทำให้คนเกิดระบบ ระบบที่เรียกว่า มือใคร ยาวสาวได้สาวเอา ใครมีโอกาสที่จะเข้าถึงหน่วยงานของรัฐ ใครมีเงินเข้าไปซื้อก็ไปซื้อ คนจนถึงมากขึ้น บ้านเมืองเราค่ะ คนรวยก็รวยกันอย่างไม่รู้เรื่อง คนจนก็ต้องเข้ามาอยู่ในสลัม แล้วมามีปัญหาต่อไป นี่ล่ะค่ะ ท่านประธานฯ คะ เพราะฉะนั้นระบบในเรื่องของการถือครองที่ดินนี้ น่าที่จะช่วยดูแลด้วย แล้วการที่จะต้องให้ผู้คน ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลาย เหล่านี้เขาได้มีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากที่ดิน รัฐต้องคิดแล้วก็ต้องหาทางที่จะให้คนที่เดือดร้อนจริง ๆ ได้ คนทำไร่ไถนาควรจะเป็นเจ้าของที่นา ไม่ใช่เป็นของใครก็ไม่รู้ ที่ไม่ได้ทำนา ขอบคุณมากค่ะท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ เชิญครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ความจริงผมรอเอกสารที่จะ
นำมาประกอบการอภิปรายด้วย แต่ว่าก็ไม่เป็นไร ผมสามารถที่จะจำได้บ้าง ก็อันที่จริง
เป็นเรื่องที่ดีมากที่คณะกรรมการสามัญศึกษาและแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดิน
ของประชาชนขึ้นมา แล้วก็มีปัญหามากมายที่ท่านสรุปไว้ในเอกสารฉบับนี้ นับว่าเป็น
เอกสารที่มีประโยชน์ ผมก็ขอสนับสนุนก่อนส่งให้คณะรัฐมนตรีเข้าไป เพื่อที่จะได้
ดำเนินการแก้ไขตามปัญหาที่มีอยู่ในรายงานฉบับนี้ แล้วก็จะเป็นประโยชน์แก่พี่น้อง
เกษตรกรซึ่งไม่มีที่ดินทำกิน หรือมีแต่ไม่ค่อยมั่นใจว่าเป็นของตัวเองหรือไม่ เพราะไม่มี
เอกสารสิทธิอย่างที่ท่านได้เขียนไว้ มีพระราชกฤษฎีกาฉบับหนึ่งซึ่งออกมาเมื่อปี ๒๕๔๖
เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว เกี่ยวกับการให้แก้ไขปัญหาคงกรรมสิทธิ์ที่ดินของรัฐ ที่นี้ในเนื้อหาของ
การแก้ไขปัญหาคงกรรมสิทธิ์ที่ดินของรัฐ ซึ่งผมได้ตรวจสอบดูในเล่มนี้แล้วยังไม่มี ถ้าหากว่า
จะไปแสวงหามาเพิ่มเติมหน่อย แล้วก็จะเป็นประโยชน์ แล้วถ้าหากเอาอันนี้ผนวกกับ
เรื่องนั้นก็ยิ่งจะเป็นประโยชน์ใหญ่-----

ผมได้รับคำร้องเรียนในฐานะเป็นกรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชน จาก
 ประชาชนหลายจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นอย่างที่ท่านไพบูลย์พูด ไม่ว่าจะเป็นอย่าง
 อยู่ในที่ดิน ส.ป.ก. ก็ดี มากมายเลยที่เดียวว่า เขาไม่มีความมั่นใจว่า ที่ดินที่เขาทำกินนี้
 วันหนึ่งวันใครรัฐจะเอาของเขาเกินไปหรือเปล่า เพราะปัญหาอยู่ที่ว่า เมื่อก่อนที่จะมี
 พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ เมื่อปี ๒๕๑๘ นี้ จังหวัดพิจิตรเกือบจะทั้งจังหวัดมีราษฎร
 ทำนาทำกินอยู่ทั้งทุ่งนา อยู่ ๆ วันดีคืนดีไม่รู้ประมาณ ๓ - ๔ อำเภอ ที่มาร้องเรียนกับผม
 ว่า ได้มีเจ้าหน้าที่ของทางการเข้าไปยึดแผนที่รวมเอาที่ดินของเขาประมาณ ๘,๐๐๐ ไร่
 หรือ ๑๐,๐๐๐ กว่าไร่ ๒๐,๐๐๐ ไร่ อะไรก็ไม่ทราบ เข้าไปเป็นที่ราชพัสดุ บางคนก็
 ร้องเรียนนั้นก็ก็มีเอกสารสิทธิ คือ น.ส. ๓ ก บางแห่งก็เป็นหมู่บ้าน รวมทั้งตำบลและ
 อำเภอด้วยอยู่ในที่ราชพัสดุทั้งหมด ปัญหาการร้องเรียนไม่มีทางสิ้นสุดเรื่องนี้ จนในที่สุด
 ได้มีประกาศคณะปฏิวัติด้วยให้ยกเลิกที่ราชพัสดุบางที่ ว่านั่นคือราษฎรทำกินมาก่อน
 โดยที่พระราชกฤษฎีกาที่ผมพูดถึงเมื่อสักครู่เบื้องต้นนี้ ก็สืบเนื่องจากที่ดินที่มีอยู่ปัญหา
 ว่าประชาชนบุกรุกที่ดินของรัฐ หรือว่ารัฐเข้าไปบุกรุกที่ดินของประชาชน รัฐบาลท่าน
 ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เขาเรียกว่า คณะกรรมการการพิสูจน์สิทธิสำคัญมาก
 อันนี้ซึ่งผมอยากจะให้บรรจุลงไปในปี คณะกรรมการการพิสูจน์สิทธินี้จะดูว่า ที่ที่เป็น
 ของรัฐ ไม่ว่าจะเป่าเสื่อมโทรม ไม่ว่าจะเป็นที่ ส.ป.ก. ไม่ว่าจะเป็นที่ครอบครอง
 ประเภทใด ๆ ก็ตาม ถ้ามีการแย้งชิงกันระหว่างรัฐกับเอกชน ประชาชนสามารถที่จะ
 ยื่นคำร้องต่อรัฐได้ ต่อคณะกรรมการการพิสูจน์สิทธิได้ ที่นี้คณะกรรมการ
 การพิสูจน์สิทธิมีอยู่ที่ไหนบ้าง มีอยู่ทุกจังหวัดครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน
 อนุกรรมการการพิสูจน์สิทธิ ถ้าเมื่อใดก็ตามที่ท่านคิดว่าท่านไม่มีความมั่นใจในการ
 ทำมาหากินบนที่ดินของท่าน หรือทำเกษตรกรรมบนที่ดินของท่าน ทำนาบนที่ดินของ
 ท่านนี้ ท่านสามารถที่จะร้องขอไปยังทางการได้ ขอให้พิสูจน์ชี้ว่าที่ตรงนี้เป็นของผม
 หรือเปล่า ผมครอบครองอยู่คนเดียวหรือเปล่า หรือมีใครมาแย้งสิทธิครอบครองผมบ้าง
 สามารถพิสูจน์ได้ ที่นี้ก็จะเกิดปัญหาเรื่อง ส.ป.ก. ๔ - ๑๑ นี้ รัฐบาลไปเอาที่ดินของ
 ประชาชนซึ่งท่านอยู่อาศัยก่อน แล้วก็มาบอกว่าจะไปนี้รัฐบาลจะออกเอกสารสิทธิให้คุณ
 ให้คุณมีสิทธิทำกิน เชื้อใหม่ครับ ตรงนั้นเอกสารสิทธิที่เรียกว่า ส.ป.ก. เป็นที่ดินของรัฐ

๓๓

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

มิ่งขวัญ ๓๔/๒

ตามพระราชบัญญัติ ไม่ใช่ที่ดินของประชาชน ไม่ใช่ที่ดินของเกษตรกรผู้ทำกินในที่ดิน
ตรงนั้น ปัญหาเหล่านี้ก็สามารถที่จะนำไปพิสูจน์สิทธิได้เช่นเดียวกันว่า ก่อนที่จะ
ออกเป็น ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ นั้น ท่านได้ครอบครองทำกินอยู่บนที่ดินแปลงนี้มาก่อน
หรือเปล่า เอกสาร ในการที่จะพิสูจน์ก็ไม่ยาก อาจจะเป็นทะเบียนบ้าน ซึ่งเคยอยู่หมู่บ้าน
นั้น และทำกินในทุ่งนาแปลงนั้น มีผู้ใหญ่บ้าน กำนัน รับรองก็สามารถพิสูจน์ได้ ถ้าหาก
ว่าเป็นที่ดินที่ประชาชนอยู่ก่อน ตรงนี้รัฐจะเพิกถอนการเป็น ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ เมื่อได้
การเพิกถอน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ แล้ว ชาวนาหรือเกษตรกรคนนั้นก็สามารที่จะเอาเอกสาร
เหล่านี้ไปขอออกเอกสารสิทธิของตัวเองได้ -----

- ๓๕/๑

มีปัญหาอีกเรื่องหนึ่งที่ทุ่งกุลาร้องไห้ เป็นบริเวณกว้างขวางที่เดียวที่มีการพัฒนาทุ่งกุลาร้องไห้ โดยที่ว่าพื้นดินแถบนั้นเป็นพื้นดินที่เก็บน้ำไม่อยู่ ผลสรุปจากทางวิจัยก็บอกว่าถ้าปลูกต้นไม้แล้วก็จะเก็บน้ำอยู่ จึงได้ลงความเห็นกันว่าให้ปลูกยูคาลิปตัสก็นำวิชาการของออสเตรเลียเข้ามาปลูกยูคาลิปตัส ก็ขอแบ่งพื้นนาของชาวนาเอาไปปลูก โดยอ้างว่าถ้าปลูกพื้นตรงนั้นนาของคุณก็จะมีน้ำใช้ได้ทั้งปี ประชาชนเหล่านั้นเกษตรกรเหล่านั้นก็ยังเสียดายบ่นป่ายูคาลิปตัส พอจะไปตัด อบรม. ออกมาแล้วว่า คุณตัดไม่ได้ นี่เป็นที่ดินของหลวง นี่ปัญหาคืออะไร แทนที่ประชาชนเป็นเจ้าของที่ดินปลูกยูคาลิปตัส แทนที่จะตัดไปเป็นพืชทางเศรษฐกิจได้กลับกลายเป็นถูกห้าม เคี้ยวนี้ ต้นยูคาลิปตัสต้นเท่านี้ แต่ถ้าสามารถเอาไปทำเศรษฐกิจได้ต้นก็ไม่หาย ส่วนต่อยอดก็จะค่อยขึ้นมาอยู่เรื่อย ๆ ก็น่าจะเปิดโอกาสให้เขาด้วย ผมก็เลยแนะนำให้ไปร้องรับขอพิสูจน์สิทธิเช่นนี้

ที่นี้ปัญหาอีกต่อมาที่คณะกรรมการการพิสูจน์สิทธิ ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานอนุกรรมการทุกจังหวัดก็ยังไม่ค่อยเข้าใจเรื่องนี้ดี ถ้าหากว่าคณะกรรมการการพิสูจน์สิทธิที่ตั้งขึ้น โดย ครม. นี้ได้มีการประชาสัมพันธ์เรื่องนี้ ได้มีเชิญผู้ว่าฯ ทุกจังหวัดเข้ามาอบรมวิธีการเสียให้ถูกต้อง แล้วก็เขียนใส่ไว้ในรายงานนี้ให้ท่านไปอ่าน ผมเข้าใจว่าการออกโฉนดที่ดินถ้าจะเดินทางตามเรื่องการพิสูจน์สิทธิจะเป็นทางที่สะดวกและง่าย แล้วที่ดินอย่างยกตัวอย่างที่ท่านเขียนไว้ในปัญหาข้อที่ ๒ ผมก็เห็น เรื่องนี้เราก็ได้รับปัญหามาเหมือนกันจากเกาะช้าง คือ เขาบอกว่าคุณเมื่อทางการได้ไปประกาศว่าให้คุณมาแจ้งการครอบครองตามมาตรา ๒๗ ตรี แห่งประมวลกฎหมายที่ดินแล้ว คุณไม่ได้มา แล้ววันนี้คุณไม่มีสิทธิที่จะมาร้องไว้วางย แม้คุณจะอยู่มานานเท่าไรแล้วก็ตาม ประชาชนเสียสิทธิแน่นอน ไม่มีทางที่จะได้ที่ดินทำกินตรงนั้น แต่ก็ใช้ระบบนี้แหละครับ การพิสูจน์สิทธิ เคี้ยวนี้ได้ออกโฉนดกันแล้ว เพราะการพิสูจน์สิทธิคืออยู่เกาะนี้ทางการประกาศอยู่บนฝั่ง ไม่สามารถที่จะเข้ามาได้ยื่นได้ สมัยก่อนเมื่อปี ๒๕๑๘ และการพิสูจน์สิทธิก็ง่าย สามารถที่จะเอาภาพถ่ายทางอากาศนี้เข้ามาถ่ายได้ อย่างป่าสงวนแห่งชาตินี้ก็เหมือนกัน ก็มีคนร้องขอพิสูจน์สิทธิที่เมืองกาญจนบุรีนี้ก็มีมาก เพราะว่าในการประกาศป่าสงวนแห่งชาติเข้าใจว่าประกาศประมาณปี ๒๕๒๕

แต่ก่อนปี ๒๕๒๕ จะมีหลักฐานภาพถ่ายทางอากาศ คือเมื่อประมาณปี ๒๕๑๘
 เขาจะมีภาพถ่ายทางอากาศว่าพื้นดินตรงนั้นมีการทำกินอยู่ก่อนที่รัฐจะไปประกาศเป็น
 อุทยานแห่งชาติหรือเปล่า ก็เช่นเดียวกับที่รัฐไปประกาศราชพัสดุ เช่นเดียวกับที่รัฐไป
 ประกาศ ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ปัญหาพวกนี้ถ้าเราแก้ได้ทั้งหมดตามแนวทางคณะกรรมการ
 การพิสูจน์สิทธิ ก็สามารถที่จะออกโฉนดที่ดินได้ง่าย และความหวังที่จะออกโฉนดที่ดิน
 ทั้งประเทศก็จะเกิดขึ้น แล้วผมสนับสนุน เป็นแนวทางด้วย วันก่อนนี้ก็ไม่ได้อภิปรายว่า
 ปัญหาความยากจนของคน ของประชาชนนี้ ประชาชนต้องมีโฉนดทำกิน หาไม่แล้ว
 ไม่มีทางที่จะแก้ไขปัญหาความยากจนได้ ผมจึงอยากจะสนับสนุนเรื่องนี้เต็มที่ แล้วก็
 ขอให้ไปหาเอาพระราชกฤษฎีกาที่ผมว่าของปี ๒๕๔๖ ผมให้เจ้าหน้าที่หาอยู่ แต่ยังไม่
 เจอ แต่ที่สำนักนายกฯ มี ถ้าเราส่งอย่างนี้เข้าไป เกี่ยวท่านหาว่าเราไม่ได้ศึกษาของ
 ท่าน ก็จะเกิดปัญหาอีกว่าเขามีอยู่แล้ว แต่ที่มีอยู่แล้วปฏิบัติไม่ได้ครบตอนนี้ ก็คือ
 ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดไม่ได้สนใจเลย พอโยนเข้าไปก็ให้ที่ดินทำ พอที่ดินบอกว่า
 ไม่ได้หรอก นี่ที่ดินของหลวง การพิสูจน์สิทธิต้องบอกว่าเป็นของหลวงหรือเป็นของคุณ
 ถ้าเป็นของคุณ แสดงว่าคุณมาอยู่ก่อน ถ้าเป็นของหลวง หลวงอยู่ก่อน โอ.เค. อันนั้น
 เอาไป ถ้าหากว่ายังเป็นที่ดินทำกิน ทำนาได้ แนวแก้มือต่อไปอีก ถ้าพิสูจน์สิทธิแล้วเป็น
 ที่ดินของรัฐมาก่อน รัฐจะออก ส.ป.ก. ก็ได้ รัฐจะออกเอกสารรูปโฉนดก็ได้ แต่สิทธิ
 การเช่าทำกิน ต้องเป็นของประชาชน และอยู่ต่อไปในระยะหนึ่งประชาชนสามารถที่จะ
 เช่าซื้อจากรัฐได้ นี่เป็นโอกาสที่เขาทำเป็นลำดับอยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
 เอาตรงนี้เข้าไปท่านประธานฯ รายงานฉบับนี้จะสมบูรณ์ที่สุด แล้วก็จะเป็นประโยชน์แก่
 ราษฎรผู้ยากไร้ ผู้ไม่มีความมั่นใจในที่ดินทำกินของตัวเองอย่างทั่วถึง ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์พนัส ทัศนียานนท์ ครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ตลก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พนัส ทัศนียานนท์ จากจังหวัดตาก ผมคิดว่ารายงานของคณะกรรมการฉบับนี้ที่ได้จัดทำมานี้เท่าที่ได้อ่านดูนี้ คณะกรรมการท่านที่ตั้งกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ แล้วก็ให้นำเสนอรายงานนี้มาก็เมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ครับ สิ่งที่น่าจะมีการมาเชื่อมต่อกันในแง่ของปัญหาจริง ๆ ก็คือ นโยบายการแปลงทรัพย์สินเป็นทุนของรัฐบาลนั่นเอง เพราะว่าจริงนี้ผมเชื่อว่าทางรัฐบาลก็คงจะคิดอยู่ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการออกเอกสารสิทธิให้กับประชาชนนี้มีความยุ่งยากลำบากมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประชาชนคนยากคนจนทั้งหลาย เกือบจะเรียกได้ว่าหมดสิทธิเลยก็แล้วกัน คือถ้าไม่มีเงินเสียอย่าง ก็เหมือนอย่างที่ท่าน ส.ว. ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ ได้อภิปรายไปแล้วนั้นผมขอต่อขอออกจากท่าน ขอภัยที่เอ่ยนามด้วยของ ผมเองผมคิดว่าปัญหาเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นปัญหากฎหมาย ไม่ใช่เป็นปัญหาของระบบระเบียบราชการหรือว่าปัญหาในระบบโครงสร้างของทางราชการเองซึ่งยุ่งยากสลับซับซ้อนอะไรอย่างที่ว่ากันนั้นหรือ อันที่จริงอันนั้นเป็นสิ่งที่ป็นพยานหลักฐานของปัญหาที่เรียกว่าเป็นปัญหารากเหง้าจริง ๆ เลย ซึ่งส่งผลขึ้นมาทำให้เห็นว่ากฎหมายยุ่งยากซับซ้อน ระบบระเบียบมีอะไรต่าง ๆ มากมาย แต่ปัญหาที่แท้จริงที่เป็นรากเหง้าจริง ๆ ก็คือ เรื่องของสิทธิในที่ดินนี้ ไม่ใช่สิทธิของคนยากคนจน ในสังคมไทยเราเป็นมาอย่างนั้นนานแล้ว เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเขียนกฎหมายกันออกมาอย่างไร คนที่จะสามารถแสวงหาสิทธิในที่ดินเพื่อที่จะไปทำอะไรก็ได้แล้วแต่ให้มีสิทธิในที่ดินได้ถูกต้องตามกฎหมายนี้ ตั้งแต่ไปหา ส.ค. ๑ ไปขอ น.ส. ๓ ไปขอออกโฉนดที่ดิน หรือแม้แต่กระทั่งที่ดิน ส.ป.ก. นี้ ซึ่งตามกฎหมายโดยเจตนารมณ์ก็ต้องการจะจัดที่ดินให้กับเกษตรกร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนยากคนจน แต่สุดท้ายแล้วสภาพความเป็นจริงอย่างที่เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปในขณะนี้ก็คือ แม้แต่ที่ ส.ป.ก. ซึ่งกฎหมายห้าม โอน ก็ยังมีการซื้อขายกัน ที่สำคัญที่สุดนี้ผมเชื่อว่าในทุกพื้นที่ ท่านประธานฯ เองก็อยู่ทางฝ่ายปกครองมาท่านก็ทราบคืออยู่แล้ว มีความลักลั่นไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นในการออกเอกสารสิทธิให้กับประชาชน อย่างที่จังหวัดตากบ้านผมนี้มีอยู่หมู่บ้านหนึ่ง เกือบจะทั้งตำบลเลยด้วยซ้ำไป ไม่ใช่แค่หมู่บ้านเดียว อยู่ในเขตป่าถาวร

๘๑

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

วนิกา ๓๖/๒

อยู่ที่ติด ๆ กันเลขนั้นแหละครับ เป็นพื้นที่ที่ค่อนข้างจะมากมายทีเดียว อาจจะกว้างขวาง
กับพื้นที่ของหมู่บ้านนั้นทั้งหมู่บ้านด้วยซ้ำไป กลับมี น.ส. ๓ ไม่มีโฉนดได้ -----

- ๓๖/๑

ถามว่าพื้นที่ตรงนั้น แปลงนั้นเป็นของใคร ก็ได้ความว่าเป็นของท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการจังหวัด
ของจังหวัดนั้นเอง แล้วในบางพื้นที่บริเวณรอบ ๆ นี้เป็นเขตป่าสงวน เป็นเขตที่
สาธารณประโยชน์อะไรต่าง ๆ ทุกอย่าง แต่ตรงกลางเลขนั้นแหละครับ เป็นพื้นที่ตั้งไม่รู้
ก็ร้อยไร่ อาจจะเป็นพันไร่เลยด้วยซ้ำไปมี น.ส. ๓ แล้ว อย่างนี้ครับ ที่เกิดขึ้นมานี้ผมว่าไม่ใช่
เป็นเพราะว่ากฎหมายของเราไม่ดีหรืออะไรต่าง ๆ ปัญหาอยู่ตรงที่ผมว่านี่ทำนั่นเอง คือ
กฎหมายไม่ว่าจะมีอยู่อย่างไรก็หาทางหลบ หาทางเลี่ยงกัน เพราะฉะนั้นการออกเอกสารสิทธิ
ให้กับประชาชนนี้ก็ป็นธุรกิจอย่างหนึ่งของทางราชการก็เรียกว่าได้มีการทำในเรื่องนี้จนกระทั่ง
เป็นปกติวิสัยกันอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านที่ดินเองมีหน้าที่ต้องดูแลในการบังคับใช้
ประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในเรื่องนี้ในประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนาน
นี้เราลองย้อนกลับไปดูประวัติศาสตร์ก็อาจจะรู้ว่าปัญหาต่าง ๆ อะไรที่เกิดขึ้นมา อ้างว่ามีการ
จัดสรรที่ดินเพื่อประชาชนตามประมวลกฎหมายที่ดิน ปรากฏว่าประชาชนไม่ได้หรือครับ
ส่วนใหญ่ที่ได้ไปก็เป็นข้าราชการบ้าง เป็นพ่อค้าคหบดีในจังหวัดนั้นบ้าง โอ.เค. ก็ต้องถือว่าเป็น
ประชาชนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นในสภาพปัญหาอย่างที่ว่านี้ในเมื่อเงินเป็นตัวกำหนด
แล้วขณะนี้ผมเชื่อว่าที่จะมีพื้นที่ที่จะเหลือสำหรับที่จะเอามาจัดสรรให้กับประชาชนโดยเฉพาะ
คนยากคนจนเกษตรกรทั้งหลายนี้ไม่มีที่ไหนเหลือแล้วที่เรียกว่าเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่าประเภท
ที่ดินรกร้างว่างเปล่า ที่ดินขนาดเป็นที่ดินสาธารณประโยชน์ประเภทพลเมืองใช้ร่วมกันยังมีคน
เข้าไปยึดถือครอบครอง เพราะว่าเขาไม่มีที่อื่นที่ไหนที่จะไปอีกแล้ว อย่างที่ป่าอย่างนี้ ในป่าที่
เป็นเขตอนุรักษ์ก็มีคนเข้าไปยึดถือครอบครองอยู่อย่างเป็นที่ทราบกันคืออยู่แล้วว่า มีคนเข้าไปอยู่
ในเขตป่า ทั้งป่าสงวน ป่าอนุรักษ์อะไรทั้งหลายเหล่านี้ ตั้งเกือบ ๑๐ ล้านคน อยู่แล้วกระมังครับ
อันนี้ท่านผ่องจงจะยืนยันตัวเลขให้ผมได้ เพราะว่าท่านจะพูดต่อไป ซึ่งตรงนี้ในความเห็นของ
ผมนี้ ผมคิดว่าเราอย่าไปยึดติดอยู่กับกฎเกณฑ์กติกาของกฎหมาย ซึ่งผมคิดว่าล้าสมัยไปหมดแล้ว
ถ้าหากว่าเราจะทำโดยเห็นแก่ประชาชน ซึ่งเขาไม่มี เขาไม่มีสิทธิมีเสียงตรงนี้เลย โดยเฉพาะ
คนยากคนจน คนยากไร้อย่างที่สุดกันเหลือเกินนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่นักการเมืองทั้งหลาย
เหล่านี้ ที่ไหนที่เขาอยู่ได้แล้ว ไม่ว่าจะฐานะในทางกฎหมายจะเป็นที่ประเภทไหนก็แล้วแต่ ถ้าดูแล้ว
คิดว่าเขาอยู่แล้วไม่มีปัญหาอะไร แล้วเขาน่าจะต้องมีที่อยู่ ที่อาศัย ที่ทำกินของเขา เพื่อประกอบ
สัมมาอาชีพของเขาต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนใหญ่ก็เป็นเกษตรกรทั้งสิ้น ก็ออกเอกสารสิทธิ

ให้เขาไปให้หมดเลยก็แล้วกัน โดยไม่ต้องกำนึ่งถึงว่าจะอยู่ในเขตพื้นที่อะไร เสร็จแล้วก็กันกันให้ชัดเจนแน่นอนไป เราไปยึดอยู่กับกฎหมาย ยึดอยู่กับนโยบายอะไรซึ่งตั้งแต่เมื่อ ๔๐ - ๕๐ ปี ก่อน โน้น อย่างนโยบายที่บอกว่า พื้นที่ของประเทศจะต้องมีพื้นที่ป่าไม้ที่จะให้เกิดคุณภาพของธรรมชาตินี้ ต้องมี ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ อยู่แล้ว ก็ยังค้นทุรังให้ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ อยู่อีก เพราะฉะนั้นก็เลยเกิดมีนโยบายขยายพื้นที่ป่าไม้ไปทับที่ซึ่งประชาชนเขาอยู่อาศัยอยู่แล้ว แล้วในขณะที่เดียวกันชาวบ้านก็อย่างที่ผมว่า ถึงเขาจะอยู่มาตั้งแต่เช่น ปู่ย่าตาทวดเขา ตั้งแต่เมื่อไรแล้วแต่เนี่ย แล้วเขาไม่มีโอกาสหรือกรับที่จะมาขอเอกสารสิทธิ มาถึงแค่สำนักงานที่ดินก็แทบจะตายอยู่แล้วครับ เราจะไปตามเรื่องจนกระทั่งในที่สุดออกมาเป็น น.ส. ๓ หรือออกอะไรให้เนี่ย ถ้าไม่มีหน้าม้ามาช่วยทำจะทำได้อย่างไร แล้วชาวบ้านจะเอาเงินที่ไหนให้พวกหน้าม้าพวกนี้ ไหนจะเสียด่านหน้าม้าเนี่ยแล้ว ไหนจะเสียด่านเบี้ยร้ายทาง กว่าจะออกมาได้ในที่สุดไม่มีหรือกรับเงินที่จะไปขอให้ออกได้ แล้วถึงแม้จะขอออกได้ก็จะมีพวกนายทุนทั้งหลายมาคยง่อที่จะซื้อไปอยู่แล้วครับ ไม่มีทางเลยครับที่ที่ดินจะมีทางที่จะทำให้นายกคนจนหรือเกษตรกรคนยากไร้ในบ้านเมืองนี้สามารถที่จะมีสิทธิได้ ไม่ว่าจะหาทางแก้ไข ปัญหาอย่างไรก็แล้วแต่ การแก้ไขปัญหาทั้งหลายเหล่านี้จากการที่คณะกรรมการได้ทำการศึกษามาเนี่ย ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นการศึกษาที่ดีมาก ๆ เลย เพราะว่าได้แสดงให้เห็นถึงปัญหาในทางปฏิบัติอย่างชัดเจนทั้งหมด -----

แต่ผมกำลังเสนอว่าแนวทางแก้ไขปัญหาที่แท้จริงนี้ ผมเองผมก็ไม่ได้มีความมั่นใจหรือเชื่อ
 ทำอะไร ว่านโยบายแปลงทรัพย์สินเป็นทุนของรัฐบาลจะช่วยแก้ปัญหาดังนี้ได้ แต่ใน
 ความเห็นของกระผมนี้ผมคิดว่าถ้าเราตั้งใจที่จะแก้ปัญหานี้กันจริงๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ผมฝากไปยังรัฐบาล ก็คือว่า ท่านต้องสังคายนาหมดเลย กฎหมายที่ดินเท่าที่มีอยู่ทุกฉบับ
 แล้วก็โดยเชื่อมโยงกับกฎหมายป่าไม้ด้วย กฎหมายการใช้พื้นที่ในประเภทอื่น ๆ นี้ต้องเอา
 มาสังคายนาปฏิรูปใหม่ทั้งหมดครับ แล้วสิทธิถ้าหากว่าเราเป็นห่วงกันจริงๆ ว่าเราต้องการ
 ให้ประชาชนคนไทยเราได้มีสิทธิในที่ดินกันจริงๆ ๆ นี้จะต้องออกแบบใหม่ทั้งหมดครับ
 ที่จะทำให้หลักประกันว่า ชาวบ้านคนยากคนจนจะได้สิทธิในที่ดินซึ่งเขาได้อยู่อาศัยได้ทำ
 กินมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ปู่ย่า ตาทวดเขาจนมาถึงปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นกระผมโดยสรุป
 ผมเห็นด้วยกับรายงานฉบับนี้ แต่ผมมีข้อสังเกตดังที่ได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ และที่
 ประชุมแห่งนี้แล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ เดี่ยวให้ท่านรอง ท่านเตรียมอภิปรายลำดับต่อไป

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ ผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา เกี่ยวกับรายงานผลการพิจารณา
 ศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและแก้ไขปัญหาคารเถื่อนที่ดินทำกินของ
 ประชาชนที่ทางการยังไม่ออกเอกสารสิทธิให้ ตามที่คณะกรรมการได้เสนอมานั้น
 ผมก็เห็นด้วย แต่ความเห็นด้วยของผมดังกล่าวนั้น อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ครับว่า
 สิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยนั้น ไม่ได้รับการแก้ไขปัญหามาตลอดเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่อาศัย
 และที่ดินทำกินเป็นสิ่งที่แปลกประหลาดในสังคมไทย หรือในบ้านเมืองไทยครับ
 ท่านประธานฯ คนบางคนมีที่ดินเป็นพันไร่ เป็นหมื่นไร่ หลายหมื่นไร่ อยู่บนที่ดินอย่างมี
 ความสุข มีความร่ำรวย มีทรัพย์สินเงินทองมหาศาล ในที่ดินดังกล่าวมีโฉนดที่ดินครับ
 ท่านประธานฯ แต่ในที่ดินดังกล่าวที่ประชาชนอยู่ในประเทศไทยนั้นส่วนหนึ่งเป็นที่ดิน
 ที่ประชาชนอยู่มาตั้งแต่เกิด อยู่มาจนแก่จนเฒ่า อยู่มาจนเสียชีวิตอยู่ในผืนแผ่นดินดังกล่าว
 มีลูกมีหลานสืบทอดกันมาหลายชั่วคน แต่คนเหล่านี้กลับไม่มีที่ทำกิน ไม่มีที่อยู่อาศัยที่
 ทางการรับรอง นี่คือนโยบายที่เกิดขึ้นในสังคมไทยที่มีความแตกต่างอย่างกับฟ้ากับดิน

เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ครับท่านประธานฯ รัฐบาลหลายยุคหลายสมัยที่ผ่านมา
ปรากฏว่าแก้ปัญหาในสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ แม้กระทั่งรัฐบาลในยุคปัจจุบันน่าจะเป็นรัฐบาลชุดที่
แก้ปัญหาได้ดีที่สุด แต่ปรากฏว่าก็ยังแก้ปัญหาในสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ ท่านประธานฯ เชื้อใหม่
ครับ มีประชานราษฎรอยู่ทั่วประเทศหลายพื้นที่อยู่ในที่ดินนี้ ปรากฏว่าที่ดินดังกล่าวนั้น
มีหน่วยงานราชการถูกสร้างขึ้นมาก มีกำนัน มีผู้ใหญ่บ้าน มีโรงเรียน มีสาธารณสุข
มีโรงพยาบาล ปั่นน้ำมันยังมีเลขครับท่านประธานฯ แต่บอกว่าที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุ
ที่ดินดังกล่าวอยู่ในหน่วยงานราชการต่าง ๆ หลายหน่วยงาน ประชาชนไม่มีโอกาสเป็นเจ้าของ
วันดีคืนดีก็มาขับไล่ประชาชน ขับไล่ชาวบ้าน แจ่งความ ถูกดำเนินคดีกันมากมาย
ผมยกตัวอย่างที่เห็นชัดเจน -----

ในการบริหารราชการของราชการบ้านเมืองไทยที่แก้ปัญหาไม่ได้ แล้วประชาชนมาร้อง
 ในคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนของวุฒิสภา ซึ่งผมเป็นประธาน
 คณะอนุกรรมการตรวจสอบในเรื่องเหล่านี้ เพื่อจะยกให้เห็นว่าจากการที่คณะกรรมการ
 ได้ศึกษา เพื่อจะแก้ไขปัญหาคือการถือครองที่ดินของประชาชนนี้ จริง ๆ นั่นคือหลักการ
 เท่านั้นเอง แต่ในรายละเอียดความเป็นอยู่ของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนอยู่ใน
 ปัจจุบันนี้ ไม่มีใครที่จะแก้ไขปัญหาคือได้ลุล่วงไปได้ แม้กระทั่งเรื่องดังกล่าวนี้ ได้เชิญ
 รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เชิญหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง หรือแจ้งไปยังท่านนายกรัฐมนตรี
 สิ่งเหล่านี้ครับ เวลาให้ข้อมูลในคณะกรรมการนี้ ก็เป็นการให้ข้อมูลแบบให้ผ่านพ้นไป
 เท่านั้น แต่ชาวบ้านยังถูกดำเนินคดี ยังถูกจับกุม ถูกควบคุม ถูกขัง ขกตัวอย่างชัดเจนครับ
 ท่านประธานฯ ในที่ดินที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อันนี้เป็นตัวอย่างเท่านั้น เรียกว่า หมู่บ้าน
 ชุมชน หมู่บ้านชาวประมงหัวหิน ชาวสมอเหลียง ประชาชนเหล่านี้ครับอยู่อาศัยตั้งแต่
 ปี พ.ศ. ๒๓๗๗ ท่านประธานฯ คิดว่านานขนาดไหน อยู่มาตั้งแต่ ปู่ย่า ตายาย เกิดที่นั่น
 เสียชีวิตที่นั่น แล้วก็มีลูกมีหลาน อยู่ในพื้นที่ผืนแผ่นดินนี้มายาวนาน ถ้าบอกว่าประชาชนอยู่
 อย่างผิดกฎหมายหรือไม่ ใช่ครับท่านประธานฯ ประชาชนเหล่านี้ที่อยู่ในที่ดินซึ่งอยู่ชายหาด
 ชายทะเล หัวหิน แต่เขาอยู่กันมานานครับ ปราบกว่าปัญหาในสิ่งเหล่านี้ ถามว่ารัฐบาล
 ในยุคก่อนสมัยก่อนเขาเห็นถึงปัญหาไหม เขาเห็นถึงปัญหาครับ วิธีการแก้ไขในยุคก่อน
 ปี ๒๕๒๒ เขาทำอย่างไรครับ ท่านประธานฯ ในรัฐบาลปี ๒๕๒๒ นี้ครับ เขาเห็นว่า
 ชาวบ้านอยู่บนที่ดินเหล่านี้มายาวนาน แต่เพื่อเป็นการบรรเทาปัญหาของประชาชนครับ
 รัฐบาลในยุคก่อนเขาออกพระราชกฤษฎีกาครับ ท่านประธานฯ ครับ ออกพระราชกฤษฎีกา
 กำหนดเขตปรับปรุงอาคาร ในท้องที่ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกมาเพื่ออะไร ออกมาเพื่อให้ประชาชนชาวบ้านแถวนั้น ย่านนั้นเขาได้
 มีโอกาสเช่าที่ดิน มีกำหนด ๑๐ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ ชาวบ้านเขาอยู่กันมาครับ เพราะอยู่กันมา
 ตั้งแต่เกิด พออยู่มาแล้วท่านประธานฯ ครบ ๑๐ ปี เขาก็เห็นว่าชาวบ้านอยู่ตรงนั้น หน่วยงาน
 ราชการที่ดูแลปกครองในพื้นที่ดังกล่าวเขาก็ให้ประชาชนอยู่ต่อมาครับ พออยู่ต่อมาแล้ว
 เป็นอย่างไรครับ ปี ๒๕๔๖ ครับท่านประธานฯ เมื่อ ๒ ปีนี้เอง เทศบาลตำบลหัวหินต้องการ
 เอาที่ดินดังกล่าวคืน โดยให้เหตุผลว่าต้องการจะปรับพื้นที่ ให้เป็นปกติเหมือนเดิม

อยากให้มีทะเลชายหาดสวยงามเป็นที่ธรรมชาติ ถ้าเป็นอย่างนี้ท่านประธานฯ เราก็คงต้องเห็นว่าหน่วยงานราชการนั้นทำถูกต้อง ชาวบ้านอยู่ในที่ผิดกฎหมายก็ต้องผิดกฎหมาย แต่สิ่งที่คณะกรรมการพบคืออะไรทราบไหมครับ ท่านประธานฯ ปรากฏว่าเทศบาลตำบลหัวหินนี้ไปจ้างบริษัทบริษัทหนึ่ง ผมไม่ต้องเอ่ยชื่อ เป็นเงิน ๕ ล้านบาท ครับ จ้างบริษัทนี้มาแล้วออกแบบพื้นที่ตรงนั้น ที่บอกชาวบ้านนุกรุกที่ชายหาด ชายทะเลนี้ ออกแบบเพื่อทำเป็นกิจการร้านค้าท่านประธานฯ มีแผง มีบูธ (Booth) ปรากฏว่า คณะกรรมการไปตรวจพบเข้า บอกว่าไหนจะเรียกที่ดินคืนกับราชการ แต่กลับกลายเป็นว่าเรียกที่ดินมานี้เพื่อจะทำธุรกิจเสียเอง แล้วไล่ชาวบ้านออกไป คณะกรรมการก็พยายามแก้ไขปัญหา โดยเชิญทางสำนักนายกรัฐมนตรี เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามา เชิญอัยการเข้ามา ปรากฏว่าหน่วยงานราชการเหล่านั้นนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กรมการขนส่งทางน้ำ ครับ บอกว่าจะต้องดูแลชายหาด โดยสำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๓ สาขาประจวบคีรีขันธ์ -----

ปรากฏว่าคำเนินคดีแจ้งความกับชาวบ้านฐานบุกรุกที่สวนประชันฯ ประชาชนเป็นร้อยร้อยคนนี่ เป็นหมู่บ้านนี้ ถูกหน่วยงานราชการหาว่าบุกรุกที่สาธารณะ ทั้ง ๆ ที่ราชการเองนั้นให้ชาวบ้านอยู่ในที่ดินดังกล่าวมาก่อน ทั้งมีพระราชกฤษฎีกาให้อยู่อาศัยในที่ดินดังกล่าว แต่พอจะเอาที่ดินคืนกลับ กลับไปบอกว่าชาวบ้านบุกรุก ตอนนี่ถูกคำเนินคดีกลับ บางคนถูกจับ แล้วปรากฏว่าตอนนี่ใช้กฎหมายอะไรรู้ไหมครับ ท่านประชันฯ ครับ ใช้กฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองอาคารมาฟ้องประชาชน ฟ้องชาวบ้านย่านนั้น ปรึบวันละ ๑๐๐ บาท ตอนนี่ถ้าค่าปรับแล้วนี่เป็นล้านบาทครับท่านประชันฯ ต่อ ๑ คน หรือ ๑ ครอบครัว นี่คือนี่ที่ปรากฏในสังคมไทยครับว่า รัฐบาลน่าจะเข้าไปแก้ปัญหาอย่างจริงจัง ทั้งที่คณะกรรมการพยายามที่จะบอกเล่าเก้าสิบให้ข้อมูลกับราชการว่า ในหน่วยงานเหล่านี้ไม่ได้มีเจตนาประสงค์ที่จะเอาที่ดินดังกล่าวคืนมาทำให้เป็นที่หรือพื้นที่ธรรมชาติแต่อย่างใดเลย แต่จะเอาที่ดินเหล่านั้นกลับมาทำธุรกิจ กลับมาสร้างประโยชน์ในเชิงธุรกิจ แล้วไล่ชาวบ้านออกไป ท่านประชันฯ ครับ รัฐบาลเองนี้ทำหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบอกให้ความเป็นธรรม แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนี้ เจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่งทางน้ำครับ ท่านประชันฯ มาให้ข่าวอยู่ตลอดเวลา ทั้ง ๆ ที่วุฒิสภาไม่พยายามจะออกข่าวอะไรเลย แต่กลับกลายเป็นว่า กรมการขนส่งทางน้ำโดยเจ้าหน้าที่ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พยายามจะให้ข้อมูลกับสื่อมวลชนว่าในวุฒิสภายามที่จะปกป้องประชาชนที่ทำผิดต่อกฎหมายบุกรุกที่สาธารณะมาตลอด วุฒิสภาของเราก็เป็นสภาที่เป็นสภาผู้ใหญ่ ก็พยายามจะไม่ตอบโต้ แต่เมื่อมีโอกาสดังนี้ก็ต้องกราบเรียนในส่วนคณะกรรมการได้ตรวจสอบ ว่าคณะกรรมการได้ตรวจสอบหลักที่จะให้ประชาชนชาวบ้านอยู่ในพื้นที่ที่ดินที่มีเอกสารสิทธิแล้ว ที่เหล่านี้ได้ตรวจสอบไปด้วยหรือไม่ พร้อมกับให้ประชาชนทั่วประเทศนี้ได้ทราบว่า วุฒิสภาได้ตรวจสอบพบอะไร หน่วยงานราชการกรมการขนส่งทางน้ำควรจะยุติ สิ่งซึ่งไม่เป็นความจริงนี้ออกมาให้ข้อมูลกับสื่อมวลชน ควรจะยุติได้แล้ว เพราะสิ่งที่กรมการขนส่งทางน้ำได้ทำไปนั้น เป็นการไล่ที่ดินเพื่อประชาชนแล้วจะเอาที่ดินดังกล่าวไปแสวงหาประโยชน์กับบริษัทต่าง ๆ ที่จะมาลงทุน ในสิ่งเหล่านี้คณะกรรมการได้ตรวจพบ เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียน

ท่านประธานฯ ครับว่า รัฐบาลเองพยายามที่จะสร้างบ้านเอื้ออาทรให้กับประชาชน พยายามจะสร้างที่อยู่อาศัยให้กับประชาชน แต่ปรากฏว่าในส่วนที่ประชาชนมีที่อยู่อาศัย มีที่ทำกินอยู่แล้ว รัฐบาลเองแทนที่จะให้ความสำคัญเพื่อจะแก้ไขปัญหาให้คนเหล่านี้ที่อยู่ในที่ดินใช้ชีวิตอย่างปกติสุข แต่ก็ปรากฏว่าไม่มีครับ ไม่มีการแก้ไขในสิ่งเหล่านี้อย่างจริงจัง กลับปล่อยให้ประชาชนชาวบ้านในย่านดังกล่าวนั้นถูกดำเนินคดี ถูกจับจนถึงขณะนี้และปัจจุบันนี้ ส่วนมากคืออยู่ที่พนักงานอัยการอีกหลายส่วนที่พยายามที่จะฟ้องชาวบ้านเหล่านั้น อันนี้ก็ทราบเรียนท่านประธานฯ ว่านี่คือส่วนหนึ่ง แล้วยังมีอีกหลายส่วนที่ชาวบ้านมาร้องที่คณะกรรมการการยุติธรรมฯ ครับ ไม่ว่าจะเป็นที่เกาะเสม็ดที่ชาวบ้านเขาอยู่กันมานานนาน แต่ก็ถูกดำเนินคดี ถูกไล่ออกจากพื้นที่ดังกล่าว รัฐบาลก็ไม่แก้ไขในสิ่งเหล่านี้ นอกจากนั้นครับท่านประธานฯ ในเรื่องสุดท้ายที่จะทราบเรียน ก็คือ ในส่วนที่ดินที่จังหวัดภูเก็ต ในที่ดินดังกล่าวนี้ก็อยากจะยกเป็นตัวอย่างเหมือนกัน ยกตัวอย่างที่ดินที่จังหวัดภูเก็ตมีความเจริญเป็นพื้นที่ทางเศรษฐกิจ แต่ปัญหาเรื่องที่ดิน ส.ป.ก. ก็ดี ที่ราชพัสดุก็ดี ที่สาธารณะต่าง ๆ ก็ดี นี่เยอะแยะ รัฐบาลน่าจะแก้ไขปัญหาในเรื่องที่ดินเหล่านี้ แยกพื้นที่ออกให้ชัดเจน ให้ประชาชนได้มีพื้นที่ทำกินในที่ดินต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศ แล้วก็ในที่ต่าง ๆ ที่อยู่จังหวัดทางภาคเหนือ รัฐบาลก็ยังแก้ปัญหาในสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ ก็อยากจะฝากคณะกรรมการที่ตรวจสอบในสิ่งเหล่านี้ อยากให้ทุกพื้นที่ในที่ดินนั้นมีการจัดสรรปันส่วนอย่างเป็นธรรม ให้ประชาชนได้มีที่ทำกิน ที่อยู่อาศัยโดยมีเอกสารสิทธิที่เป็นที่ยอมรับและเป็นเอกสารสิทธิที่เชื่อถือได้ เพื่อที่จะนำที่ดินดังกล่าวนี้ไปแสดงสิทธิในความเป็นเจ้าของ และทำประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ ครับ ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เหลืออีก ๕ - ๖ ท่าน เคี้ยวผมจะเรียนเชิญตามลำดับ ขอเรียนแจ้งชื่อเพื่อท่านจะได้เตรียมตัวถูก ท่านผ่อง ท่านพิชัย จำเพชร ท่านจำเจน ท่านอุคร ท่านบรรจทรัพย์ และจะต่อท่านสุดท้าย อาจารย์บุญทัน เชิญท่านผ่อง เล่งอี ครับ

นายผ่อง เล่งอี (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี สมาชิกวุฒิสภาจากกรุงเทพมหานคร ท่านประธานฯ ครับ ปัญหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ คือ ปัญหาเรื่องที่ดินครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยของเราเป็นประเทศที่ราษฎรมีเอกสารสิทธิในเรื่องที่ดินน้อยที่สุด เพราะส่วนใหญ่เป็นที่ดินรัฐได้สงวนเอาไว้ เพราะฉะนั้นปัญหาที่พี่น้องประชาชนมาร้องเรียนต่อหน่วยราชการก็คือ ต่อสมาชิกวุฒิสภาของเราก็ดี ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นปัญหาเรื่องที่ดินทำกิน กรรมสิทธิ์ในที่ดิน เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นกระผมต้องขอแสดงความชื่นชมและยินดี และขอบคุณคณะกรรมการที่ได้ศึกษาเรื่องนี้ แล้วก็มีรายละเอียดที่ครอบคลุมหลายประการที่น่ายกย่อง กระผมขอสนับสนุนรายงานของคณะกรรมการวิสามัญในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานฯ ครับ กระผมอยากจะขอเรียนว่า ปัญหาเรื่องที่ดินนั้นเป็นปัญหาที่รัฐบาลจะต้องเร่งรัดแก้ไข โดยเฉพาะเรื่องการออกเอกสารสิทธิโดยด่วน เพราะถ้าหากว่าตราบไคที่ประชาชนยังไม่มีเอกสารสิทธิก็ยากในการที่ส่งเสริมอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การเกษตรก็ดี เรื่องป่าไม้ก็ดี เรื่องปลูกป่าก็ดี ทำได้ยากครับ ครั้งหนึ่งสมัยรัฐบาลก่อน ๆ ได้เคยมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนปลูกป่าและพื้นที่ดินกรรมสิทธิ์ของตนเอง ก็ได้มีการตั้งงบประมาณให้ปีหนึ่งก็จำนวนมาก แต่ติดขัดปรากฏว่าประชาชนอยากจะไปปลูก แต่ไปติดขัดที่ระเบียบที่บอกว่าจะปลูกก็ต้องปลูกในที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์ ก็เลยทำให้โครงการนี้ไปไม่ได้ไม่ดีเท่าที่ควร กระผมยกเป็นตัวอย่าง เพราะฉะนั้นเห็นด้วยกับนโยบายรัฐบาลที่แถลงไปบอกว่า จะเร่งรัดการกระจายกรรมสิทธิ์ในที่ดิน โดยด่วน ในเรื่องการกระจายกรรมสิทธิ์ในที่ดินนี้ถ้าจะทำให้รวดเร็ว กระผมคิดว่าจะต้องไปรีบแก้กฎหมายที่ดิน กฎหมายป่าไม้ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นอุปสรรคต่อการออกเอกสารสิทธิโดยเร็ว เพื่อที่จะได้ทำได้ กระผมมีประเด็นที่บังเอิญในรายงานนี้กระผมพยายามหาว่าคณะกรรมการได้บรรจุไว้แล้วหรือยัง ได้พูดถึงหรือเปล่า หรือไม่ทราบว่าท่านได้มีการสอบถามหน่วยราชการ

๕๑

ว. ๕ (ส. ทั่วไป)

ธนาวดี ๔๑/๒

หรือเปล่าเป็นประเด็นที่สำคัญมากครับ และเป็นประเด็นที่ยืดเยื้อยาวนานมานาน ประชาชนเดือดร้อนมากครับ เป็นความขัดแย้งระหว่างกรมที่ดินกับกรมป่าไม้ครับ ท่านประธานฯ ก็อย่างนี้ครับ คือเรื่องมีอยู่ว่า กรมที่ดินมีงบประมาณสำหรับที่จะเร่งรัดการออกเอกสารสิทธิในที่ดิน โดยใช้ภาพถ่ายทางอากาศ และรู้สึกว่าจะกู้เงินจากต่างประเทศมาด้วย มาใช้ดำเนินการ โครงการ ๒๐ ปี ที่นี้ในการเข้าไปดำเนินการของกรมที่ดินนั้น ไม่ได้ร่วมมือกับกรมป่าไม้ เหตุที่ไม่ได้ร่วมกับกรมป่าไม้ เพราะว่ากรมป่าไม้ไม่มีเงิน กรมที่ดินมีเงิน ไปกู้มาดำเนินการออกเอกสารสิทธิ แต่พอชวนกรมป่าไม้ไปร่วมตรวจสอบด้วยในระหว่างออกเอกสารสิทธิ กรมป่าไม้บอกว่าไม่มีงบประมาณ ก็เลยบอกให้กรมที่ดินเดินหน้าไปก่อน ไปดำเนินการสำรวจแล้วก็ออกเอกสารสิทธิโดยใช้ภาพถ่ายทางอากาศให้ไปก่อน-----

- ๔๒/๑

๕๒

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

ดวงทิพย์ ๔๒/๑

ที่นี้ปัญหาที่เป็นอย่างนี้รับท่านประธานฯ ก็เมื่อกรมที่ดินได้เดินหน้าออกโฉนดลงไป
ให้กับราษฎรแล้วนี้ กรมป่าไม้ก็ไปตรวจสอบที่หลังว่า ดินอยู่ในป่าสงวนหรือเปล่า ก็ปรากฏ
ว่าไปดินอยู่ในป่าสงวนจำนวนมากครับ ตามตัวเลขที่กรมสอบถามไปทางกรมป่าไม้จะ
ความจริงสมัยกรมเป็นข้าราชการกรมป่าไม้มีมากกว่านี้ ปัจจุบันนี้ยังมีเหลืออยู่ ปัญหา
ที่ขัดแย้ง ก็คือว่า กรมที่ดินไปออกโฉนดในป่าสงวน แล้วก็กรมป่าไม้ก็ไปตรวจสอบ
แล้วก็ไปบอกกรมที่ดินให้เพิกถอน ให้เพิกถอน โฉนดที่ทำผิด กรมที่ดินก็ไม่กล้าที่จะ
เพิกถอน หรือบางรายก็เพิกถอน ก็เลยเป็นปัญหาการค้าง คือ จำนวนที่ดินทั่วประเทศ
ใน ๔๘ จังหวัด ปรากฏว่ามีปัญหาขัดแย้งในลักษณะที่กรมกล่าวเมื่อสักครู่นี้คือ มีอยู่ถึง
จำนวน ๔๖,๗๕๖ ราย แล้วคิดเป็นเนื้อที่ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่เศษ ไม่ใช่ร้อยไร่ ซึ่งกรม
ได้ทราบว่ามีรายงานที่ปักบังซ่อนเร้นอยู่ยังไม่เป็นเรื่องกันก็มีมาก ที่กรมหยิบยกเรื่องนี้
ขึ้นมาพูด เพราะว่าประชาชนเดือดร้อนครับ คือ ผู้ที่ได้รับเอกสารสิทธิโดยราชการถูกต้อง
คือโดยกรมที่ดินออกให้แล้ว แต่อยู่มาวันหนึ่งพอทางฝ่ายป่าไม้ไปตรวจสอบบอกว่า
อยู่ในเขตป่าสงวน ก็แจ้งให้กรมที่ดินไปเพิกถอน แล้วถามว่าความผิดอยู่ที่ใคร คงไม่ใช่
ความผิดอยู่ที่ประชาชน แน่แน่นอนรับท่านประธานฯ ปัญหานี้มีมากครับ แล้วรัฐบาล
ก็พยายาม ก็ได้พูดนะ แต่ไม่มีรัฐบาลไหนกล้าแก้ครับ ไม่กล้าสั่ง กรมอยากจะเรียนเสนอ
ต่อคณะกรรมการว่า ในประเด็นปัญหานี้ได้กรุณาเขียนไปสักข้อหนึ่งได้ไหมครับ
เสนอแนะว่ารัฐบาลจะต้องรีบออกกฎหมายแก้ปัญหานี้ครับ ถ้าหากว่ามีนโยบายที่อยากจะ
กระจายกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้ประชาชน ประชาชนเขาอยู่มาก่อน แล้วไม่มีป่า แล้วไปออก
โฉนดแม้อยู่ในเขตป่าสงวนนี้ต้องออกเป็นพระราชบัญญัติรองรับสิทธิอันนี้ เพราะว่าเดี๋ยวนี้
ประชาชนเหล่านี้เขาจะเอาที่ดินไปจำนอง จำนำอะไรก็ไม่ได้ ธนาคารก็ไม่รับ เขาก็มาร้อง
ประเด็นนี้กรมคิดว่าเป็นปัญหาใหญ่ อยากจะฝากคณะกรรมการ ช่วยกรณานำไป
พิจารณา แล้วตัวเลขที่กรมนำมาเสนอนี้อาจจะมากกว่านี้ด้วยซ้ำไป เพราะว่ายังไม่รายงาน
มาตั้งหลายแห่ง เพื่ออะไร เพื่อจะได้เป็นอุทาหรณ์ เป็นเครื่องที่จะกระตุ้นให้รัฐบาลปัจจุบันนี้
ซึ่งท่านมีส่วนใหญ่ในสภา ท่านย่อมสามารถที่จะออกกฎหมายได้รวดเร็วนี้ โดยด่วน
ถ้าทำอย่างนี้ได้ ท่านประธานฯ เราสมาชิกวุฒิสภาได้ทำหน้าที่เพื่อพี่น้องประชาชน ซึ่งเป็น
สถานที่ที่พี่น้องประชาชนเดือดร้อนเฉพาะหน้าเลยรับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

๕๓

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

ควงทิพย์ ๔๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านพิชัย จำเพชร ครับ

นายพิชัย จำเพชร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายพิชัย จำเพชร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ท่านประธานฯ ครับ ปัญหาที่ทำกินของประชาชนที่ยากจน โดยเฉพาะผมเองในฐานะตัวแทนของพี่น้องชาว จังหวัดเพชรบุรี เราได้รับเรื่องการร้องเรียนอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะที่ดินป่าสงวน ที่ไม่มีสภาพของป่าไม้เหลืออยู่เลย แต่เป็นสภาพที่ประชาชนเข้าไปทำกินอย่างถาวร ปราบกว่าการที่ประชาชนเข้าไปทำกินในที่ดินดังกล่าว กลายเป็นช่องทางทำมาหากินของข้าราชการบางจำพวกที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ คนพวกนี้จะเข้าไปจับกุมประชาชนที่เข้าไปทำกิน แล้วก็รีดเอาเงินเอาทอง แต่ถ้าไม่มีเงินให้ก็จะจับกุมส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินข้อหา ให้ตำรวจดำเนินคดีฟ้องร้องในข้อหาบุกรุกที่ป่าสงวน มีประชาชนจำนวนมาก แล้วมี อยู่ตลอดเวลา แล้วสุดท้ายประชาชนที่ถูกจับกุมดำเนินคดีที่ศาล ก็ถูกฟ้องร้อง และก็ถูก คำพิพากษาเปรียบเทียบปรับ ปรับที่หนึ่ง ๕,๐๐๐ บาท ๖,๐๐๐ บาท คนที่ไม่มีก็ต้องไปกู้ยืม เงินมาเสียด่าปรับนะครับ ถ้าบุคคลใด ไม่มีก็ถูกกักขังแทนค่าปรับ เป็นปัญหาลักษณะนี้ อยู่ตลอดเวลา พี่น้องประชาชนก็มาร้องเรียนกับผมที่จะให้ช่วยเหลือ แต่เราไม่สามารถ ช่วยเหลือ ได้จริง ๆ จะไปชี้แจงกับหน่วยราชการ ไต่ถามกล่าวอ้างว่าประชาชนเองนั่น เป็นผู้กระทำผิด แต่ทั้ง ๆ ที่สภาพการณ่ที่ดังกล่าวไม่อยู่ในสภาพของป่าสงวน กลายเป็นว่า หน่วยราชการเองไม่พยายามที่จะแก้ไขปัญหาที่ดินที่ประชาชนเข้าไปทำกิน แล้วบางครั้ง กลายเป็นว่าที่ดินที่ประชาชนถูกเจ้าหน้าที่ฟ้องร้องในข้อหาบุกรุก เจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้ ผ่องถ่ายให้บุคคลอื่นเข้าไปทำกินแทนประชาชนที่ถูกดำเนินคดีเสียอีก

- ๕๓/๑

LIART

คนเหล่านี้ไม่รู้จะไปร้องเรียนกับใคร เพราะล้วนแต่เป็นประชาชนที่ยากจน ไม่มีปาก ไม่มีเสียง มาร้องเรียนกับสมาชิกวุฒิสภาหรือตัวแทนของประชาชนเองก็ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือเขาได้ เป็นเรื่องที่น่าสลดใจสำหรับพี่น้องประชาชนผู้ถูกรังแก โดยเฉพาะในจังหวัดเพชรบุรี กระทบขออนุญาตพุดถึงจังหวัดเพชรบุรีเสียหน่อย เพราะว่าเป็นจังหวัดที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่ทำกินไม่แพ้กับจังหวัดอื่น ๆ โดยเฉพาะประชาชนอำเภอหนองหญ้าปล้องก็ดี อำเภอบ้านลาด อำเภอท่าสาย และอำเภอแก่งกระจาน โดยเฉพาะอำเภอแก่งกระจาน มีปัญหากับราชพัสดุ ทั้ง ๆ ที่ประชาชนเข้าทำกินในที่ดินแปลงนี้ กลายเป็นตลาด เป็นคึกกรามบ้านช่องใหญ่โตแล้ว ราชพัสดุก็นพยายามที่จะไปรังวัดออกโฉนด อ้างว่าเป็นที่ดินของราชพัสดุ และมีการข่มขู่ให้ประชาชนที่ทำกินอยู่ยินยอมให้ราชพัสดุไ้รังวัดออกโฉนดเสีย ซึ่งประชาชนเขาก็ไม่ยอม เขาทำกินมาก่อน ๖๐ - ๗๐ ปี ต่อมาจนถึงปัจจุบันนี้ ก็เล่นเอาเถิดกันอยู่ปัจจุบัน ไม่มีการแต่งตั้งกรรมการระดับจังหวัดเข้าไปดูแลปัญหาดังกล่าว จึงกลายเป็นว่าประชาชนในเขตอำเภอแก่งกระจาน อยู่ตรงหน้าอำเภอแก่งกระจานก็พยายามที่จะคอยดูคอยมองว่าวันใดราชพัสดุจะมาออกโฉนดที่ดิน คอยคัดค้าน คอยป้องกัน ไม่ให้มีการรังวัด เล่นเอาเถิดกันอยู่จนถึงปัจจุบัน ซึ่งความเป็นจริงแล้วหน่วยราชการ คณะกรรมการจังหวัดเองจะต้องไปดำเนินการแก้ไข กระทบเอง ก็พยายามร้องเรียน ก็พยายามเป็นตัวแทนที่จะไปแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนดังกล่าว แต่ก็ไม่เป็นผล ในตรงนี้ ผมต้องขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการวิสามัญที่ได้พยายามสะท้อนปัญหาของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ แล้วก็ได้ออกทางแก้ไขปัญหามาด้วย ซึ่งผมเห็นว่าเป็นแนวทางที่ถูกต้อง แต่เป็นห่วงเกี่ยวกับว่าเจ้าภาพหรือหน่วยงานราชการ แม้ว่ารัฐบาลจะพยายามออกแนวนโยบายที่จะให้มีการกระจายที่ทำกินไปสู่ประชาชน แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วผมมองไม่เห็นหน่วยงานไหนที่จะมาเอาจริงเอาจังในการที่จะแก้ไขปัญหาที่ทำกินของประชาชนที่กำลังมีปัญหาอยู่ในปัจจุบันนี้ อย่างไรก็ดีแล้วแต่ ผมคิดว่า การสะท้อนปัญหาของพวกเราในวันนี้ น่าจะได้ยื่นไปถึงรัฐบาล ได้มีการตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของประชาชนอย่างเป็นทางการเสียที ก็กราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านจำเอน จิตรธร ครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม จำเอน จิตรธร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสุโขทัย ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณ คณะกรรมาธิการวิสามัญที่ท่านได้เพียรพยายามศึกษาการแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดิน ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่และเป็นเรื่องที่รัฐบาลกำลังจะดำเนินการอยู่ในขณะนี้ก็คือการแก้ไขปัญหาความยากจน ถ้าเรายังแก้ไขปัญหาที่ดินยังไม่เรียบร้อยได้ การแก้ไขปัญหาคความยากจนนั้น จะไม่สามารถแก้ไขได้เลย ผมอยากจะเรียนอย่างนี้มากกว่า แล้วก็ที่คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้ศึกษามานี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลได้นำไปปฏิบัติตามแนวทางอันนี้ ผมว่าจะเป็นบุญเป็นกุศล แก่ท่านประยูทซึ่งท่านได้ล่วงลับไปแล้ว เพราะว่ารายงานฉบับนี้ถือว่าเป็นรายงานที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับพี่น้องประชาชนที่อยู่ในประเทศไทย เพราะทุกคนมีที่ดิน และกำลังประสบปัญหาความเดือดร้อนในหลาย ๆ ลักษณะ ในหลาย ๆ ปัญหาที่เกิดขึ้น ในประเทศไทยนี้ ผมอยากจะหยิบยกประเด็นที่เป็นปัญหาที่สำคัญ ซึ่งเพื่อนสมาชิกฯ ได้อภิปรายมาแล้วล้วนแต่เป็นปัญหาที่เป็นความจริงทั้งสิ้น ผมนั่งฟังอยู่ด้วยความสนใจ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ว่าเราออกไปตรงไหนประชาชนจะถามก่อนว่า

ประเด็นที่ ๑ เรื่องที่ดินเขาจะแก้ไขปัญหาอย่างไร รัฐบาลจะทำอย่างไร ปัญหาตอนนี้คนที่อยู่ในป่าสงวน คนที่อยู่ในที่สาธารณประโยชน์ คนที่ยังไม่มีเอกสารสิทธิ คนไม่สามารถจะไปแปลงสินทรัพย์เป็นทุนได้จะทำอย่างไร ก็ได้รับคำถามอยู่เสมอ ซึ่งเราเป็นตัวแทนประชาชน จะเป็น ส.ส. ก็ดี ส.ว. ก็ดี ก็ยังหาคำตอบให้กับประชาชนไม่ได้

ประเด็นที่ ๒ ฉะนั้นประเด็นปัญหาที่เห็นชัดเจนตามรายงานฉบับนี้ ประกาศ ส.ป.ก. เต็มอำเภอ ๒๐๐ กว่าอำเภอ ประเทศไทยนี้ ผมได้ตั้งกระทู้ถามในสภาแห่งนี้ มาเป็นเวลา ๒ ปีแล้ว ท่านสรอรรถ กลิ่นประทุม ขณะนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ตอบว่าจะเร่งดำเนินการ จนบัดนี้ยังไม่มีการเคลื่อนไหวใด ๆ นี้หรือครับ ความจริงใจที่จะแก้ไขปัญหาคความยากจน ไม่มีการเคลื่อนไหวเลย เพราะติดตามอยู่เสมอ เพราะว่าท่านประกาศเขตเต็มอำเภอนี้จะไปออกเอกสารสิทธิไม่ได้ครับ จะไปแปลง

สินทรัพย์เป็นทุนก็ไม่ได้ ทำอะไรไม่ได้ ไม่เกิดความมั่นใจในการทำงาน ในการประกอบอาชีพ ในการเกษตรที่เขาทำอยู่ จะไปปลูกอะไรก็ไม่มั่นใจว่าเขาจะมาจับหรือเปล่านั้นจะมีปัญหาหรือเปล่านั้นละครับประชาชนต้องหวาดผวายุ่งตลอดเวลา

ประเด็นที่ ๓ ที่เห็นประเด็นต่อไป คือ มติ ครม. ได้ออกว่า พื้นที่นี้ให้ราษฎรเข้าทำกินได้ มีมติ ครม. อย่างสุขโขทัยผมนี้เขต ๓ อำเภอ ศรีสังขนาลัย ศรีนคร สวรรคโลก เป็นพื้นที่รอยต่อติดต่อกัน ๓ อำเภอ มติ ครม. ได้ประกาศบอกว่าให้ราษฎรเข้าทำกินได้ เพราะดินไม้ธรรมชาติแม้แต่ต้นหนึ่งก็ไม่มี มีแต่บ้านเรือนราษฎร พืชผลการเกษตร ว่างอาหาราม ถนนหนทางมีเต็มหมด แต่ทำอะไรครับ ไปคิดพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๖ ราษฎรก็ออกเอกสารสิทธิไม่ได้ เอาไปหาแหล่งทุนอะไรก็ไม่ได้ เค็ดร่อนอยู่ในขณะนี้ พอเขามาร้องคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ทำเรื่องไป ก็โยนกันไปโยนกันมา ระหว่างกรมที่ดิน กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชก็โยนกันไปโยนกันมา ขณะนี้เรื่องนี้ยังอยู่ที่กรมป่าไม้ โดยกรมที่ดินได้บอกว่าถ้ากรมไหนเป็นผู้ประกาศกรรมนั้น จะต้องทำเรื่องเพิกถอน ตอนนั้นก็กรมป่าไม้เป็นผู้ประกาศพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๕๖ กรมป่าไม้ก็ต้องทำเรื่องเพิกถอน จะต้องเสนอ ครม. ซึ่งขั้นตอนหลายขั้นตอน ได้ผ่านมาแล้ว การทำแผนที่ก็ดี ขอรายชื่อเกษตรกรที่เข้าทำกินอยู่นั้นก็ดี ได้เอามาให้หมดแล้ว แต่ตอนนี้ก็ยังเฉยอยู่ไม่มีการเคลื่อนไหวอะไร ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรฯ นี้ ได้ทำหนังสือสอบถามไปตลอดเวลา ก็ตอบมาทีละนิด ทีละนิดว่าไปแค่นี้แล้ว ไปแค่นี้แล้ว ดูซ้ำมาครับ ไม่รวดเร็ว ไม่ใช่วิสัยของนักจะแก้ไขปัญหาชาติบ้านเมือง นี่ผมอยากจะเรียน อย่างนี้มากกว่า

และอีกประการหนึ่ง ปัญหานี้ก็มีทั่วประเทศ ที่ดินสาธารณประโยชน์ มีหนังสือสำคัญที่หลวง น.ส.ล. เป็นพันพันไร่ แต่พื้นที่นั้นพี่น้องประชาชนอยู่มาเป็น ๕๐ ปี ๖๐ ปี ๑๐๐ ปี ต้นผลหมากรากไม้อะไรมี บ้านเรือนมี สาธารณูปโภค สาธารณูปการ วัด โรงเรียนมีหมด แต่ปรากฏว่ามีหนังสือสำคัญที่หลวง ที่นี้เมื่อไปเป็นหนังสือสำคัญที่หลวง เป็นที่สาธารณะนี้ผลทางกฎหมายเกิดขึ้น ก็คือว่า ๑. ห้ามโอนกรรมสิทธิ์แก่กัน ผลทางกฎหมายของที่สาธารณประโยชน์ ๒. ห้ามยกอายุความขึ้นต่อสู้ นั่นก็คือจะไปว่าครอบครองปรปักษ์อะไรก็ไม่ได้ ทำไม่ได้ ราษฎรก็อยู่อย่างห่อเหี่ยว เป็นตำบล หมู่บ้าน

๕๓

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

มยรี ๔๔/๓

อย่างสุโขทัยนี้ผมบอกได้เลข หมู่ ๖ ตำบลปากน้ำ อำเภอสวรรคโลก ทั้งหมดบ้าน
ตำบลตาลเตี้ย ซึ่งท่านบุญขึ้น ขออนุญาตตั้งเอี้ยนนาม ท่านเคยอยู่อำเภอเมืองสุโขทัย
ตำบลตาลเตี้ยทั้งตำบลเป็นทุ่งสาธารณประโยชน์ ทุ่งชาระหง ราษฎรมีบ้าน มีเรือน มีอะไร
หนาแน่น มีที่ทำกินหมด แต่ปรากฏว่าเป็นที่สาธารณประโยชน์ ราษฎรก็อยู่กันไปแบบนั้น
ไม่มีเอกสารสิทธิอะไร -----

- ๔๕/๑

ที่นี้ทางแก้ไข มีครับ ถามว่าทางแก้ไขมีไหม มี ถามว่าทำหรือยังทางแก้ไข ไม่ได้ทำ ให้ราษฎรอยู่แบบนั้น นี่ครับก็อยากจะบอกผ่านไปถึงรัฐบาลว่า เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ ในความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ต้องดูแลบ้างว่าเขาเดือดร้อนอะไร นี่เขาอยู่อย่างนี้ อยู่อย่างไม่มี ความหวัง คนเราอยู่อย่างไม่มี ความหวังท่านต้องคิดดู คนเราอยู่ต้องคิดว่าปีนี้ เราอยู่อย่างนี้ ปีหน้าเราจะก้าวหน้าไปอย่างไร ปีโน้นจะต้องเป็นอย่างไร จะต้องมีความหวัง ครับ นี่อยู่อย่างไม่มี ความหวัง ทางแก้ไขทำอย่างไรครับ ต้องให้ อบต. ให้ความเห็นชอบแล้ว เสนอ ไปจังหวัด ซึ่งผมก็ได้ศึกษามาเรื่องนี้ ในกรณีที่สาธารณประโยชน์มีหนังสือ ตามที่หลวง อบต. เสนอ ไปอำเภอ อำเภอต้องเสนอ ไปจังหวัด แล้วจังหวัดต้องเสนอ ส.ป.ก. กลาง ส.ป.ก. กลางก็ต้องดำเนินการ เมื่อดำเนินการออก ส.ป.ก. ในที่เหล่านี้ได้แล้วก็จะมา เข้าโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน ซึ่งทำได้ แต่ว่าก็เป็นไปไม่ได้ก็ด้วยกลไกของราชการ ครับ หรือความสนใจความรับผิดชอบ ความเห็นอกเห็นใจพี่น้องประชาชนที่เขาทุกข์ยากอยู่ ในพื้นที่นั้นก็ยังมีน้อยจะว่าไม่มีเลยก็จะไม่ถูก มีน้อย อันนี้ก็อยากจะฝากไปถึงรัฐบาลว่า ประชาชนเขาคอยความหวังอยู่ และอีกอันหนึ่ง ราษฎรที่อยู่ในที่ป่าสงวนขณะนี้ทั่ว ประเทศไทยนี้มากมาย เพราะอะไรครับ เราจะต้องยอมรับว่า คนเพิ่มขึ้นทุกวัน ถามว่า ที่ดินเพิ่มขึ้นไหม ไม่เพิ่ม ที่ดินก็ยังเท่าเดิม ประเทศไทยเราก็ยังมีที่ดินเท่าเดิมอยู่ ฉะนั้นปัญหาการบุกรุกก็ต้องมี อันนี้ปัญหาที่จะต้องยอมรับ เมื่อเกิดขึ้น มีการบุกรุกขึ้น เพราะว่าที่ดินเราไม่พอทำกินก็ต้องมีการบุกรุก ที่นี้เมื่อมีการบุกรุกจะต้องทำอย่างไร ทำให้ถูกเสีย ให้เขาทำมาหากินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย อย่าให้เขาทำมาหากินแบบ ผิดกฎหมาย ทำให้ถูกต้องตามกฎหมายก็ทำได้ถ้าเราตั้งใจจะทำกัน คือ ส.ป.ก. ก็ได้ ส.ท.ก. ก็ได้ พิสูจน์สิทธิก็ได้ ที่ที่อยู่ในป่าสงวนหรือว่าที่รกร้างว่างเปล่าอะไรนี้ ตอนนี้ก็ยังไม่มีความหวังก็ยังมองไม่เห็นว่ามี การเคลื่อนไหวอะไร ผมได้สัมผัสเจ้าหน้าที่ที่ดินทั้งในอำเภอ และจังหวัดก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า ทำลำบากเหลือเกิน เพราะว่าน โยบายไม่ชัดเจน ฉะนั้นเรื่องที่ดินทำกินนี้ ถ้าจะให้สำเร็จเจ้าหน้าที่เขาก็พร้อมที่จะทำ แต่ว่าน โยบายไม่ชัดเจน ว่าที่แต่ละแห่ง แต่ละที่นั้นจะให้ทำอย่างไร ทางที่ดินจังหวัดหรือที่ดินอำเภอหรือเจ้าหน้าที่ ทุกคนหรือผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอเขาก็คอยอยู่ แต่ว่าน โยบายก็ไม่บอกชัดเจนว่าจะต้อง

ทำอะไรกัน ก็อยู่กัน ไปอย่างนี้ครับ กินเงินเดือนกันไปวัน ๆ ก็ยังไม่รู้ว่าจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างไรเรื่องที่ดิน แล้วคณะกรรมการในระดับจังหวัดไม่ใช่ไม่มีคณะกรรมการมีคณะกรรมการพิจารณาบุกรุกที่หลวงระดับจังหวัด คณะกรรมการชุดนี้ควรจะต้องมีบทบาทที่สำคัญมากท่านต้องดูว่าในที่ดินจังหวัดนี้ปัญหาอยู่ตรงไหน เอาเข้าคณะกรรมการแล้วคณะกรรมการตัวนี้จะผลักดันไปช่องไหน ช่อง ส.ป.ก. ช่องกรมที่ดิน ช่องไหน ต้องพิจารณา แต่ที่นี้ถามว่าคณะกรรมการที่ตั้งไว้ในแต่ละปีได้ประชุมกันกี่ครั้ง ดำเนินการคืบหน้าแค่ไหน เพียงใด อันนี้ผู้มีหน้าที่ติดตามเรื่องคณะกรรมการพิจารณาการบุกรุกที่หลวงนี้น่าจะต้องมีบทบาทในการติดตาม มิฉะนั้นราษฎรก็อยู่อย่างไม่มี ความหวัง อยู่อย่างเลื่อนลอย อยู่อย่างยากจน อย่างที่เราเห็นอยู่ขณะนี้ และปัญหาที่ดินที่ล่าช้าไปได้ทีละน้อย ๆ พอตามทีก็ตอบบอกว่าทำแผนที่เสร็จแล้ว พอคณะกรรมการตามอีกที ก็ได้รายชื่อเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่มาแล้ว ก็อยู่อย่างนี้ไปทีละน้อย ๆ ทำไมไม่พรวด ๆ ทำให้เสร็จไป ก็ล่าช้า ความล่าช้าเกิดจากอะไรครับ เรื่องที่ดินนี้เกี่ยวข้องกับส่วนราชการหลายกรม กรมแรกที่เกี่ยวข้อง กรมที่ดิน กรมที่ ๒ ที่เกี่ยวข้อง กรมป่าไม้-----

กรมที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช และส่วนที่ต้องเกี่ยวข้องอีก ก็คือคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ เกี่ยวข้องกับหลายกรม หลายหน่วยงาน เกี่ยวข้องกับ กฎหมายหลายฉบับ เพราะฉะนั้นการแก้ไขจึงเป็นไปอย่างเชื่องช้าไม่รวดเร็ว เมื่อไม่รวดเร็ว ก็ถึงความทุกข์ระทมขมขื่นไว้ให้กับพี่น้องเกษตรกรในพื้นที่ ซึ่งพวกเราทั้งหลาย ทั้ง ส.ส. และ ส.ว. นี้จะต้องถูกถามจากประชาชนอยู่ตลอดเวลา ว่าเมื่อไรเขาจะแก้ไขสักทีเรื่องที่ดิน ผมได้ฟังจากรายงาน ท่านพูดว่าไม่มีหลักเกณฑ์ชัดเจนครับ อันนี้ครับ ชาวบ้านเขาจะไปรู้ อะไรครับ ว่าป่าสงวนเขตอยู่ตรงไหน ที่สาธารณะจะอยู่ตรงไหน ท่านไม่มีงบประมาณ ไปทำปักหลัก ปักเขต หลายท่านไปต่างประเทศใช้ไหมครับ เห็นไหมครับประเทศที่ เจริญแล้วเขาลงทุนล้อมรั้วเลยครับ อันนี้เป็นป่าล้อมรั้วใครเข้าไม่ได้ สัตว์ป่า สัตว์อะไร อยู่ในนี้ เขาลงทุนล้อมรั้ว ของเราได้มีการลงทุนใหม่เรื่องนี้ งบประมาณในแต่ละปีที่จัดสรร ไปในเรื่องของการจัดการเรื่องที่ดินนี้มีมากน้อยแค่ไหน อันนี้ผมอยากจะฝากให้ถ้าสมาชิก วุฒิสภาของเราในปีต่อไปได้เป็นกรรมาธิการการงบประมาณ ท่านลองดูว่าให้งบประมาณ ในเรื่องนี้แค่ไหน ถ้าเราไม่มีงบประมาณให้เขา เจ้าหน้าที่เขาก็ทำไม่ได้ ก็อยู่อย่างนี้ ตามไป ก็ว่าไม่มีงบประมาณ อย่างเช่น กรณีจะยกเลิก ส.ป.ก. ที่ประกาศเต็มทั้งอำเภอนี้ก็บอกว่า ขาดงบประมาณ ผมถามในสภาแห่งนี้ครับ ท่านสรอรรถ กลิ่นประทุม ได้ลุกขึ้นตอบตรงนี้ ว่าจะเร่งดำเนินการให้รวดเร็ว แต่จนปานนี้ไม่มีการเคลื่อนไหวเลย อันนี้ก็น่าเศร้าใจ ก็ต้อง ขอบพระคุณคณะกรรมการวิสามัญที่ได้เพียรพยายามศึกษาเล่มนี้มาอย่างดี ผมถือว่าเป็นยุทธศาสตร์ในเรื่องที่ดิน ส่วนยุทธศาสตร์เรื่องน้ำเราก็ศึกษาไปแล้ว การแก้ไขปัญหา ความยากจนที่จะพูดกันต่อไปใน ๓๐ - ๓๑ นี้ก็จะต้องยกเรื่องที่ดิน เรื่องน้ำมาพูดอีก เพราะเป็นปัจจัยที่จะแก้ไขปัญหาคความยากจนของพี่น้องประชาชนในชนบท ฉะนั้นผม ก็ขอให้รายงานฉบับนี้ถ้าหากว่ารัฐบาลได้นำเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ดินของ ประเทศไทยแล้ว ผมว่าจะเป็นบุญเป็นกุศล แล้วก็ขอส่งส่วนบุญส่วนกุศล อันนี้ไปให้ ท่านประยุทธ์ซึ่งท่านได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว ถ้าหากว่าวิญญาณของท่านไปอยู่ในที่มีความ ทุกข์ให้พ้นจากความทุกข์ และถ้าหากว่าวิญญาณของท่านอยู่ในที่ที่มีความสุข ก็ขอให้ท่านมีความสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไปครับ อันนี้จะเป็นอานิสงส์อันยิ่งใหญ่ ขอกราบ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิศิษฏยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิศิษฏยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ที่เผื่อนิพนธ์ให้ท่านประยุทธ์ ก็เนื่องจากว่าท่านประยุทธ์เป็นอดีต ส.ว. จังหวัดนครศรีธรรมราช และเป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ที่ท่านมีความรู้ในเรื่องที่ดินเป็นอย่างดี เพราะท่านเป็นอดีตผู้ตรวจราชการกรมที่ดินมาก่อน ก่อนที่จะเป็น ส.ว. เชิญท่านอุครครับ

นายอุคร ดันติสุนทร (ตลก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระทบขออภิปรายเรื่องนี้ในระยะไม่นานนัก

ประเด็นแรก กระทบอยากจะขอกราบเรียนเป็นเบื้องต้นว่าปัญหาที่ดินมีทุกแห่งทั่วโลก แต่ประเทศสังคมนิยมผมยังเห็นด้วย อย่างจีนในขณะนี้ที่ดินทุกตารางนิ้วเป็นของรัฐบาล ใครจะเอาที่ดินไปใช้อย่างไร จะมีคณะกรรมการมณฑล คณะกรรมการท้องถิ่น ไปพิจารณา นายทุนที่จะลงทุนมาสร้างโรงแรมใหญ่ ๆ เช่น โรงแรมปักกิ่ง ต้องเจรจากับนายกเทศมนตรีเมืองปักกิ่ง ว่าเธอจะใช้ที่ดินเท่าไร ๒ ไร่ ทำศึก ๑๒ ชั้น รัฐบาลก็จะให้เช่าไป จะเป็น ๕๐ ปี ๖๐ ปี ก็แล้วแต่ตกลงกัน ที่ดิน ที่นา ที่ไร่ทั้งหลายก็เป็นของสหกรณ์ แต่ก่อนนี้เราเรียก คอมมูน (Commune) เพราะฉะนั้นการใช้พื้นที่ให้เป็นประโยชน์ทุกตารางไร่ก็จะเป็นไปตามนั้น นายทุนที่ดินจะไม่มีครับ การที่รัฐบาลจีนสามารถทำอย่างนี้ได้แล้ว เกิดการยึดอำนาจ โดยเหมาเจ๋อตุง ตรงนี้เป็นคุณประโยชน์แก่เมืองจีนอย่างมาก สมัยเจียง ไคเช็กหนีไปได้หัววัน สิ่งแรกที่เขาทำเขาก็เอาบทเรียนของเหมาเจ๋อตุงนี้ไปใช้ ก็คือว่า ราษฎรที่เป็นชาวนาต้องมีที่นาเป็นของตนเอง เขามีกฎหมายปฏิรูปที่ดิน ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในโลก ผมก็ไปดูมา กฎหมายที่ดินของไต้หวันนั่นคือว่า คนที่ไม่ใช่เป็นชาวนาห้ามมีที่ดินที่เป็นที่นา เฉพาะคนที่ทำนาเท่านั้นที่มีที่นาได้ เฉพาะชาวนา ผมจะขอเวลานิดเดียว กฎหมายปฏิรูปที่ดินของไต้หวันนี้มีหลักใหญ่ ๆ อยู่ ๒ - ๓ ประการ

ประการที่ ๑ เขาประกาศเวนคืน โครที่มีที่ดิน ๑๐๐ ไร่ ขึ้นไป รัฐบาลจะซื้อคืน รัฐบาลจะรับซื้อคืนในราคาอย่างไร ผมขออธิบายนิดเดียวอาจจะเสียเวลาหน่อย แต่เป็นความรู้ที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์บ้าง สมมติว่า นาย ก มีที่ดิน ๑,๐๐๐ ไร่ รัฐบาลตีราคาให้อย่างไร ตีราคา ๓ เท่า เช่น ที่นา ๕,๐๐๐ บาท เก็บเกี่ยวข้าวได้ปีละ ๕,๐๐๐ บาท รัฐบาลจะซื้อ ๓ เท่า ก็คือไร่ละ ๑๕,๐๐๐ บาท นาย ก มีที่ดิน ๑ ล้านบาท ราคาที่ดิน ดีแล้วนะครับ รัฐบาลก็จะจ่ายเงินสดให้ ๒๕๐,๐๐๐ บาท อีก ๗๕๐,๐๐๐ บาท รัฐบาลจะออกพันธบัตรให้ ดอกเบี้ยร้อยละ ๓ พวกนายทุนที่ดินก็เอาพันธบัตรนี้ไปสร้างโรงงาน โรงงานก็มีเยอะแยะ และห้ามนายทุนนี้ถือครองที่ดินต่อไป คนที่ได้แล้วก็ รัฐบาลก็ประกาศว่า คนทุกคนในอำเภอนี้ใครอยากทำนาให้มาแจ้งที่อำเภอ อำเภอนั้นก็ แบ่งที่นาที่ได้เวนคืนมาจากราษฎรมาแล้วนั้นนี้ แล้วเธอต้องทำนา แต่ถ้าเธอไม่ทำนา เธอต้องขายคืนให้รัฐบาล มอบคืนให้รัฐบาล เพื่อนผมก็เป็นคนได้รับแบ่งที่ดินมาจากการปฏิรูปที่ดินที่ได้หวั่น ลูกก็ไปเรียนวิศวะ ลูกเขาไม่ต้องการทำนา เขาก็ต้องมีหน้าที่ขายคืนที่ดินนี้ให้แก่รัฐบาล รัฐบาลก็เอาไปให้ชาวนาอื่นทำนาต่อ เขาก็ทำกันอย่างนี้ครับ ถ้าผมจะยึดที่ดินคืนผมต้องไปลงทุนไปทำนาเอง อย่างนี้เขาเข้มงวดมาก ทำนองเดียวกับที่ดินของประเทศไทยซึ่งมี ๓๒๐ ล้านไร่ ทั่วประเทศ วันนี้เรามีการถือครองที่ดิน คนที่ถือครองที่ดินก็มีอยู่ ๔ หน่วยงานเท่านั้น

๑. ที่ดินของเอกชนมีโฉนด มี น.ส. ๓ รับรอง

๒. ที่ของราชพัสดุ กรมธนารักษ์ก็เป็นผู้ดูแล

๓. ที่สาธารณประโยชน์ ก็คือที่ น.ส.ล. ที่ว่านี้

ที่ น.ส.ล. เกิดขึ้นสมัยจอมพล ป. พิบูลย์สงคราม สมัยนั้นก็เห็นว่าที่ดินถือครองกันเลอะเทอะ ไปหมด ก็ให้ราษฎรไปแจ้งแก่ผู้ใหญ่บ้าน บอกว่าใครมีที่ดินเท่าไร ก็ให้บอกผู้ใหญ่บ้าน ที่กว้างเท่าไร ยาวเท่าไร บอกมา ส่วนที่เหลือนั้นก็เรียกว่าเป็นที่ทุ่งเลี้ยงสัตว์ ภาษาราชการเรียกว่า ที่สาธารณประโยชน์ ภาษาชาวบ้านว่าที่ทุ่งเลี้ยงสัตว์ ใครมีวัวมีควายเอามาเลี้ยงที่นี่ ห้ามใครมาเป็นเจ้าของ ที่ น.ส.ล. นี้ความจริงมีประโยชน์อย่างมากเลย แต่เนื่องจากรัฐบาลนี้ไม่เอาไหนจริง ๆ เลย รัฐบาลที่แล้ว ๆ มานี้ ก็ปรากฏว่าราษฎรที่อยู่ในหมู่บ้าน ในตำบลนี้ก็เกิดขึ้นทุกวัน ก็ไปรุกที่สาธารณประโยชน์อันนี้

โดยความจริงนายอำเภอต้องเป็นผู้ฟ้องร้อง เป็นผู้จับได้ แต่ปรากฏว่านายอำเภอเองก็ปี ๒ ปี
ย้ายไปอีกแล้ว นายอำเภอใหม่มาก็ไม่เอาเรื่อง ทำให้ที่คินสาธารณประโยชน์ถูกบุกรุกจาก
ราษฎรด้วยความจำเป็นก็ได้ ด้วยอิทธิพลของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน บ้าง อะไรบ้าง เขอะแยะไป
หมด และทะเลไปหมดเลย อันนี้ที่สาธารณประโยชน์

๔. เรื่องป่าสงวน กฎหมายป่าสงวนออกเมื่อปี ๒๕๐๕ สมัยจอมพลสฤษดิ์
เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ ท่านหนึ่งชื่อ ท่านสวัสดิ์ มหาผล
ก็เสนอจอมพลสฤษดิ์ว่า ประเทศไทยที่มี ๓๒๐ ล้านไร่ น่าที่จะมีป่าสงวนสักครึ่งหนึ่ง
ถ้าไม่อย่างนั้นประเทศไทยจะไปไม่ไหว -----

- ๔๘/๑

ครั้งหนึ่งของ ๓๒๐ ล้านไร่ ก็คือ ๑๖๐ ล้านไร่ ท่านจอมพลสฤษดิ์เห็นด้วย ก็สั่งให้รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ ไปดำเนินการ รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ ก็ไปสั่งให้อธิบดีกรมป่าไม้ ดำเนินการ อธิบดีกรมป่าไม้ก็สั่งให้ป่าไม้เขต ๑๒ เขต ไปดำเนินการ ท่านทราบไหมครับ เขาคำเนินการอย่างไร ท่านจะไปสำรวจได้อย่างไรเป็นล้านล้านไร่ เจ้าหน้าที่ก็เอาแผนที่ มาวาง แล้วก็ตีเส้นกัน ตีเส้นกันแล้วให้ได้ ๑๖๐ ล้านไร่ ก็เสนอกรมป่าไม้ กรมป่าไม้ก็เสนอ รัฐบาล รัฐบาลก็ออกเป็นกฤษฎีกา ถ้าออกเป็นกฤษฎีกาแล้วใครที่ไปทำกินในเขตป่าสงวน ก็ผิดกฎหมายก็มีการจับกัน มีการลงโทษกันเยอะแยะ จนราษฎรเดือดร้อน มาอยู่วันหนึ่ง ผมก็อยู่ในสภา เราได้รับคำร้องเรียนจากราษฎรมากมาย ในประเทศไทยที่มีป่าสงวนมีอยู่ ๖๖ จังหวัด ประเทศไทยมี ๗๖ จังหวัด ๑๐ จังหวัดในภาคกลางไม่มีป่าสงวน เช่น กทม. ปทุมธานี นนทบุรี แถวนี้อันนี้ไม่มีป่าสงวน อันนี้เราไม่พูดถึง ป่าสงวนที่มีอยู่ใน ๖๖ จังหวัด นี้ชาวบ้านก็เดือดร้อน เดือดร้อนเราก็เสนอกฎหมายปฏิรูปที่ดิน แต่กฎหมายปฏิรูปที่ดิน ของเราไม่ค่อยสัมฤทธิ์ผล เช่น ป่าสงวนที่เสื่อมโทรม ทางชาวบ้านหรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็ต้องเสนอไปยัง ส.ป.ก. สำนักงานปฏิรูปที่ดิน สำนักงานปฏิรูปที่ดินก็แจ้งมายังที่ป่าไม้ ป่าไม้ก็ไปสำรวจเสื่อมโทรมจริงหรือเปล่า ถ้าจริงเสื่อมโทรมก็ไร่ ตรงนี้ก็จะให้ราษฎร ไปทำกิน ออก ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ครับ ก็ทำมาเป็นปกติ การทำมาเป็นปกติก็มีนายทุน แอบแฝงอีก ราษฎรที่ได้รับ ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ไป สมมุติว่ามี ๒๐ ไร่ รัฐบาลเองก็ไม่ได้ไป สนับสนุนเขาว่าเขื่อนน้ำหรือเปล่า มีอะไร มีหน่วยราชการที่ไปช่วยเหมือนกัน แต่ไม่ได้ผล ครับ การไม่ได้ผลนี้ ก็ทำให้ราษฎรนั้นก็ขายที่ให้กับนายทุนไป เป็นอย่างนี้ทั่วประเทศเลย ครับ เพราะฉะนั้นเรายังมีนายทุนที่เป็นเจ้าของที่ดินอีกอยู่มากมายมหาศาล แล้วเรามีคนจน ที่เป็นเกษตรกรอีกมากมายมหาศาลเช่นเดียวกัน อันนี้คือปัญหาของชาติบ้านเมืองในวันนี้ ทางแก้ของผม ก็คือว่า อันที่ ๑ ให้แต่ละจังหวัด ๖๖ จังหวัด นี้ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้นายก อบต. และร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของกรมทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของแต่ละจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด มาร่วมกันปรึกษาว่า สมมุติในจังหวัดตากมีที่ดิน ๑๐ ล้านไร่ เป็นป่า เสียประมาณ ๗ ล้านไร่ แล้วก็มีที่เป็นที่ไร่ที่นาเสีย ๓ ล้านไร่ ครับ คณะกรรมการชุดนี้

เราจะต้องตั้งขึ้นแต่ละจังหวัดเลย แต่ละจังหวัด ๖๖ จังหวัด นี้จะมีเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน มีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละจังหวัดเป็นรองประธาน และมีหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นร่วมเป็นกรรมการ เรามีประชาชนในท้องถิ่น เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาชาวบ้าน คัดเลือกกันเข้ามาครับ มาวางแผนร่วมกันว่า ที่ดินในจังหวัดตาก ๑๐ ล้านไร่ เราจะกันเป็นป่าสงวนสักกี่ไร่ครับ แล้วจะไปให้ที่ทำนาสักกี่ไร่ ที่ทำนาก็เหมาะสมไหม อยู่บนภูเขาไม่เหมาะสมการทำนาก็เอาไปปลูกพืชไร่ อะไรทำนองนี้ครับ ถ้ามว่ารัฐบาลกลางควรมีอำนาจใหม่ ไม่ควรมีครับ รัฐบาลกลางก็เป็นเพียงแต่ให้เจ้าหน้าที่ทางวิชาการไปร่วมประชุมกับคณะกรรมการประจำจังหวัด แล้วก็ตกลงกันให้เรียบร้อยเสีย ที่ ๑๐ ไร่ของจังหวัดตากนี้ควรเป็นป่าสงวนกี่ไร่ เป็นที่นากี่ไร่ เป็นที่ปลูกผลไม้กี่ไร่ ผลไม้จะเหมาะสมกับที่จังหวัดตากอะไรบ้าง จะเป็นกล้วยไข่ จะเป็นลำไย หรืออะไรก็ว่าไป มะม่วง ว่าไปตรงนี้ แล้วเขตพื้นที่ตรงเหล่านั้นก็ส่งเสริมเกษตรกรซึ่งเป็นชาวนา ชาวไร่ ก็แบ่งแยกกันไป -----

ถ้าทำได้อย่างนี้ทุกจังหวัด ๖๖ จังหวัด ผมว่าการแก้ไขปัญหานี้ก็จะลุล่วงไปได้ ถ้าคิดไปจากนี้
รัฐบาลกลางก็ส่งรัฐมนตรีไปดูแลภูมิภาคหรือเปล่า เชอเถียงกันไม่ลงตัว ผมคิดว่าต้องลงตัว
ครับ ทำไมถึงลงตัว เพราะว่าผลประโยชน์ของในจังหวัดแต่ละจังหวัดนี้ นายก อบจ. ก็จะมี
นายก อบต. ก็รู้ว่าตรงนี้จะเป็นที่เค็ดร่อนแก่พวกผมหรือเปล่า วันนี้เราให้อำนาจแก่
รัฐบาลกลางมากเกินไป ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ป่าไม้ เจ้าหน้าที่ที่ดิน คอร์รัปชัน (Corruption)
กันหมดแล้วแก้ไขไม่ได้ ถ้าวันนี้เรามองเห็นว่าองค์กรท้องถิ่นสำคัญ ก็อยากจะกราบเรียนเสนอว่า
อบจ. องค์กรท้องถิ่นวันนี้มี ๓ องค์กรในต่างจังหวัด องค์กรท้องถิ่นตามกฎหมายที่มีอยู่
ในปัจจุบันนี้มีอยู่ ๕ องค์กร

๑. กทม. ดูแลทุกข์สุขของราษฎร ๗ ล้านคน ใน กทม. ผู้ว่าราชการจังหวัด
กทม. เป็นผู้รับผิดชอบร่วมกับสมาชิกสภา กทม. ๖๐ คน ราษฎรใน กทม. เค็ดร่อนจะเป็น
การจราจร จะเป็นตลาดสด จะเป็นสิ่งแวดล้อมอะไรต่าง ๆ ผู้ว่าฯ กทม. ต้องรับผิดชอบ ผู้ว่าฯ
กทม. ดูแลไม่ไหว ท่านก็ต้องไปขอร้องกับรัฐบาลกลาง เช่น กระทรวงวิทยาศาสตร์ที่จะ
ช่วยกันกำจัดขยะอย่างไร ส่งเจ้าหน้าที่ทางกรมมา เพราะ กทม. เองก็คงไม่มีนักวิชาการที่เก่ง
เหมือนกับราชการกลาง

๒. เมืองพัทยา อันนี้ก็ไม่ต้องพูดละ

๓. องค์กรนี้อยู่ใน ๗๕ จังหวัด คือ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด วันนี้เราแก้ไข
กฎหมายแล้ว เลื่อนนายก อบจ. ได้ ๑ คน ราษฎรทั้งจังหวัดเลือกนายก อบจ. คนเดียว
เลือกสมาชิกสภาจังหวัดตั้งแต่ ๒๔ คน ๓๐ คน แล้วแต่จำนวนพลเมือง เป็นตัวแทนของ
ราษฎรในแต่ละอำเภอ ขึ้นไปเป็นที่ปรึกษาหรือคอยตรวจสอบการทำงานของนายก อบจ.

ท้องถิ่นอันที่ ๔ ก็คือเทศบาล วันนี้เรามี อบจ. ๗๕ แห่ง มีนายก อบจ. ๗๕ คน
วันนี้เรามีเทศบาล ๑,๑๔๓ เทศบาล ทั่วประเทศเรามีนายกเทศมนตรี ๑,๑๔๓ คน ดูแลราษฎร
๑๒ ล้านคน คนที่อยู่ในเขตเทศบาลนายกเทศมนตรีดูแล

ถัดไปก็เป็น อบต. คนที่อยู่ในเทศบาลเค็ดร่อนไปร้องนายกเทศมนตรี
คนที่อยู่นอกเขตเทศบาลก็อยู่ใน อบต. ทุกคนอยู่ใน อบต. หมด อบต. นี้ผมถั่วเฉลี่ยแล้ววันนี้
เรามี ๖,๖๔๓ อบต. มีราษฎรที่อยู่ใน อบต. ๔๓ ล้าน ๒ แสนคน ๔๓ ล้าน ๒ แสนคน นี้
เขาจะอยู่ทุกรัฐบาลที่ปกครองประเทศไทย ถามว่าปกครองไปทำไม ปกครองเพื่อจะดูแล

๑๐๓)

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

กัญญณ์ท์ ๔๕/๒

ทุกข์สุขของราษฎร ๖๒ ล้านคน ทุกคนต้องอยู่ดีกินดีเป็นปกติสุข หลักของมันมีแค่นี้เอง
แต่รัฐมนตรีซึ่งมี ๓๖ คน นี้จะดูแลคน ๖๒ ล้านคน นี้เป็นไปได้ไหมครับ เป็นไปไม่ได้
เมื่อเป็นไปไม่ได้รัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงบอกว่า ให้กระจายการปกครองไปให้องค์กรท้องถิ่น
ไปช่วยกันดูแล ราษฎรในแต่ละหมู่บ้าน ในแต่ละตำบล เคี้ยวนี้เรามีสมาชิก อบต.
หมู่บ้านละ ๒ คน แล้วก็มีการเลือกนายก อบต. คนหนึ่งท่านก็ดูแลทุกข์สุข ผมถั่วเฉลี่ย
แต่ละ อบต. จะมีประมาณ ๖,๐๐๐ คน อยู่ใน ๖ หมู่บ้าน คนที่เคี้ยวอื่นในหมู่บ้านต่าง ๆ
สมัยก่อนตอนยังไม่ี อบต. นี้ราษฎรในหมู่บ้านไปร้องผู้ใหญ่บ้านอยากจะได้ถนน อยากจะได้
บ่อน้ำไปร้องผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านไปร้องกำนัน กำนันไปร้องนายอำเภอ นายอำเภอไปร้อง
ผู้ว่าฯ ผู้ว่าฯ ไปร้องอธิบดี อธิบดีไปร้องรัฐมนตรี ท่านเชื่อไหมครับ ปกติ ๓ ปี พรรคใดก็ ๕ ปี
กว่าจะได้มาเรื่องแต่ละเรื่อง -----

- ๕๐/๑

วันนี้ราษฎรในหมู่บ้านเคือคร้อนอยากจะไ้ถนน ไปร้องสมาชิก อบต. สมาชิก อบต. บอกว่า ไม่ใช่ฐานะของข้าไ้ใหม่ครับ ไ้ไ้ ราษฎรก็สามารรถไปร้องนายก อบต. ไ้เลยถามว่านายก อบต. ไ้สร้างถนนให้ไ้ใหม่ เธอ ไ้สร้างให้ฉันทราวหน้าอย่าเป็น บังคับกันอย่างนี้ครับ วันนี้ะครับ เพราะฉนั้นผมเห็นว่าองค์กรท้องถิ่นในต่างจังหวัด ๑๕ จังหวัด ยกเว้น กทม. ถ้าหากว่า เราช่วยกันดูแล ให้ราษฎรทั้งหลายช่วยกันตรวจสอบ วันนี้มีการกล่าวหาว่า อบต. นี้ คอร์รัปชันเยอะแยะ ผมว่าอาจจะมีส่วน แต่วันนี้เราอยากจะให้ประชาชนตื่นตัวในการที่จะตรวจสอบ อบต. ตรวจสอบเทศบาล ตรวจสอบ อบจ. สิทธิของประชาชนตามพื้นฐานแล้วนี้ควรจะมี การจะมีประชาธิปไตยของบ้านเมืองแต่เดิมเลยนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอุดรครับ เอาที่ทำกิน

นายอุดร คันดิสุนทร (ตลก) : สรุปแล้วผมเห็นว่า การแก้ไขปัญหาที่คินนี้ ก็ควรจะให้แต่ละจังหวัดให้องค์กรท้องถิ่นร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกลาง โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เริ่มตั้งแต่วันนี้เลย โดยรัฐบาลเห็นความสำคัญ ขององค์กรท้องถิ่น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรองประธาน เอานายก อบต. ทุกตำบลมาเป็นกรรมการ เรื่องอย่างนี้เอาเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง จะเป็นป่าไม้จังหวัดอะไรก็ตามแต่ ผมคิดว่าวิธีอย่างนี้ถึงจะแก้ไ้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์คอกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน คอกไรสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญทัน คอกไรสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ผมอยากจะใช้เวลาเล็กน้อย เพราะหลังจากฟังเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อธิบายมาพอสมควร ประเด็นที่ ๑ วัตถุประสงค์ในการศึกษาตามข้อ ๑ ถึงข้อ ๖ ที่คณะกรรมการวิสามัญได้ศึกษามานั้น เป็นการศึกษาที่มีเหตุและมีผล มี พ.ร.บ. มีกฎหมายรองรับอย่างชัดเจน ประเด็นท่านศึกษา คือท่านศึกษาว่า การถือครองที่ดินทำกินของประชาชนที่ทางราชการยังไม่ออกเอกสารสิทธิ

ให้จะทำอย่างไร ท่านศึกษาตรงนี้ ผลสรุปที่ท่านสรุปออกมาก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจครับ ก็คือ ประเด็นที่ ๑ ท่านสรุปว่า เร่งรัดหน่วยงานต่าง ๆ ให้รวดเร็ว เป็นธรรมและเป็นรูปธรรม คือหมายความว่า ทำงานให้เป็น มีประเด็นให้ชัด ประเด็นที่ ๒ กำหนดพื้นที่ชัดเจนว่า ต้องการพื้นที่เท่าใด ส่วนที่เหลือรัฐบาลดำเนินการให้ประชาชนครองแล้วก็ทำประโยชน์ และได้เอกสารสิทธิ รัฐจะเก็บพื้นที่ไว้เท่าไร เท่าไรที่ควรจะให้ประชาชน และเมื่อให้ประชาชนแล้วก็ต้องให้เอกสารสิทธิ หรือเอกสารสิทธิเขาด้วย และผมสนใจประเด็นที่ว่า เพื่อให้พัฒนาที่ดินให้มีรายได้ให้มากขึ้น ให้รัฐมีรายได้มากขึ้น ตรงนี้เป็นประเด็นที่สำคัญที่สุดประเด็นหนึ่ง ก็คือว่า กระผมมีความเห็นว่า พฤติกรรมในการบริโภคและการใช้ที่ดิน ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว ชาวชนบทนั้น ไม่ใช่เกิดมาเพื่อทำไร่ ทำนา ทำสวน เพราะเราจะแบ่งที่ดินออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ดินที่มีศักยภาพ ที่ดินสามารถผลิตได้ที่ดินตรงนี้ชาวไร่ ชาวนาก็ไม่มีความสามารถในการผลิต เพราะไม่มีเครื่องมือ จำเป็นต้องขาย คนมีสตางค์ในสภาพแห่งนี้ก็ไปซื้อ ขอภัยนะครับ เมื่อไปซื้อเขาก็ทำการผลิต เมื่อทำการผลิตก็มีผล ก็ป้อนสู่ตลาด เพราะฉะนั้นที่ดินตรงนี้ดินของใคร ไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่ การผลิตว่า เกิดมรรค เกิดผลหรือไม่ ที่ดินมีศักยภาพ ไม่มีปัญหา แต่ที่ดินที่ ๒ คือที่ดินไม่มีศักยภาพ ที่เราพูดนี้ ผมมาจากพื้นที่อีสาน ที่ดินไม่มีศักยภาพเยอะแยะไปหมด เต็มไปหมด แต่ไม่มีการผลิตเพราะ ไม่มีเครื่องมือในปัจจัยการผลิต ไม่มีน้ำ ไม่มีเครื่องมือ มีเครื่องมือ ถูกขโมย มีควายถูกขโมย ควายเหล็กถูกขโมย ประเด็นของปัญหาเหล่านี้ชาวบ้านต้องขาย เมื่อชาวบ้านขายเสร็จคนมีทุนไปซื้อ คนมีทุนมีปัจจัยการผลิตเขาก็ไปผลิต เมื่อเขาผลิตเกิดขึ้นมีมรรค มีผลก็อยากจะไต่ดิน ผลก็มีปัญหาตามมาทุกภูมิภาค สภาพการณ์ดังกล่าวนี้เกิดขึ้น ๒ ประเด็นนี้เป็นสำคัญ ก็คือ ที่ดินมีศักยภาพและไม่มีศักยภาพ -----

กระผมมีความเห็นว่าในทางปรับปรุงแก้ไขก็ที่ท่านอุดร ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน ได้พูดมาชัดเจน ก็คือว่า มอบสิทธิอำนาจในการบริหารการจัดการนี้ให้การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เขาไปมีส่วนร่วมกับประชาชนทุกกิจกรรมว่า อะไรควรจะทำตรงไหน อย่างไร แล้วสิ่งที่ เป็นปัญหามากที่สุดในปัจจุบัน ก็คือ ปัญหาที่ชาวนาได้ขายที่ดินไปแล้ว ชาวสวนขายที่ดินไปแล้ว เอาเงินไปกินแล้ว ไปบริโภคนแล้ว เช่น ขาย ส.ป.ก. ขายจีปาดะ ที่อื่น ๆ ที่ตัวเองได้มี เอกสารสิทธิในการทำกินหรือไม่มีเอกสารสิทธิในการทำกินจากรัฐนี้ไปให้คนที่มิศดางค์เขา เมื่อมีผลผลิตเกิดขึ้นก็อยากได้กิน ปัญหาอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ปัจจัยการผลิต การบริโภคของสังคมได้ผ่านพ้นกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ไปแล้ว เหมือนกับที่ท่านพนัส ขอเอ่ยนามชื่อท่าน ท่านได้พูดไปแล้วว่า กฎหมายที่มีอยู่เกินเพียงพอและโบราณไปแล้ว ปัจจัยการผลิตเป็นยุคใหม่ไปแล้ว เหมือนเก่าแก่คนหนึ่งพูดว่า ที่ดินใคร ไม่สำคัญ อ้าวทำอะไร ได้ก็พอ เสร็จแล้วก็เช่า พอเช่าเสร็จพอมีเงินมากขึ้นก็ไปซื้อที่ดินจากเจ้าของที่เป็นลูกชายเขา เป็นต้น กราบเรียนมาด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี (เพชรบูรณ์) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนอื่นผมต้อง ขอขอบพระคุณท่านคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ซึ่งทำการศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหา ที่เป็นปัญหาของชาวบ้านอย่างแท้จริง ผมเองคงไม่ใช้เวลาของสภามากนัก ผมจะขอชื่นชม และจะขอพูดถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในจังหวัดของผมเพื่อเป็นตัวประกอบยืนยันกับข้อมูล ที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ คณะกรรมการชุดนี้ได้ศึกษาถึงสภาพปัญหา วัตถุประสงค์ของการศึกษา รวมทั้งมีข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ปัญหาในทุก ๆ ด้าน ท่านแยกปัญหาออกไป หลาย ๆ อย่าง ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตที่ดิน ที่ดินสงวนหวงห้ามที่ไม่ชัดเจน ปัญหาเกี่ยวกับเขตปฏิรูปที่ดิน ปัญหาเกี่ยวกับนิคมสร้างตนเองของกรมประชาสัมพันธ์ ปัญหาเกี่ยวกับการประกาศเขตของนิคมสหกรณ์ ปัญหาเกี่ยวกับโฉนดที่ดินที่ไม่มีเลขหมาย หลักหมายที่ชัดเจน ทุกประเด็นปัญหาที่ท่านได้นำเสนอมามีข้อเสนอแนะที่ถูกต้อง ชัดเจน ผมเองได้เจอสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากเพชรบูรณ์อยู่ ๒ ประการ

ประการแรก ปัญหาจากการประกาศเขตขอบเขตที่ดินสงวนหวงห้ามที่ไม่ชัดเจน ซึ่งเป็นปัญหาเกิดขึ้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ของตำบลป่าเถา อำเภอเมือง ถือเป็นเขตบ้านเหล่า ตำบลป่าเถา เป็นเขตที่สงวน เป็นเขตที่มีการประกาศ แต่ว่าอยู่ระหว่างทำการรังวัด ซึ่งชาวบ้านยังไม่ประสงค์จะให้ทำการรังวัดขอบเขตให้ชัดเจนอยู่ ปัญหาเกิดจากว่า ๑. ก็คือ ชาวบ้านได้อยู่ในที่ดินนี้เป็นเวลาหลายสิบปี รวมเกือบ ๑ ชั่วคน หรือร่วม ๒ ชั่วคน จะมีการประกาศเขตขอบเขตว่าเป็นเขตที่ของทางราชการ ผมจำได้ในสมัยพุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยประมาณ ผมเองเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอยู่ในขณะนั้น ชาวบ้านได้ออกมาเดินขบวนร้องเรียนเรื่องเขตทำกินของตนเอง ซึ่งทำกินมาตั้งแต่ชั่วปู่ ชั่วย่า แล้วจะ โคนการประกาศเขตของทางภาคราชการ ขณะนั้นได้มีการทำเรื่องเสนอต่อทางกรมที่ดิน จนถึงบัดนี้ก็ไม่ทราบว่ากระบวนการมีการแก้ปัญหาได้ชัดเจนหรือไม่ อย่างไร

ประการที่ ๒ ประเด็นของเขตอำเภอน้ำหนาวของจังหวัดเพชรบูรณ์ มีการประกาศเขตป่าสงวนทับเขตชาวบ้าน ซึ่งชาวบ้านก็บอกว่าอยู่มาเป็นร้อยร้อยปี ชาวบ้านอยู่ในเขตที่ดินนั้นเป็นหลายชั่วคนทำนุปรุชานๆ แล้วก็มีการประกาศเขตที่ป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งชาวบ้านได้เล่าให้ผมฟังว่า ช่วงขณะที่ประกาศเขตเป็น พ.ศ. ๒๕๐๐ ต้น ๆ ซึ่งขณะนั้นการสื่อสารยังไม่เจริญพอ ชาวบ้านที่อยู่บนป่า บนเขาไม่สามารถที่จะมายืนยันหลักเขตที่ดินของตัวเองได้ ไม่สามารถที่จะมาคัดค้านการประกาศเขตป่าสงวนได้ จึงเป็นปัญหาที่การากาซังมาจนถึงบัดนี้-----

บัดนี้ชาวบ้านนำหนาวแทบจะไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินของตนเองเลขที่ที่อยู่ครองมาเป็นเวลาช้านาน

ประเด็นที่ ๓ ประเด็นของอำเภอหล่มเก่า ชาวบ้านได้มาหาผมทุกเสาร์ ท่านก็ได้บอกว่า ที่ดินของท่านเองมี ส.ค. ๑ สิทธิครอบครอง แต่ก็โดนประกาศเขตสาธารณะเป็นที่สาธารณะมาทับที่เขตสิทธิทำกินของตนเอง ซึ่งตรงกับในแนวทางการศึกษาทั้ง ๓ - ๔ ประการที่คณะกรรมการได้ศึกษาอยู่ แต่โชคดีของเพชรบูรณ์อย่างหนึ่งครับ ท่านประธานฯ เราได้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดที่ท่านมีความใส่ใจกับปัญหาความเดือดร้อนของชาวบ้าน ท่านได้หาแนวทางในการแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ค่อนข้างชัดเจน เขตอำเภอหล่มเก่าท่านก็ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง คือคณะกรรมการ ก.บ.ร. ส่วนจังหวัดในการศึกษาเพื่อพิสูจน์สิทธิอย่างแท้จริง เมื่อที่ชาวบ้านบอกว่าท่านมีสิทธิเองได้มี ส.ค. ๑ ตั้งแต่อดีตดั้งเดิมกับการประกาศเขตป่าสงวนที่ประกาศอยู่ปัจจุบันนี้อะไรมาก่อนกัน ช่วงนี้อยู่ระหว่างการพิสูจน์สิทธิครับ ท่านผู้ว่าฯ ท่านได้ดำเนินการ ได้อย่างดี ผมเชื่อว่าเรื่องการแก้ปัญหาจะคล่องไปด้วยดี แต่อย่างไรก็ตาม ผมอยากจะชื่นชมการทำงานของคณะกรรมการชุดนี้ พร้อมทั้งแนวทางข้อเสนอแนะในการแก้ไขทุกประการ เพราะฉะนั้นอยากจะฝากจังหวัดเพชรบูรณ์ของผมใน ๓ อำเภอ ใน ๓ ประเด็นข้างต้นไว้เพื่อเป็นข้อเสนอแนะ ถ้าหากว่าภาครัฐจะดำเนินการในการแก้ปัญหาเรื่องที่ดินทำกินเพื่อเกษตรกรแล้ว ฝากท่านคณะกรรมการชุดนี้ใส่ข้อสังเกตของจังหวัดเพชรบูรณ์ผมเข้าไปด้วย เพื่อไปเป็นข้อเสนอแนะให้ทางภาครัฐได้ดำเนินการแก้ไขต่อไปครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจรูญครับ

นายจรูญ ยังประการ (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายจรูญ ยังประการ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสมุทรปราการ ผมเห็นด้วยกับรายงานของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและแก้ไขปัญหาการถือครองที่ดินที่ทำกินของประชาชนที่ทางการยังไม่ออกเอกสารสิทธิให้ของวุฒิสภา ซึ่งผมคิดว่าเป็นรายงานที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง แล้วก็ตรงกับปัญหาของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศที่กำลังมี

ปัญหาอยู่ บางราย บางแห่งเขยื้อนขอเอกสารสิทธิ บางแห่งรอมมาแล้ว ๓ ปี ๔ ปี ๕ ปี ก็ยังไม่ได้ บางรายรอนจนกระทั่งอยากจะใช้เงินก็ไม่ได้ใช้ เพราะว่าเสียชีวิตไปก่อน แต่อย่างไรก็ตาม ตามรายงานและบทสรุปสำหรับผู้บริหารที่คณะกรรมการวิสามัญได้กรณานำเสนอไว้ ผมเห็นด้วยทุกประการ โดยเฉพาะในลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๗ ที่มีข้อเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาโดยให้รัฐให้ความสำคัญในการสนับสนุนเกี่ยวกับงบประมาณแก่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการปักเขตแดนพื้นที่ป่าสงวนและเขตหวงห้ามที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ชัดเจน ตรงนี้ผมเห็นด้วยในการเร่งรัดแล้วก็ตามในเรื่องของงบประมาณ แต่กระผมมีข้อคิดอยู่นิดหนึ่งว่า ในเรื่องของการที่จะไปปักปันเขตแดนก็ดี การพิสูจน์เอกสารสิทธิก็ดี การชี้เฉพาะเจาะจงไปเลยว่าพื้นที่ตรงใดเป็นส่วนของรัฐ ส่วนใดเป็นพื้นที่โดยชอบธรรมของประชาชนที่มีสิทธิอยู่มาก่อนที่กฎหมายจะประกาศเป็นเขตหวงห้าม เป็นเรื่องที่จะต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ ผู้ที่มีความรู้ มีความชำนาญอย่างแท้จริง เพราะเท่าที่ผมทราบมาว่าบุคคลที่มีความสามารถในการที่จะอ่านแปลแผนที่ อ่านแปลเอกสารของทางราชการแล้วก็สิทธิของประชาชนที่จะชี้ชัดไปว่า ส่วนใดเป็นของรัฐ ส่วนใดเป็นของประชาชนนั้นจะต้องมีความรู้มีความสามารถหลาย ๆ ด้านด้วยกัน

ประการแรก ก็คือ จะต้องมีความรู้ในเรื่องของภูมิศาสตร์ เพราะจะต้องเข้าใจในเรื่องของสภาพของพื้นดิน ความลาดชัน ภูเขา พื้นที่ราบ แล้วก็ในเรื่องของความเป็นหินเป็นดิน อะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องมีความรอบรู้ในเรื่องนี้

ประการที่ ๒ ก็ต้องมีความรอบรู้ในเรื่องของประวัติศาสตร์ เพราะเรื่องของประวัติศาสตร์ของประชาชนของคนในการอพยพย้ายถิ่นฐาน จะเป็นในช่วงแต่ละปีนั้นจะมีความเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

ประการที่ ๓ ก็ต้องมีความรู้ในเรื่องของธรณีวิทยา มีความรู้ในเรื่องของเกษตร เข้าใจในเรื่องของชนิดของพืชต่าง ๆ ในแต่ละพื้นที่ จะต้องมีความรู้ในเรื่องของกฎหมาย ในเรื่องของการอ่านแปลภาพถ่าย เพราะว่าบางครั้งอาจจะมีการหมกเม็ด มีการแก้ไขแผนที่มาก่อน เพราะฉะนั้นจะต้องจับให้ได้ไล่ให้ทันว่าแผนที่นั้นมีการถูกแก้ไข ดัดแปลงมาหรือเปล่า ซึ่งหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการอ่านแปลแผนที่ก็มีหลายหน่วยงานด้วยกัน เช่น กรมชลประทานและกรมพัฒนาที่ดิน ผมเองพอได้ทราบมาเหมือนกันว่า

มีข้าราชการของกรมพัฒนาที่ดินที่มีหน้าที่ในการอ่านแปลแผนที่เป็นส่วนพิสูจน์สิทธิที่ดิน ซึ่งกำลังมีปัญหาอยู่ในเรื่องของบุคลากรผู้มีความรู้ มีความชำนาญในด้านนี้ ซึ่งมีจำนวนน้อย และจำกัดข้าราชการในความรับผิดชอบที่จะต้องดูแลเอกสารต่าง ๆ ทั่วประเทศจำนวน มหาศาลมาก ซึ่งเวลาในการที่จะดูแลนั้น ไม่เพียงพอ และผู้ชำนาญการ ไม่เพียงพอ เป็นเรื่อง ที่ผมคิดว่าทางรัฐบาลจำเป็นต้องสร้างบุคลากรเพิ่มขึ้นมา อาจจะต้องมีสถาบัน ในการที่จะต้องฝึกสอนข้าราชการที่มีความรู้ในเรื่องของการอ่านแปลแผนที่ แล้วก็มี ความรอบรู้ในเรื่องของความเป็นมาประวัติศาสตร์ย้อนหลังไป เพื่อสามารถที่จะชี้ชัดถึงสิทธิ ของที่ดิน ได้อย่างชัดเจน ตรงนี้ผมคิดว่ามีความสำคัญมาก หัวหน้าส่วนพิสูจน์สิทธิที่ดิน คือ คุณแสงชม พงษ์สมพงษ์ คนนี้ผมขออนุญาตที่จะกล่าวถึงนิดหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะเป็น การพาดพิง แต่ว่าเป็นการพาดพิงในทางที่ดี ท่านเป็นข้าราชการของกรมพัฒนาที่ดินที่มี ความขยัน มีความซื่อสัตย์-----

ท่านประธานฯ ท่านเชื่อไหมครับว่า ข้าราชการผู้นี้ทำงานถึงเที่ยงคืน วันเสาร์ วันอาทิตย์ ไม่หยุด วันหยุดราชการ ไม่หยุด นั่งทำงานตลอด แล้วก็ไม่เคยได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงค่าโอที (O.T) ค่าล่วงเวลาไม่มี แต่ว่าท่านขยันเพราะว่างานล้นมือ งานสำคัญ ๆ ที่ทางราชการเร่งรัดมาในเรื่องของการตรวจสอบการทุจริต ในเรื่องของการตรวจสอบหรือว่าการเร่งที่จะออกเอกสารสิทธิที่ดินที่หนึ่ง รัฐบาลส่งมาเขาจะรีบดำเนินการให้ แต่เวลามีจำกัด ความชำนาญของผู้ชำนาญการมีจำกัด ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่ทางรัฐบาลต้องให้ความสำคัญกับการสร้างบุคลากรที่มีความรู้ มีความชำนาญเพิ่มเติม นอกจากในส่วนของงบประมาณ ขออนุญาตเพิ่มเติมในส่วนนี้ผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญเพื่ออาจจะเพิ่มเติมในส่วนของรายงานต่อไปครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิเศษบุษยศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุญยืนครับ รองประธานคณะกรรมการวิสามัญเชิญครับ

นายบุญยืน สุภสารสาทร (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายบุญยืน สุภสารสาทร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพิษณุโลกในฐานะผู้ทำการแทนประธานคณะกรรมการวิสามัญครับ ก่อนอื่นขอขอบพระคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ได้อภิปรายและให้ความกรุณาเห็นชอบในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการวิสามัญเกี่ยวกับปัญหาการถือครองที่ดินครั้งนี้ทุกท่าน กระผมต้องขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ได้กรุณาให้ความเห็นไว้

ท่านไพบุลย์ฝากปัญหาเรื่องเอกสารสิทธิที่ออก เกาะนั้นออกเอกสารสิทธิไม่ได้ อันนี้จริงครับ มีกฎกระทรวงระบุไว้อย่างนั้น แต่จริง ๆ เกาะก็จะมีหลายประเภท เกาะบางเกาะก็เป็นจังหวัด อย่างจังหวัดภูเก็ตก็ออกเอกสารสิทธิได้ แต่เกาะบางเกาะอาจจะ เป็นเกาะเล็กเกาะน้อย ซึ่งไม่เหมาะที่จะเป็นที่อาศัยหรือ ไม่มีคนอยู่ ก็อาจจะออกไม่ได้ อันนี้ คงจะต้องพิจารณากันเป็นเรื่อง ๆ ไป อยู่ที่ข้อเท็จจริงครับ

อันที่ ๒ ท่านสวัสดิ์ได้ฝากบอกว่า ขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความชัดเจน แน่นนอนในเรื่องการแก้ปัญหาเรื่องที่ดินที่เกี่ยวกับความชัดเจนในเรื่องเขตพื้นที่ อันนี้อยู่ในข้อสังเกตปัญหาข้อที่ ๑ อยู่แล้ว

ท่านประทีปก็ฝากว่า ชุมชนมอร์แกนอยู่ชายทะเลถูกคลื่นสึนามิทำลายหมด
เสร็จแล้วกลับไปอยู่ที่เดิมไม่ได้ อันนี้คงจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริงครับ คงจะต้องมีการดูกัน
ในรายละเอียด

ท่านประทีปก็ฝากว่า อยากจะให้มีการพิสูจน์สิทธิ ประเด็นสำคัญที่
ท่านประทีปได้กรุณาให้ไว้ว่า ต้องมีการพิสูจน์สิทธิว่าประชาชนที่เขาอยู่นั้น เขาควรจะได้
เอกสารสิทธิหรือไม่ ไม่ใช่ว่าอยู่ในเขตป่าสงวนก็ต้องไล่อย่างเฉียว ควรจะต้องดูกันใหม่ว่า
เขาอยู่มานานแค่ไหน ไครเกิดก่อนเกิดหลัง อันนี้ก็คงจะเป็นเหตุผลครับ แต่ว่าที่
คณะกรรมการได้ไปพบนี้ครับ ถ้าหากว่าเป็นกรณีที่ประชาชนเข้าไปอยู่ในที่ของรัฐหรือ
ที่ของหน่วยงานที่มีเอกสารชัดเจน เช่นว่า เข้าไปอยู่ในที่หนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง
เขาออกไว้แล้ว หรือว่าเข้าไปอยู่ในที่ในเขตป่าหลังจากที่มีการประกาศเป็นเขตป่าไปแล้ว
หรือว่าไปอยู่ในเขตที่ทหารก็มีครับ หรือว่าเป็นที่ของหน่วยราชการหลายแห่งครับ ในกรณีที่
ที่เหล่านั้นมีเอกสารชัดเจน ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงหรือที่สาธารณประโยชน์
ไว้แล้ว ก็ถือว่าไปอยู่ในเรื่องของการพิจารณาการบุกรุกที่ดินของรัฐครับ
กรรมการชุดนั้นเขาจะว่าไป ทางเราจะไม่ไปเกี่ยวข้อง-----

เราจะไปเกี่ยวข้องกับแต่เฉพาะ เขาออกไม่ได้ เพราะว่าไม่มีความชัดเจน เขามี ส.ก. ๑ เขาแจ้งการครอบครองไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ บังเอิญไปซึกกับที่เขตป่า ป่าก็บอกไม่ได้ว่า ป่าอยู่ตรงไหน อย่างนี้แหละครับ เราจึงเอามาเป็นข้อเสนอ เพื่อจะให้มีการชี้ชัดว่าป่า อยู่ตรงไหน ที่สาธารณะอยู่ตรงไหนให้ชัดเจน สำหรับอันนี้ก็รับไป

ท่านหนังสือบอกไว้แล้วว่า สรุปว่าก็ราษฎร ไปอยู่ในที่ป่าสงวนเขอะแยะไปหมด เต็มไปหมด อย่างจังหวัดตากนี่จะทำอย่างไรละ น่าจะออกให้เสียทั้งหมด จริง ๆ นี้ กรมของกรมเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประชาชนๆ ที่เคารพ กรมเองก็เคยอยู่ แล้วก็เคยออก น.ส. ๓ สมัยรับราชการครับ มีระเบียบว่า ในกรณีที่ราษฎร ไปอยู่ในเขตป่าสงวน ถ้าเขาได้แจ้งการครอบครอง ส.ก. ๑ ไว้แล้ว ส.ก. ๑ แจ้งเมื่อปี ๒๕๕๗ ครับ ก็ก่อนประกาศใช้ประมวลกฎหมายที่ดินเขาต้องให้ราษฎรแจ้งการครอบครอง ถ้าใครแจ้งการครอบครองไว้ แม้จะอยู่ในเขตป่าสงวนก็ออกได้ ออกเอกสาร น.ส. ๓ ได้ ออกโฉนดได้ แต่จะออกเกินกว่าที่แจ้งนั้นไม่ได้ เช่นว่า แจ้ง ๑๐ ไร่ ต้องออกได้แค่ ๑๐ ไร่ จะแจ้ง ๑๐ ไร่ บอกเดี๋ยวนี้ผมทำไป ๕๐ ไร่ ไม่ได้ อันนี้ก็ยังมีข้อเท็จจริงอยู่ ไม่ใช่ว่าออกไม่ได้เลยเสียทีเดียว ก็มีได้ก็มี แต่ว่าสำหรับราษฎร ไปอยู่ในที่ป่าสงวน แต่ว่าไปอยู่ก่อน แล้วก็ประกาศเป็นเขตป่าสงวนทีหลัง ตรงนี้แหละครับ คงจะต้องมาเข้าเรื่องของการพิสูจน์สิทธิ อันนี้ก็เป็นอย่างอื่นหนึ่ง ซึ่งคดีเดียว อย่างท่านหนังสือ เรื่องนี้ก็เป็นอย่างที่เราจะต้องรับท่านไปเหมือนกัน เป็นข้อเสนอแนะทั้งหมดที่ท่านให้มา

ท่านเสรีนี้ท่านยกเลิกเลขครับว่าเรื่องที่เกิดขึ้นที่ชุมชนสมอเรียง ที่ประจวบคีรีขันธ์ โดยที่ว่าการกรมการขนส่งทางน้ำคงจะมาอ้างกฎหมายเกี่ยวกับทางน้ำ คูแลชาขัง เรื่องนี้ แล้วราษฎรเขาอยู่มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๓๗๗ แล้วก็ทางราชการในยุคนั้น ก็ยังเห็นแก่ราษฎรก็มาออกกฤษฎีกาให้เมื่อปี ๒๕๒๒ แล้วก็ให้เช่า แต่เดี๋ยวนี้กลับจะเอาคืนไปอีกไซ้ใหม่ครับ อันนี้ก็ประเด็นครับ อันนี้ก็รับเพื่อเป็นข้อเสนอไปให้พิจารณาในเบื้องต้นครับ

ท่านผ่อง เล่งอี ครับ ท่านก็บอกความจริง ๆ ราษฎรที่เข้าไปอยู่ในเขตป่าสงวน แล้วก็ออกหลักฐานไม่ได้มีเยอะเลข ตั้ง ๔๖,๐๐๐ กว่าราย จำนวนเป็นหมื่นไร่ครับ เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่ากรมป่าไม้กับกรมที่ดินไม่อาจประสานงานกันได้ เพราะกรมที่ดินได้

งบประมาณ แต่กรมป่าไม้ไม่ได้ เวลาไปดูป่ากันก็เลยไปแต่ฝ่ายที่คืนฝ่ายเดียว ป่าไม้ไปไม่ได้ เมื่อไปไม่ได้ก็เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ อันนี้จริงครับ อันนี้ก็คงจะเป็นข้อเสนอแนะที่ดี อย่างหนึ่ง

ท่านพิชัยครับ ท่านบอกว่า มีปัญหาเรื่องราษฎรเข้าทำกินเป็นจำนวนมากเลย สำหรับที่จังหวัดเพชรบุรี โดยเฉพาะอำเภอหนองหญ้าปล้องนี่ก็มีปัญหามากมาย คือราษฎร ถูกจับกุม เขาไปทำกินในเขตป่าสงวนจับกุม จับกุมก็ไม่ใช่ไรหรอก กลับเจ้าหน้าที่ไปเอา คนอื่นไปทำแทนที่ราษฎรที่ถูกจับกุม ก็เหมือนว่าหลายมาตรฐานในการปฏิบัติครับ อันนี้ เป็นปัญหาข้อเท็จจริง เป็นปัญหาความเดือดร้อนครับ

ท่านจำเอนครับ ท่านจำเอนบอกว่า ปัญหาการประกาศเขตปฏิรูปที่ดินออก หลักฐานไม่ได้นี้ยังแก้ไม่ได้ ทำไมจึงทำไม่ได้ เพราะว่า ๑. คงยังไม่ได้เกิดการปฏิบัติในระดับพื้นที่ไปจนถึงระดับจังหวัด จังหวัดประสานกรมก็ยังทำไม่ได้ ยังไม่ได้มีการทำกันขึ้น เมื่อไม่ได้มีการทำก็ไม่เกิดผลอะไร การที่จะแปลงสินทรัพย์เป็นทุนอะไร ก็ไม่ได้เริ่มอะไร อันนี้ก็ฝากว่าขอให้ดำเนินการให้กับราษฎรด้วย อันนี้ก็จะขอรับไป

ปัญหา น.ส.ถ. ต้องเข้า กรม. ก็ว่าพื้นที่ในเขตรอยต่อของ ๓ อำเภอของ จังหวัดสุโขทัย ซึ่งได้มีการอนุญาต มีกฤษฎีกาอนุญาตให้เข้าทำกินได้ แต่ที่ทำได้อยู่เท่านั้น ไม่อาจจะออกหลักฐาน หรือไม่อาจจะทำอะไรได้ต่อไป ก็ขอให้ช่วยแก้ปัญหาด้วย อันนี้ เป็นเรื่องที่ท่านจำเอนฝากไว้

ท่านอุตรก็ฝากว่า จังหวัดหนึ่งน่าจะมีกรรมการ โดยมีผู้ว่าฯ มีนายกองค์การ แล้วก็สิ่งแวดล้อมจังหวัด แล้วก็องค์กรท้องถิ่นอื่น ๆ เป็นกรรมการร่วม ลองมาจัดกันดูซิว่า ในจังหวัดของตอนนี้จะให้เป็นที่ทำกินทำอะไร แล้วจะจัดกันขึ้นมาให้เป็นรูปธรรมได้หรือไม่ อันนี้ก็เป็นข้อเสนอ อันนี้ทางคณะกรรมการก็จะรับไปครับ

ท่านอาจารย์บุญทันก็บอกว่าที่ดินมี ๒ อย่าง คือที่ดินที่มีศักยภาพและไม่มีความ ศักยภาพ มีศักยภาพราษฎรก็ทำไม่ได้ ไม่มีทุน ไม่มีทุนนายทุนไปทำ ต่อมาที่ดินที่ไม่มี ศักยภาพ ที่ดินเสื่อม ราษฎรก็ไม่มีเครื่องมือจะทำอีก ในที่สุดก็ต้องไปขายตกอยู่กับคนรวย

๑๑๕

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

จิตติมา ๕๔/๓

ตกอยู่ในมือนายทุนอีก เลขในที่สุดแล้วราษฎรก็ไม่ว่าจะมีที่ดินตรงไหน แล้วที่ดินที่มี
ศักยภาพดี ๆ ที่จะให้ประชาชนเข้าทำกินนี้เราจะทำกันได้อย่างไร อันนี้ก็เป็นปัญหาข้อเสนอ
ของท่าน

- ๕๕/๑

ท่านสุทัศน์ก็บอกมาเลขตรง ๆ ว่าเขตป่าสงวนทับที่ชาวบ้านที่อำเภอหน้าหนาว แล้วก็อำเภอหล่มเก่าก็ที่สาธารณะก็ไปทับที่ชาวบ้านอีก อันนี้ท่านก็เสนอมาไว้ว่านี่คือ ปัญหาที่คงจะต้องรับไปพิจารณาด้วย

ท่านจรูญก็ขอฝากไว้ว่า บุคลากรในการปักปันเขตแดนหรือพิจารณาที่นั่น จะต้องเน้นว่าต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในเรื่องภูมิศาสตร์ รัฐมิตศาสตร์ต่าง ๆ รัฐประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของหมู่บ้าน ของป่า รัฐธรณีวิทยา รัฐกฎหมาย แล้วก็แปลภาพถ่ายออก ถ้ามีฉะนั้น การทำงานก็ไร้ผลแล้วก็ทำไม่ได้

ข้อเสนอของท่านวุฒิสภาทั้งหมดครับ ทางคณะกรรมการของเราจะ รวบรวมแล้วก็ถ้าไม่ชัดเจนจะไปถามท่านอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็เสนอเป็นข้อเสนอแนะหรือ ว่าเป็นข้อสังเกตเข้าไปในรายงานฉบับนี้เพื่อไปยังเบื้องบนต่อไปครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยชูยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็จบการพิจารณาแล้วครับ ผมจะถามมติที่ประชุมว่าจะ รับรายงานฉบับนี้พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ไปยังคณะรัฐมนตรีหรือไม่ แต่ส่วนข้อเสนอแนะนั้น หมายความว่า ทางคณะกรรมการจะไปปรับปรุงให้สมบูรณ์ ขอมรับตามที่มีการอภิปรายประเด็นบางประเด็น สมบูรณ์พร้อมที่จะส่งไป หมายความว่า ขอมจะไปเพิ่มเติมข้อเสนอแนะลงในนี้ ที่ประชุมผมจะถามมติ สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วย กับรายงานฉบับนี้ที่จะส่งไปยังคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ กคปุม เห็นด้วย ถ้าสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบที่จะให้ส่งรายงานฉบับนี้พร้อมทั้ง ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ไปยังคณะรัฐมนตรีกคปุม ไม่เห็นด้วย ครับ

เชิญลงคะแนนครับ ลงคะแนนเรียบร้อย ปิดการลงคะแนนครับ รวมผลคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยชูยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ที่ประชุมมีมติ ให้ส่งรายงานฉบับนี้พร้อมทั้ง ข้อเสนอแนะ ไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป ขอบขอบคุณคณะกรรมการครับ เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๒ ครับ

๑๒๑

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

กาหลง ๕๕/๒

ต่อไป ๔.๓ เป็นรายงานการพิจารณาศึกษารายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุนของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๔๓ และปี ๒๕๔๔ และรายงานการพิจารณาศึกษารายงานกิจการประจำปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุนของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๔๕ ซึ่งคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณาเสร็จแล้ว

๑๒๒

ว. ๕ (ส. ทัวไป)

กาหลง ๕๕/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทิศศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณารับทราบรายงานกิจการ
ประจำปี งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุนของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า
แห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๔๓ ประจำปี ๒๕๔๔ และประจำปี ๒๕๔๕ ไปแล้ว
แต่โดยที่คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินได้รับมอบหมาย
ให้ทำการพิจารณาศึกษารายงานทั้ง ๓ ฉบับ ซึ่งทางคณะกรรมการก็ได้ทำการศึกษา
เสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่เหตุที่ไม่นำเสนอต่อที่ประชุมในคราวประชุมเดียวกันนั้นเนื่องจาก
อยู่ในระหว่างสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ดังนั้น รายงานการพิจารณาศึกษาของ
คณะกรรมการการคลังฯ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจึงยังรอการพิจารณาจากที่ประชุมจนถึง
ขณะนี้ ที่นี้ทางคณะกรรมการการคลังฯ พร้อมไหมครับ พร้อมนะครับ เชิญท่านนิรศน์
ครับ

- ๕๖/๑

๑๒๓

ว. ๕ (ส.ทั่วไป)

ศส.มา ๕๖/๑

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ในฐานะรักษาการเลขานุการ
คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินของวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๘ วันศุกร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ ที่ประชุม
มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการตั้งอนุฯ เพื่อสอบรายละเอียดของงบดุลของธนาคาร
เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย คณะกรรมการได้ตั้งคณะอนุกรรมการ
เพื่อศึกษาและตรวจสอบทั้งปี ๒๕๔๔ และปี ๒๕๔๕ เพื่อเสนอต่อวุฒิสภาเป็นข้อมูล
ในการพิจารณาตรวจสอบงบประมาณ แต่เนื่องจากคิศจิตต์คณะกรรมการได้ศึกษาเรียบร้อยแล้ว
และข้อมูลบางส่วนคณะกรรมการได้นำสอบถามธนาคารเพื่อการนำเข้าและส่งออก
ในการที่เข้ามาชี้แจง เพราะฉะนั้นวันนี้คณะกรรมการจึงเสนอรายงานเพื่อให้ที่ประชุมของ
วุฒิสภารับทราบ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ถ้าไม่มีสมาชิกฯ ท่านใดอภิปราย
ก็ถือว่าจบการพิจารณา แต่เนื่องจากว่าคณะกรรมการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะด้วย
ผมจะขอลามติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบให้ส่งรายงานทั้ง ๓ ฉบับนี้ พร้อมทั้งข้อสังเกต
และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาคำเนินการต่อไปหรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นชอบกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ครับ
เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน รวมผลคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ส่งรายงานทั้ง ๓ ฉบับนี้
พร้อมกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณา
ดำเนินการต่อไป เป็นอันจบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๓ ขอขอบคุณคณะกรรมการ

LIART

๑๒๔

ว. ๕ (ส.ทั่วไป)

ศกิมมา ๕๖/๒

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๔ รายงานการพิจารณาศึกษา ติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งทางคณะกรรมการจะขอเลื่อนเรื่องนี้ไปเป็นวันพรุ่งนี้ สำหรับ ๔.๔ ที่ประชุมไม่ขัดข้อง นะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่นๆ ไม่มี

เชิญท่านพร

นายพร เพ็ญพาส (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายพร เพ็ญพาส สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ กรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ กระผมมีภารกิจอื่นก็เลย ขอดอนตัวและขอเสนอชื่อ นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่านแทนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยชูยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านใดจะเห็นเป็นอย่างอื่น ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยชูยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ก็กรรมการวิสามัญที่เราตั้งตรวจสอบ ประวัติ กสช. ในวันนี้ก็เปลี่ยนจากท่านพร เพ็ญพาส มาเป็นท่านสันติภาพ วันนี้ก็หมด ระเบียบวาระการประชุม ผมขอขอบคุณสมาชิกฯ ทุกท่านที่อยู่ร่วมประชุมอย่างพร้อมเพรียง ขอขอบคุณมากครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๓๕ นาฬิกา

LIART

ผู้ทรงงานการประชุม

วนิดา ศิริทรัพย์สมใจ

วินัย และไหม

รุจิรา เนตรบุตร

ดวงทิพย์ อินบุญนะ

มยุรี แก่นสาร

นนทพร แก้วมะเริง

อัชยา สายชล

อารีวรรณ นพรัตน์สมบูรณ์

สรยุทธ ปลื้มถนอม

จิตติมา แก้วงาม

ศศิมา แสงหิ่งห้อย

อังฉรียา เอี่ยมโอษฐ์

อรนิตย์ ฤทธิมัต

สุพิชญ์ลักษณ์ หาญพิทักษ์สุข

รุจิรา คีบุก

อังฉรา มาลากุล ณ อยุธยา

ศรีอนงค์ นิสภา

มิ่งขวัญ พึ่งรัตนะมงคล

ลัดดาวัลย์ รัตนบุรี

เปล่งฉวี ศรีนทโร

ธนาวดี โสภณรัชฎ์ลักษณ์

วรรณช ทรวงแสง

พนิดา อิศโร

ภาวณา ภักดิ์ตรทัน

กัญญาณัฐ พูนทรัพย์

วิมล แจ็งอัครตะ

ขวัญเมือง เข็นสบาย

กาหลง เทียนทอง

ศุภลักษณ์ โอภาสพินิจ

สมบูรณ์ จำกระแสร์

ธีรวรรณ นราพงศ์

ภัชณี คงสมจิตต์

ทิพรัตน์ แก้วสุขโข

สุชาดา ภมระราภา

สำรวม ผลประสิทธิ์

ละไม สุวรรณพิทักษ์

กลุ่มงานชวเลข ๒ สำนักตรายงานการประชุมและชวเลข

LIART

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	๒๗ ๙ ๙
๒.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๗
๓.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	จิตรา
๔.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	๒๗ ๙ ๙
๕.	นายสมัช สมแสน รองประธาน คนที่สาม	๒๗ ๙ ๙
๖.	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	๒๗ ๙ ๙
๗.	นายโกเมศ ทิมชนานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	๒๗ ๙ ๙
๘.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๗ ๙ ๙
๙.	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๗ ๙ ๙
๑๐.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๗ ๙ ๙
๑๑.	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒.	นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	๒๗ ๙ ๙
๑๓.	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	๒๗ ๙ ๙
๑๔.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	๒๗ ๙ ๙
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	๒๗ ๙ ๙

ตรวจแล้ว วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕

ประธานวุฒิสภา

ประธานวุฒิสภา

LIART

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	ม.ร.
๒.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	ส.ว.
๓.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	จิตรา
๔.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	พ.ท. ญา
๕.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	สม.ส.
๖.	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	ท.จ.
๗.	นายโกเมศ ทิฆมชานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	ก.ท.
๘.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	พ.จ.อ. สม.ช.
๙.	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	อ.ก.
๑๐.	พลเอก บัณฑิตย์ มลาขอรวิศุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	พ.อ. บั.
๑๑.	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	น.พ.
๑๒.	นายณรินทร์ ศรีสรรพวงค์	น.ร.
๑๓.	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	พ.ช.
๑๔.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	พ.ช.
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	อ.น.

ตรวจแล้ว วันที่.....12.....เดือน.....พฤษภาคม.....พ.ศ. ๒๕๔๘

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

.....

ประธานวุฒิสภา

LIART